

บทกวีที่ระลึก

งานสวดพระปริตรถวายพระกุศลแด่

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ณ พระอุโบสถวัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ
ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

การสวดพระปริตรถวายพระกุศลแด่

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ณ พระอุโบสถวัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร

เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

หน้าปก -

พระประธานในพระอุโบสถ วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร

คือ ลายเพดานในพระอุโบสถ

คือ จุดกลางตรงยอดรัศมีด้านหลังพระประธาน

สารบัญ

	หน้า
๑) คำนำ	๕
๒) โสฬสวลีอาศิรวาท	๗
๓) สำเนียงในพระกรุณาธิคุณ	๙
๔) การสวดพระปริตร	๑๔
๕) อานุภาพแห่งพระพุทธรูปและความเป็นมาของการสวดพระปริตร	๑๘
๖) บทสวดมนต์	
- บทนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า	๒๔
- บทพระไตรสรณคมน์	๒๔
- สัมพุทฺธ	๒๕
- นมการลิตทิกาธา	๒๗
- นโมการัญญฐกคาธา	๓๐
- มงคลสูตร	๓๒
- รตนสูตร	๓๖
- กรณียเมตตสูตร	๔๒
- ชันธปริตร	๔๕
- ฉัททันตปริตร	๔๘
- โมรปริตร	๔๙
- วิภูฏกปริตร	๕๒
- รัชคคปริตร รัชคคสูตร	๕๔
- อาภานาภิปปริตร	๖๓
- องคุลิมาลปริตร	๗๗
- โพชฌังคปริตร	๗๘

สารบัญ

	หน้า
- อภยปริตร	๘๑
- ชยปริตร	๘๔
- มงคลจักรวาล	๘๖
- บทถวายพรพระ ๘ บท	๙๑
- ถัมมจักกัปปวัตตนสูตร	๙๕
๗) ภาคผนวก	
- ประวัติมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์	๑๑๕
- คำสั่งทรงแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ-คณะกรรมการ ดำเนินงาน และประธานฝ่าย-ประธานโครงการ-ประธาน ระดับจังหวัด	๑๒๐
- รายนามคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดการสวดพระปริตร ถวายพระกุศลแด่องค์ประธานมูลนิธิฯ	๑๒๕
๘) ขอขอบพระคุณ	๑๒๖

คำนำ

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ทรงพระกรุณารับเป็นองค์ประธานกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการอำนวยการเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ พระตำหนัก วังสวนกุหลาบ พระราชวังดุสิต โดยประทานพระเมตตาแก่คณะกรรมการฯ อย่างล้นพ้น

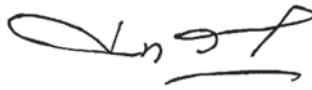
นอกจากนี้ยังทรงพระกรุณารับเป็นองค์ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิอนุสรณ์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร กับทั้งทรงพระกรุณาประทานพระอนุญาตให้เชิญพระนามจารึกลงบนโล่เกียรติคุณ “หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร” ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

คณะกรรมการมูลนิธิฯ ทั้ง ๒ แห่งต่างซาบซึ้งและสำนึกในพระกรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น นับเป็นสิริมงคลและขวัญกำลังใจแก่คณะกรรมการฯ ที่จะร่วมแรงร่วมใจกันทำงานภายใต้การนำของพระองค์ให้ดีที่สุด

เพื่อเป็นการถวายเป็นความจงรักภักดี ความกตัญญูกตเวทী และถวายพระกุศลแด่พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ประธานมูลนิธิฯ ให้ทรงพระเกษมสำราญยิ่งขึ้น ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง คณะกรรมการมูลนิธิฯ ได้รับประทานพระอนุญาตให้จัดงานสวดพระปริตรเพื่อถวายพระกุศลแด่พระองค์ ณ วัดชนะสงคราม

ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร โดยมีท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า
เจ้าอาวาสเป็นประธานฝ่ายสงฆ์ โดยองค์ประธานมูลนิธิฯ ทรงพระกรุณาเสด็จ
ทรงเป็นประธาน เพื่อทรงรับการสวดพระปริตรถวายพระพรชัยมงคล ในวันพุธที่
๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นับเป็นพระกรุณาธิคุณอันล้นพ้นแก่คณะกรรมการ
และผู้ร่วมงานทุกคนที่ได้มีโอกาสร่วมงานมหากุศลถวายแด่องค์ประธานมูลนิธิฯ

(นายสมพร เทพสิทธิ์า)

รองประธานกรรมการอำนวยการและเลขาธิการ

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน

ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ประธานกรรมการเฉพาะกิจจัดงานสวดพระปริตรถวายพระกุศลฯ

โสมสวลีอาศิรวาท

ทรงเป็นดั่งแสงโสมประโลมหล้า
ส่องสว่างสู่ประชาพาสุขสันต์
พระเมตตาการุญคุณอนันต์
ทรงเป็นขวัญร่วมเย็นมิเว้นวาย

ขอพระองค์ทรงพระเกษมสุข
นิราศทุกข์ผองภัยให้ห่างหาย
ทรงผ่านพ้นสารพันภัยอันตราย
พรทั้งหลายหลังจากฟ้ามาคุ้มครอง

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด
เกล้ากระหม่อม

คณะกรรมการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ปริตตานุภาโว สทา รกฺขตุ
ขออนุภาพพระปริตตํ
จงคุ้มครองรักษา ทุกเวลา เทอญ

สำนักในพระกรุณาธิคุณใน
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ
เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุทรง
พระกรุณาธิคุณรับเป็นประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรม
ราชินูปถัมภ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ สืบแทนพระวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าวิมลฉัตร ซึ่งสิ้นพระชนม์ ตามคำกราบทูลเชิญของที่ประชุมใหญ่
ของคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิฯ เพื่อทรงเป็นองค์ผู้ช่วยให้มูลนิธิฯ สามารถ
ดำเนินงานที่ยังคุณประโยชน์ต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ได้
อย่างมั่นคง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องต่อไป

คณะกรรมการมูลนิธิฯ และผู้ร่วมงานจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและ
เอกชน รวมทั้งเยาวชนผู้รับทุนมูลนิธิฯ ตลอดจนผู้อุปการคุณทุกคนต่างสำนึก
ในพระกรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงเป็นล้นพ้นยิ่งนัก ที่ทรงพระกรุณาประทาน
พระเมตตาบารมี ความเป็นสิริมงคล และขวัญกำลังใจ ในวาระสำคัญยิ่งครั้งนี้
เพื่อมูลนิธิฯ จักสามารถรวมสรรพกำลังทั้งมวลทำงานในการถวายเป็นความจงรัก
ภักดี ความกตัญญูกตเวที และถวายเป็นพระราชกุศล ตามวัตถุประสงค์ของ
การก่อตั้ง และสมดังพระปณิธานขององค์ประธานผู้ทรงก่อตั้งมูลนิธิฯ และ
ประธานมูลนิธิฯ ทุกองค์ ตลอดไป

พระกรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่อมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ และมูลนิธิอนุสรณ์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร

๑) ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานทอดผ้าป่า
ทุนการศึกษา ณ หอประชุม บ้านมนังคศิลา เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิฯ

๒) ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานงานคอนเสิร์ต
“รัชชัย พ.ศ. ๒๕๐๑ ตอน เบิร์ด เบ็ด-สะ-ก๊าด ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
โดยพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา โดยเสด็จพระดำเนินด้วย
เพื่อหารายได้สมทบทุนมูลนิธิฯ

๓) ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานในงาน
“วันหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร” ผู้ประสานการก่อตั้งมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ
ทุกปี ณ หอประชุมกรมประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒
ทรงพระกรุณาธิคุณพิเศษประทานพระวโรกาสให้มูลนิธิฯ ทูลขอประทาน
สัมภาษณ์ความประทับใจที่ทรงมีต่อหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร และต่อมูลนิธิ
ร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ ณ พระตำหนัก วังสวนกุหลาบ ด้วย เพื่ออัญเชิญไว้ใน
วีดิทัศน์ชุด หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร สตรีไทย...ผู้นำสตรีโลก และได้เผยแพร่
ทางสื่อต่างๆ ทุกชนิด

๔) ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานในงานเทศน์
มหาชาติมหากุศลเฉลิมพระเกียรติถวายพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ณ พระอุโบสถ
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง

๕) ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานในงานฉลอง
“๒๕ ปี มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เสริมพลังใจให้เยาวชน” ณ ดิ깅สันติไมตรี
ทำเนียบรัฐบาล โดยได้ประทาน เข็ม “พุ่มเพชร” สัญลักษณ์ของมูลนิธิฯ
แก่ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ในฐานะประธานคณะกรรมการอุปการะ
เยาวชนประจำจังหวัดของมูลนิธิฯ และประทานทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่ศึกษา
ในกรุงเทพฯ

๖) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานในงาน “ร่วมจิตต์เสริมพลังใจให้เยาวชน” ณ พระตำหนัก วังสวนกุหลาบ โดยได้ประทาน เข็ม “พุ่มเพชร” สัญลักษณ์ของมูลนิธิ แก่ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ที่ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการอุปการะเยาวชนประจำจังหวัดของมูลนิธิ เป็นครั้งแรก และผู้อุปถัมภ์มูลนิธิ กับทั้งประธานทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่ศึกษาในกรุงเทพฯ

๗) ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานถวายพระราชกุศลแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าสุนทรเทพี พระอัครมเหสี และประธานกิตติมศักดิ์ของมูลนิธิ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง ตามที่มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ และมูลนิธิอนุสรณ์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ได้รับพระบรมราชานุญาตให้เป็นเจ้าภาพบำเพ็ญกุศลถวายพระศพ (ถวายเพล)

๘) ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ทรงพระกรุณาเสด็จทรงเป็นประธานในงานพิธีประทานพระไตรปิฎกสากลฉบับสังวัธยาย ๖๐๐ ชุด แก่สมเด็จพระมหาโพธิแห่งสาธารณรัฐอินเดีย ตามที่ขอพระราชทานมา ณ ศาลาสนหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง เพื่อมอบให้พระสงฆ์จากทั่วโลก ๖๐๐ รูป สวดถวายพระราชกุศลแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าสุนทรเทพี ในงานสวดสังวัธยายพระไตรปิฎกประจำปี ครั้งที่ ๓ ที่พุทธคยา สาธารณรัฐอินเดีย

๙) ปี พ.ศ. ๒๕๕๑, ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทรงพระกรุณาโปรดให้เยาวชนผู้รับทุนมูลนิธิฯ ที่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนจากจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ เข้าเฝ้า ณ ศาลาสนหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง และ พระตำหนักวังสวนกุหลาบพระราชวังดุสิต ในโอกาสที่มาทัศนศึกษาตามโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย

๑๐) ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทรงพระกรุณาฯ รับเป็นองค์ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิอนุสรณ์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร และประทานพระอนุญาตให้เชิญพระนามจารึกบนโล่เกียรติคุณ “หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร” ต่อเนื่องทุกปี

พระกรุณาธิคุณในการทรงงานประชุมครั้งแรกในมูลนิธิฯ

คัดลอกจากนิตยสาร สกุลไทย

ฉบับที่ ๒๙๐๙ ปีที่ ๕๖ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

คอลัมน์ สนทนาสารพัน โดย “กิตติมา”

ถาม

ดิฉันได้เห็นภาพข่าวเวลา “เจ้านาย” ทรงเป็นประธานการประชุมต่างๆ หลายครั้ง ตั้งใจจะถามคุณมานานแล้ว แต่ก็ไม่สบโอกาสเหมาะสักทีว่ามีบรรยากาศอย่างไร ไม่ทราบว่าผู้เข้าร่วมประชุมเกร็งกันหรือไม่ ต้องทำตัวอย่างไร องค์ประธานทรงวางพระองค์เช่นไร ลองเล่าให้ฟังบ้างสิคะ

“ผู้จงรักภักดีราชวงศ์” คนหนึ่ง

ตอบ

“กิตติมา” ได้สอบถามผู้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมกับเจ้านายหลายพระองค์บอกว่า ทุกพระองค์ทรงวางพระองค์ธรรมดาๆ ที่สุด ขอบกตัวอย่างเมื่อเร็วๆ นี้ บรรยากาศที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ ทรงเป็นประธานการประชุมครั้งแรก ณ พระตำหนักวังสวนกุหลาบ ก็ทรงวางพระองค์ธรรมดา ทรงฉลองพระองค์ในเครื่องแบบของมูลนิธิฯ ชุดสีเหลือง-น้ำตาล ทั้งทรงกลัดเข็ม “พุ่มเพชร” สัญลักษณ์มูลนิธิฯ ด้วย และก่อนเปิดการประชุมยังทรงเล่าให้ที่ประชุมได้ทราบไว้ว่า ทรงประหลาดใจไม่ได้เสด็จไปทรงงานที่ใด เนื่องจากอยู่ระหว่างพักฟื้น ยังทรงพระดำเนินไม่ค่อยสะดวกเช่นปกติ วันนั้น เป็นการทรงงานครั้งที่ ๒ หลังจากทรงประชวร เพราะครั้งแรก คือการไปเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นอกจากนี้ เมื่อทรงเริ่มเปิดประชุมก็ทรงกล่าวแสดงความยินดีที่ได้ทำงานร่วมกับคณะกรรมการชุดนี้ และถ่อมพระองค์ว่าทรงทราบงานของมูลนิธิฯ บ้าง โดยเฉพาะในเรื่องทุนการศึกษา เนื่องจากทรงมีเยาวชนในพระอุปถัมภ์ด้วย และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตร ประธานองค์ก่อน ได้ส่งเรื่องไปถวายให้

ทรงทราบเป็นระยะๆ บ้างแล้ว แต่ถ้าสิ่งใดที่กรรมการแต่ละท่านแต่ละหน่วย
ที่ชำนาญเรื่องงานต่างๆ ก็ได้ ประทานพระอนุญาตให้ถวายคำแนะนำด้วย เพราะ
เพิ่งมาปฏิบัติงานในมูลนิธิฯ นี้ ยิ่งไปกว่านั้นยังทรงขอให้แต่ละคนออกความคิด
เห็นให้เต็มที่ และได้ประทานความคิดเห็นของพระองค์เองด้วยก่อนจะลงมติใน
ทุกๆ เรื่อง ทรงขอให้ทุกคนตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพื่อเป็นมติที่ประชุม
ก่อนเปิดการประชุม ยังทรงขอบคุณกรรมการ พร้อมประทานพรและขอให้ได้
มีสิ่งดีๆ เกิดขึ้น โดยปราศจากสิ่งไม่ดีทั้งปวง เพื่อช่วยกันทำเพื่อบ้านเมือง
เจริญก้าวหน้า และเพื่อความสุขของทุกๆ คนด้วย ยังความซาบซึ้งประทับใจแก่
คณะกรรมการทุกคนเป็นอย่างยิ่ง”

**พระกรุณาธิคุณอันล้นพ้นในพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชาทินัดดามาตุ จักรกิติยาภินิเวศน์ในดวงจิตคณะกรรมการมูลนิธิฯ
ทั้ง ๒ แห่ง รวมทั้งเยาวชนและผู้อุปถัมภ์ โครงการต่างๆ ด้วยความซาบซึ้ง
ใจและเปี่ยมด้วยความจงรักภักดีตลอดไป**

การสวดพระปริตร

สมพร เทพสิทธิ์า

เรียบเรียง

๑. ความหมายของพระปริตร

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้อธิบายความหมายของ “ปริตร” ไว้ว่า ความต้านทาน เครื่องป้องกัน พระพุทธมณฑลเจ็ดตำนานที่เรียกว่า สัตปริตร และสิบสองตำนานที่เรียกว่าทวารศปริตร ตำนานหนึ่งเรียกว่า ปริตร หนึ่ง

หนังสือเรื่องบทสวดพระปริตร จัดพิมพ์โดยสถาบันพลังจิตตานุภาพ วัดธรรมมงคล ได้อธิบายคำ “พระปริตร” แปลว่า เครื่องป้องกันรักษา หมายความว่า เมื่อมีอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นแล้ว พระปริตรนี้ช่วยสามารถตัดเป่าภัยอันตรายนั้นๆ ให้ระงับหายไปได้ เมื่อภัยอันตรายไม่เกิดขึ้น ก็จะช่วยป้องกันไว้ไม่ให้เกิดขึ้น

๒. พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้พุทธบริษัทสวดพระปริตร

พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้พุทธบริษัทสวดพระปริตร คุ่มครองป้องกันภัยอันตรายจากโจรผู้ร้าย อมนุษย์ ภูติผีปีศาจ และสัตว์เดรัจฉาน ตลอดจนถึงโรคภัยต่างๆ ในอภินิหารปริตร พระพุทธเจ้าได้ตรัสว่า “ดูกรภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงเรียนมนต์ คือ อภินิหารปริตร เพื่อคุ้มครองป้องกันรักษา เพื่อการไม่เบียดเบียนของเหล่าอมนุษย์ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของภิกษุ ภิกษุณี อุบาสิกา”

๓. อภินิหารปริตร

ในพระสุตตันตปิฎกเล่มที่ ๑๑ ได้เล่าเรื่องราว ท้าวเวสสุวรรณมหาราช กล่าวคาถาป้องกันยักษ์ ต่อพระพุทธองค์ โดยกราบทูลว่าข้าแต่พระผู้มีภาคเจ้า ยักษ์ทั้งหลายที่มีศักดิ์ยิ่งใหญ่ทั้งปานกลางและต่ำต้อย ซึ่งไม่เลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้ามีอยู่ เพราะพระองค์ทรงแสดงธรรมให้ละเว้นศีล ๕ มีการนำ

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า สวากของผู้มีพระภาคเจ้า ที่อยู่ในเสนาสนะ ปาอันเป็นที่สงัดไม่มีผู้คนพลุกพล่าน สมควรแก่ผู้ชอบปฏิบัติธรรมมีอยู่ พวกยักษ์ที่ไม่เลื่อมใสในคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าในปานั้นๆ ก็มีอยู่ ขอพระองค์โปรดรับอาณานาฎิยรักษา เพื่อให้เป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันรักษาไม่ให้ยักษ์เหล่านั้นเบียดเบียนภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา และเพื่อให้อยู่เย็นเป็นสุข สำราญพระเจ้าข้าฯ สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงรับอาการณิ่งอยู่

ครั้นทำเวสสุวัณมหาธาตทราพบว่า สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับคำทูลขออันนี้แล้ว จึงได้กล่าวอาณานาฎิยรักษา ขึ้นในเวลานั้น เพื่อเป็นเครื่องป้องกันยักษ์ทั้งหลายถวายแด่พระพุทธองค์ เราทั้งหลายจงสวดพระปริตรนี้เทอญ

๔. รัตนสูตร

ในพระสูตรต้นตปิฎกเล่มที่ ๒๕ ชุททกนิกาย ธรรมบท ได้เล่าเรื่องพระนครเวสาลีเกิดทุพภิกขภัย พี่ชันทันธูร์ธัญญาหารหาได้ยาก เกิดอหิวาตกโรคระบาดไปทั่วพระนคร ทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ สามประการทั้งโรคภัย อมนุษย์ภัย และภัยทางเศรษฐกิจ ได้รับความเดือดร้อนไปทั่ว โดยพวกอมนุษย์หรือโจรผู้ร้ายก่อวุ่นปั่นฆ่าอย่างไม่ปราณีทั้งเกิดโรคระบาดและเกิดความอดอยากหิวโหย ทั้งมนุษย์และสัตว์ล้มตายเป็นจำนวนมาก ชาวเมืองพากันไปเฝ้าพระราชินีให้ทรงช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อน พระราชินีจึงได้ส่งราชบุรุษ ไปกราบอาราธนาสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธองค์และพระอานนท์พร้อมด้วยภิกษุ ได้เสด็จถึงเมืองเวสาลี ทำให้ฝนตกหนักเป็นประวัตติการณ น้ำฝนได้ชำระซากศพมนุษย์และสัตว์ตลอดถึงสิ่งสกปรกทั้งหลายให้สะอาดทั่วเมืองเวสาลี ต่อจากนั้นพระองค์ทรงรับสั่งให้พระอานนท์ เที่ยงรัตนสูตรให้ไปสวดและทำน้ำพระพุทธมนต์ประพรม ทำให้เมืองเวสาลีพ้นภัยพิบัติ ๓ ประการ ชาวเมือง มีความเคารพเลื่อมใสในคุณพระศรีรัตนตรัย ทั้งยอมรับนับถือว่าเป็นที่พึ่งอันสูงสุด

๕. โฆษณังคปริตร

โฆษณังคปริตร ๗ ประการ คือ สติ ธัมมวิจยะ วิริยะ ปิติ ปัสสัทธิ สมาธิ อุเบกขา

สมัยหนึ่งพระพุทธเจ้าทอดพระเนตรพระมหาโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะอาพาธได้รับทุกขเวทนาพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงโฆษณังค ๗ ประการ ทำให้พระมหาโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะ หายจากโรค

ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าทรงประสูติ พระองค์ได้รับสั่งให้พระจุนทเถระ แสดงโฆษณังค ทำให้ทรงหายประชวร

โฆษณังคปริตร จึงเป็นพระปริตรที่สวดให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง และมีอายุยืน

๖. องค์ ๓ ของผู้สวดและผู้ฟังพระปริตร

การสวดพระปริตรจะสำเร็จประโยชน์ สมความมุ่งหมาย ผู้สวดต้องถึงพร้อมด้วยองค์ ๓ และผู้ฟังก็ต้องถึงพร้อมด้วยองค์ ๓ เช่นกัน

องค์ ๓ ของผู้สวด มีดังนี้

- (๑) รู้ความหมายบทสวดและสวดให้ถูกอักขระ
- (๒) สวดให้ครบบริบูรณ์ ไม่ทำบทพยัญชนะให้ขาดตกบกพร่อง
- (๓) ตั้งใจสวดด้วยจิตเมตตาปรารถนาจะให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง

องค์ ๓ ของผู้ฟัง มีดังนี้

- (๑) ไม่เคยทำบาปหนัก คือ อนันตริยกรรม ๕ (ฆ่าบิดา ฆ่ามารดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้าให้ห้อพระโลหิต ยุยงพระสงฆ์ให้แตกสามัคคีกัน)
- (๒) มีใบบุคคลที่มีความเห็นผิดว่ากรรมและผลกรรมไม่มี
- (๓) มีความเชื่อมั่นและเลื่อมใสในอานุภาพของพระปริตร

๗. พระปริตรบทต่างๆ

พระปริตรมีหลายบท แต่ละบทได้ผลแตกต่างกัน ในหนังสือเรื่องตำนานพระปริตร เรียบเรียงโดยสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า เจ้าอาวาสวัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร ได้รวบรวมพระปริตรไว้หลายบท มีอาทิ

(๑) รัตนสูตร สวดเพื่อป้องกันภัยพิบัติทั้ง ๓ ประการ คือ ภัยที่เกิดจากโรค ภัยที่เกิดจากอมนุษย์ และภัยที่เกิดจากเศรษฐกิจ

- (๒) กรณียเมตตสูตร สวดเพื่อป้องกันเทวดาหรืออมนุษย์มารังควาน
- (๓) ขันธปริตร สวดเพื่อป้องกันภัยจากอสรพิษและสัตว์ร้ายต่างๆ
- (๔) โมรปริตร สวดเพื่อป้องกันภัยจากผู้คิดปองร้าย
- (๕) ธัคคสูตร สวดเพื่อป้องกันภัยจากอมนุษย์ทั้งหลาย
- (๖) อากานาถปริตร สวดเพื่อป้องกันภัยจากหมู่ยักษ์หุมมาร
- (๗) โพชฌังคปริตร สวดให้มีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัย ให้อายุยืน
- (๘) อภยปริตร สวดเพื่อป้องกันภัยไม่ให้ฝันร้าย
- (๙) ชยปริตร สวดเพื่อประสะขัยชนะให้เจริญรุ่งเรือง
- (๑๐) มังคลปริตร สวดเพื่อให้เป็นมงคลชีวิตและปราศจากภัยอันตราย
- (๑๑) พุทธชัยมังคลปริตร สวดเพื่อให้ได้รับชัยชนะหุมมาร
- (๑๒) สัพพมังคลปริตร สวดเพื่อให้เจริญรุ่งเรืองปราศจากอันตราย

๘. ประโยชน์ของการสวดพระปริตร การทำสมาธิ การแผ่เมตตาจิต

ผู้สวดพระปริตร การทำสมาธิ การแผ่เมตตาจิต อยู่เป็นนิตย์โดยมีจิตเมตตาปรารถนาดีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ย่อมได้รับอานิสงส์ ๑๑ ประการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำให้นอนหลับเป็นสุข
- (๒) ตื่นนอนก็เป็นสุข
- (๓) ไม่ฝันร้าย
- (๔) เป็นที่รักของมนุษย์
- (๕) เป็นที่รักของอมนุษย์
- (๖) เทวดาย่อมรักษา
- (๗) ไฟ ยาพิษ หรืออาวุธทั้งหลาย ย่อมทำอันตรายไม่ได้
- (๘) ทำสมาธิจิตตั้งมั่นสงบได้เร็ว
- (๙) มีสีหน้าผ่องใส
- (๑๐) เมื่อจะตายย่อมไม่หลงลืม
- (๑๑) เมื่อยังไม่บรรลुकุณวินิเศษ แต่ตายก่อน ย่อมได้ไปเกิดในพรหมโลก

(จากพระไตรปิฎก เล่ม ๒๔ หน้า ๔๒๕)

อานาภาพแห่งพระพุทธมนต์ และความเป็นมาของการสวดพระปริตรหรือเจ็ดตำนาน

โดยทั่วไปพุทธศาสนิกชนมักทำบุญโดยนิมนต์พระสงฆ์มาสวดสาธยายบทพระพุทธมนต์ ในพิธีมงคลหรือพิธีที่จัดขึ้นเพื่อความ สุขความเจริญเป็นสิริมงคล แก่การดำเนินชีวิตในวาระต่างๆ ซึ่งมักจะเรียกรวมกันว่า พิธีเจริญพระพุทธมนต์

คำว่า “พระพุทธมนต์” หมายถึง พระพุทธพจน์อันเป็นพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่มีปรากฏในพระไตรปิฎกบ้าง เป็นคำที่แต่งขึ้นมาภายหลังบ้าง โดยถือกันว่าพระพุทธมนต์เป็นคำศักดิ์สิทธิ์ สามารถปิดป้องอันตรายต่างๆ ได้ จึงเรียกอีกอย่างว่า “พระปริตร” คำว่า “ปริตร” มีความหมายว่า คຸ້ມครองรักษา หรือเครื่องคຸ້ມครองป้องกัน ซึ่งบทพระพุทธมนต์ที่นิยมว่าศักดิ์สิทธิ์เท่าที่ปรากฏรวบรวมไว้มี ๗ บท จึงเรียกว่า เจ็ดตำนาน (ตามปกติ คำว่าตำนานจะหมายถึงเรื่องราวมนานที่เล่ากันสืบๆ มา แต่ในที่นี้เป็นการเรียกพระปริตรบทๆ หนึ่งว่า ตำนาน ซึ่งมีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะแผลงมาจากคำว่า ตาณ ในภาษาบาลีที่แปลว่า ตำนานหรือป้องกันเช่นเดียวกับคำว่าปริตร หรืออาจจะหมายถึงตำนานอันเป็นที่มาของแต่ละพระสูตรก็เป็นได้)

การสวดพระปริตรหรือเจ็ดตำนานนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศลังการาว พ.ศ. ๕๐๐ ด้วยว่าชาวลังกาที่นับถือพุทธศาสนาในขณะนั้น ประสงค์ให้พระสงฆ์ช่วยเหลือตนให้เกิดสิริมงคล และป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ด้วยการสวดมนต์และคาถาตามแบบอย่างพราหมณ์ ซึ่งมีความเชื่อว่าผู้ทรงเวทจะทำให้เกิดสิริมงคลและป้องกันภัยอันตรายแก่มหาชนได้ ด้วยเหตุนี้ พระสงฆ์ลังกา จึงได้คิดวิธีสวดพระปริตรขึ้น โดยเลือกเอาพระสูตรหรือคาถาที่สรรเสริญคุณพระรัตนตรัย อันเกิดขึ้นเนื่องด้วยเหตุการณ์ต่างๆ มาสวดเป็นมนต์ โดยการสวดครั้งแรกๆ ก็ขึ้นกับเหตุการณ์ที่ไปสวด เช่น ไปสวดพิธีมงคลก็ใช้มงคลสูตร สวด สวดให้คนเจ็บป่วยก็ใช้โพชฌังคสูตร ครั้นคนนิยมมากขึ้นก็คิดค้นพระสูตรต่างๆ มาสวดเป็นพระปริตรมากขึ้นเป็นลำดับ ต่อมาพระเจ้าแผ่นดินประเทศลังกาได้รับสั่งให้คณะสงฆ์ปรับปรุงพระสูตรและคาถาที่ใช้สวดพระปริตรขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ เพื่อใช้ในพระราชพิธีหลวงโดยได้เพิ่มพระสูตรและคาถาให้

มากขึ้น และเรียกว่า “ราชปริตร” แปลว่า มนต์คุ้มครองพระเจ้าแผ่นดินต่อมา ประชาชนต่างก็นิยมให้มีการสวดพระปริตรในพิธีของตนบ้าง จึงเกิดเป็นประเพณี สืบต่อกันมาจนปัจจุบัน

เจ็ดตำนานหรือพระปริตร ซึ่งหมายถึง มนต์อันเป็นเครื่องป้องกัน ภัยอันตรายต่างๆ มีอยู่ด้วยกัน ๗ พระสูตร คือ

๑. มงคลสูตร ว่าด้วยเหตุที่จะทำให้เกิดสิริมงคล
๒. รัตนสูตร ว่าด้วยรัตนทั้ง ๓ คือ พระพุทธรูป พระธรรม และพระสงฆ์ สวดเพื่อปิดเป่าอุบัติวันตรายให้หมดไป
๓. กรณียเมตตสูตร ว่าด้วยการเจริญเมตตา ไปไหนมาไหนให้คน เทวดารักใคร่เมตตา
๔. ขันธปริตร ว่าด้วยพระพุทธรูปมนต์สำหรับป้องกันลัทธิวิเศษพวกอสรพิษ
๕. ธวัชคคสูตร ว่าด้วยการเคารพธงและการรำลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ทำให้หายหวาดกลัว
๖. อากุณานาฎิยปริตร ว่าด้วยพระพุทธรูปมนต์ที่สามารถป้องกัน อุบัติวันตรายทั้งปวง
๗. อังคลิมาลปริตร ว่าด้วยมนต์ขององค์ลีมาล ใช้ในงานมงคลหรือ ทำให้คลอดลูกง่าย

สำหรับความเป็นมาของพระสูตรแต่ละเรื่อง สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช) กระทรวงวัฒนธรรมได้สรุปส่วนหนึ่งจากหนังสือ “วรรณคดีชนบประเพณีฯ” ของอาจารย์เบญจมาศ พลอินทร์ ความว่า

มงคลสูตร เกิดจากชาวชมพูทวีปต่างถกเถียงและตกลงกันไม่ได้ว่า มงคล คืออะไร จึงพากันไปทูลถามพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธองค์ก็ได้ให้คำตอบว่า สิ่งอันเป็นมงคลในชีวิตมี ๓๘ ประการหรือที่ชาวพุทธรู้จักในนาม มงคล ๓๘ นั้นเอง เช่น ไม่คบคนพาล คบบัณฑิต วาจาสภาสุภาสิต ฯลฯ ซึ่งธรรมอันเป็น มงคลนี้ พระพุทธเจ้าตรัสว่าไม่ว่ามนุษย์หรือเทวดาปฏิบัติก็ล้วนเป็นสิริมงคลแก่ ตัวทั้งสิ้น

รัตนสูตร เล่ากันว่าครั้งหนึ่งเมืองไพสาลีเกิดทุพภิกภัยฝนแล้งข้าวยาก
หมากแพง คนล้มตายเพราะความอดอยาก ประชาชนก็ไปร้องต่อพระเจ้าแผ่นดิน
พระองค์ก็ทรงอนุญาตให้ประชาชนตรวจสอบพระองค์ว่าผิดธรรมข้อใดหรือเปล่า
จึงเกิดเหตุเช่นนี้ ก็ปรากฏว่าไม่ผิดธรรมข้อใด จึงพากันไปอาราธนาพระพุทธเจ้า
มาเมืองไพสาลี เมื่อพระพุทธองค์เสด็จมาถึงก็ปรากฏว่ามีฝนตกมาห่าใหญ่
ครั้งนั้นพระพุทธองค์ได้ตรัสเรียกพระอานนท์ให้มาเรียนรัตนสูตร อันมีเนื้อความ
สรรเสริญแก้ววิเศษ ๓ ประการที่ไม่มีแก้วอื่นใดเสมอเหมือน คือ พุทธรัตนะ
ธัมมรัตนะ และสังขรัตนะ และทำให้ผู้สด ผู้ฟัง ผู้บูชาและผู้ระลึกถึงประสบแต่
ความสวัสดิ ซึ่งเมื่อพระอานนท์เรียนจากพระพุทธองค์ ก็นำบาตรน้ำมนต์ของ
พระพุทธเจ้าไปประพรมที่วันครไพสาลี เมื่อน้ำพระพุทธมนต์ไปถูกพวก
ปีศาจ ก็หนีไป ไปถูกมนุษย์ที่เจ็บป่วย โรคเหล่านั้นก็หายสิ้น แต่นั้นมา
ชาวเมืองก็มีความสงบสุขตลอดมา

กรณีเมตตสูตร เป็นพระสูตรที่พระพุทธองค์ได้ตรัสสอนพระภิกษุ
๕๐๐ รูป ที่ได้เรียนกัมมัญฐานแล้วคิดจะหาสถานที่สงบบำเพ็ญธรรม เมื่อเดินทาง
ไปถึงหมู่บ้านหนึ่ง ชาวบ้านเห็นก็เลื่อมใสยินดีนิมนต์ให้อยู่ปฏิบัติธรรมพร้อมทั้ง
สร้างกุฏิให้ ปรากฏว่าทำให้เทวดาที่อยู่ละแวกนั้นเดือดร้อน ไม่มีที่อยู่จึงได้
แสดงอาการน่ากลัวต่างๆ มาหลอกพระภิกษุ เมื่อพระภิกษุเห็นก็เกิดความ
หวาดกลัว ไม่อาจทำจิตใจให้เป็นสมาธิได้ จึงพากันไปเฝ้าพระพุทธองค์ พระองค์
จึงได้สอนกรณีเมตตสูตร อันมีเนื้อความว่าขอให้บุคคลเป็นผู้อาจหาญ ซื่อตรง
ว่างาย อ่อนโยนไม่หึงยโส มีสันโดษ ไม่ประจบประจ้อมที่ผู้รู้ดีเตียน อยาดูหมิ่น
หรือหาทุกข์ให้กัน ฯลฯ เมื่อพระภิกษุกลับไปและนำไปสวดสาธยาย เหล่าเทวดา
ก็เกิดความเมตตาแก่พระภิกษุ มิได้สำแดงอาการอย่างใดอีก ทำให้พระภิกษุ
บำเพ็ญธรรมได้เต็มที่ พระสูตรบทนี้ถือเป็นบทแนะนำวิธีสร้างเมตตาตามหานิยม
สร้างเสน่ห์แก่ตนเอง

ขันธปริตร เกิดจากพระภิกษุรูปหนึ่งถูกงูกัดที่เท้า ทนพิษไม่ไหวถึง
แก่มรณภาพ เมื่อพระพุทธองค์ทรงทราบเรื่อง จึงตรัสสอนให้พระภิกษุรู้จัก
แผ่เมตตาแก่สกุลพญางูทั้งสี่ คือ พญางูวิรูปักษ์ พญางูเอราภถ พญางูฉัพยาคูตร
และพญางูกัณหาโคตมะ ซึ่งมีเนื้อความว่า ไฉนตรีของเราจะมีแก่สกุลพญางูทั้งสี่

ตลอดทั้งสัตว์สองเท้า สี่เท้า ออย่าเบียดเบียนเรา สัตว์ทั้งหลาย เช่น งู แมลงปอง ตะขาบ เป็นต้น มีประมาณไม่มากเหมือนคุณพระรัตนตรัย เราทำการนอบน้อม พระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่ ขอสัตว์ร้ายจงหลีกไป ในทางความเชื่อพระพุทธมนต์บทนี้ ใช้ภาวนาป้องกันอสรพิษทุกชนิดได้ แต่กล่าวกันว่า ในงานพิธีทั่วไปไม่นิยม ขึ้นต้นที่ “วิรูปกฤษ” เพราะเชื่อว่าเป็นบทปลุกผีให้ออกมาอาละวาด พระมักจะขึ้น ที่ “อปปมาโน”

ธัชคคสูตร มาจากที่พระพุทธเจ้าตรัสเล่าให้พระภิกษุฟังว่า เมื่อเทวดากับ อสูรรบกัน ท้าวสักกะซึ่งเป็นใหญ่ในหมู่เทวดา ได้แนะนำเหล่าเทวดาที่เกิดความ กลัว หวาดสะดุ้งหรือขนพองสยองเกล้า ได้แลดูชายธงของเทวราชทั้งหลาย เพื่อให้ คลายจากความกลัวแต่พระพุทธองค์กล่าวว่าการดูธงของเหล่าเทวราช อาจจะ ทำให้หายหรือไม่หายกลัวก็ได้ เพราะเหล่าเทวดายังไม่ละกิเลส อย่างไรก็ตามก็ต้องมี ความหวาดกลัวอยู่ ดังนั้น จึงสอนให้พระภิกษุเชื่อและยึดถือพระรัตนตรัยเป็น ที่พึ่งแห่งจิตใจ จะทำให้คลายจากความกลัว และรู้สึกปลอดภัยไม่หวั่นไหว บทนี้ มักจะใช้สวดในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณต่อหน้าธงไชยเฉลิมพล

อาฏานาฏิยปริตร เกิดเมื่อท้าวมหาราชทั้งสิ้น คือ ท้าวธตรฐ ท้าววิรูปหก ท้าววิรูปักษ์ และท้าวเวสสุวรรณ ตั้งใจจะไปเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่เกรงว่าหากพวก อสูรรู้ว่าบนดาวดึงส์ไม่มีใครอยู่ ก็อาจถือโอกาสมาทวง ซึ่งพวกตนก็อาจกลับมา ไม่ทันจึงได้จัดตั้งกองทหารไว้ ๔ กอง ประกอบด้วย คนธรรพ์ ยักษ์ นาครักษา แต่ละทิศไว้ แล้วพากันไปประชุมที่อาฏานาฏิยนคร แล้วผูกมนต์เป็นอาฏานาฏิย ปริตรขึ้น จากนั้นก็พากันไปเฝ้าพระพุทธเจ้าพร้อมบริวารเป็นจำนวนมาก แต่ ปรากฏว่าบริวารของท้าวมหาราชเหล่านี้ ต่างก็มีปฏิกริยาต่อพระพุทธองค์ ต่างๆ กัน เพราะบ้างก็นับถือ บ้างก็ไม่เชื่อถือ จนเป็นเหตุให้บรรดาสาวกของ พระพุทธเจ้าที่ไปบำเพ็ญธรรมตามที่ต่างๆ ต้องถูกผี ปีศาจ ยักษ์ที่ไม่เลื่อมใส เหล่านี้รบกวนจนเจ็บไข้ได้ป่วย หรือเป็นอันตรายต่างๆ นานา ท้าวเวสสุวรรณจึงได้ กราบขอร้องให้พระพุทธองค์รับอาฏานาฏิยปริตรไว้ประทานแก่สาวกของ พระองค์ เพื่อป้องกันมิให้ยักษ์และภูตผีปีศาจรบกวน ซึ่งเนื้อความเป็นการ สรรเสริญพระพุทธคุณของพระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ และขอนอบน้อม พระพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วยกาย วาจา ใจ ไม่ว่าจะเวลาดอน เดิน นั่งหรือยืน

ขอให้พระพุทธเจ้าเหล่านั้นได้คุ้มครองรักษาให้พ้นภัย พ้นโรค และความเดือดร้อนต่างๆ ปรีตรบพนี้ใครเจริญภาวนาอยู่เป็นนิตย์ เชื่อว่ายักษ์ ผี ปีศาจก็จะช่วยคุ้มครองให้มีความสุข ความเจริญ

อังคฺลิมาลปรีตรบ มี ๒ ปรีตรบรวมกันคือ อังคฺลิมาลปรีตรบ และโพชฌังคปรีตรบ โดยได้เล่าเรื่องของอังคฺลิมาล ซึ่งเดิมเป็นบุตรปุโรหิตนามว่า อหิงสกกุมาร ไปร่ำเรียนวิชาที่บอจารย์ทิศาปาโมกข์ ด้วยความเก่งและปัญญาดี เลยเป็นที่อิจฉาริษยาของศิษย์อื่น แล้วก็ไปยุยงอาจารย์จนหลงเชื่อ จะหาทางกำจัดอหิงสก โดยหลอกให้ไปฆ่าคนมาพันคน แล้วจะบอกวิชาให้ อหิงสกอยากได้วิชาก็ทำตามอาจารย์แนะ เทียวไล่ฆ่าคนไปทั่ว ฆ่าเสร็จก็ตัดนิ้วม้าร้อยห้อยเป็นพวงมาลัย จนเป็นที่หวั่นกลัวของมหาชน และถูกขนานนามใหม่ว่า "อังคฺลิมาล" อันหมายถึงโจรที่ตัดนิ้วนั่นเอง อังคฺลิมาลฆ่าคนไปได้ถึง ๙๙๙ คน ชาติอีกหนึ่งเดียว วันหนึ่งพระพุทธองค์ทรงทราบและหยั่งรู้ด้วยญาณว่าโจรนี้ยังมีทางจะโปรดได้ก็เลยเสด็จบิณฑบาตผ่านหน้าอังคฺลิมาลๆ เห็นก็ตั้งใจคิดว่าคราวนี้ได้นิ้วครบพันแล้ว แต่ปรากฏว่าเดินตามพระพุทธเจ้าเท่าไรก็ไม่ทัน ในที่สุดพระพุทธองค์จึงได้ตรัสสอนและอังคฺลิมาลก็ได้บวชเป็นสาวก แต่เนื่องจากฆ่าคนไว้มาก พอไปบิณฑบาตที่ไหนคนก็วิ่งหนีหวาดกลัว ทำให้อังคฺลิมาลไม่ได้ข้าวแม้ทัพพีเดียว วันหนึ่งมีหญิงท้องแก่ใกล้คลอดเห็นอังคฺลิมาลก็วิ่งหนีไปคลอดด้วยตัวเองแล้ว แต่คลอดไม่ได้ ทำให้ต่อมาเกิดความลำบากในการคลอดลูก บรรดาญาติจึงต่างปรึกษากันและเห็นว่าอังคฺลิมาลคงไม่ฆ่าใครแล้ว และเป็นสาเหตุให้หญิงนี้คลอดยาก จึงนิมนต์พระพุทธเจ้าเล่าสาเหตุให้ฟัง ท่านฟังแล้วก็ตั้งสัตย์อธิษฐาน ความว่าตนเองเกิดมาไม่เคยคิดฆ่าสัตว์โดยเจตนา ด้วยความสัจย์นี้ขอให้ความสวัสดีจงมีแก่ครรภ์หญิงนั้น ก็ปรากฏว่าทำให้นางคลอดลูกได้โดยสะดวก พระปรีตรบพนี้ถือว่าสวดแล้วจะมีความสวัสดีและคลอดลูกง่าย นิยมสวดในพิธีมงคลสมรสด้วย

โพชฌังคปรีตรบ คำว่า โพชฌังค แปลว่า ธรรมเป็นองค์แห่งการตรัสรู้ เป็นพระสูตร ที่สวดร่วมกับอังคฺลิมาลปรีตรบที่สิ้นกันไป ทำให้ฟังดูไม่มีน้ำหนัก จึงได้เพิ่มโพชฌังคปรีตรบ ซึ่งมีคุณค่าล้ำกันในด้านแก้เจ็บไข้ได้ป่วยมาสวดต่อให้หายขึ้น โดยมีเรื่องเล่าว่าเมื่อครั้งพระมหากัสสปะอาพาธหนักได้รับทุกขเวทนาอย่างแสนสาหัส พระพุทธองค์ก็ได้เสด็จไปตรัสเทศนาโพชฌังคเจ็ด คือ สติ

ความระลึกได้ ธรรมวิชัย คือ การวิจัยข้อธรรม วิริยะ คือ ความเพียร ปิตี คือ ความเอิบอิ่มในธรรม บัณฑิติ คือ ความระงับ สมภาติ คือ ความตั้งใจมั่น และ อุเบกขา คือ ความวางเฉย พร้อมทั้งแสดงอานิสงส์แห่งการเจริญโพชฌังค์ พระมหากัสสปะเมื่อได้ฟังก็เปล็ดเพลินในธรรมหายอาพาธ ต่อมาพระโมคคัลลานะอาพาธพระพุทโธองค์ก็เสด็จไปแสดงโพชฌังคปริตร พระโมคคัลลานะก็หายอาพาธเช่นเดียวกับพระมหากัสสปะ และแม้แต่พระพุทโธองค์เองเมื่อทรงประซวร ก็ตรัสให้พระมหาจุนทะแสดงโพชฌังค์ ๗ พระองค์ก็หายประซวรเช่นกัน พระสูตรนี้จึงถือว่าเป็นมนต์ต่ออายุใช้สวดต่ออายุคนเจ็บ

ราชปริตรหรือเจ็ดตำนานอันเป็นพระพุทโธมนต์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้หลายคนอาจจะคิดว่าแค่สวดมนต์ทำไมถึงมีความศักดิ์สิทธิ์หรืออานุภาพที่เป็นพลังให้ความคุ้มครอง ป้องกันหรือช่วยขจัดปัดเป่าสิ่งอวมงคล รวมถึงภัยอันตรายต่างๆ ออกไปได้ และยังก่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตอีกด้วย ซึ่งเรื่องนี้ หากเราจะได้พิจารณาเนื้อความจากบทสวดแต่ละบทแล้ว จะเห็นว่าส่วนใหญ่จะเป็นการสรรเสริญพระรัตนตรัย คือ พระพุทโธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นการสอนให้ยึดพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง เป็นหลักธรรมในการดำเนินชีวิตสอนให้รู้จักชนะศัตรูด้วยคุณความดีและแผ่เมตตา สอนให้ไม่ประมาท สอนให้รู้จักเคารพนอบน้อมผู้รู้ ผู้เป็นแบบฉบับ เป็นต้น ซึ่งแม้เราจะฟังบทสวดไม่เข้าใจทั้งหมด แต่การได้ยินได้ฟังสิ่งที่ดีงาม ก็ย่อมทำให้เรามีจิตเป็นกุศล และยังหากใครเข้าใจและปฏิบัติตามคำสอนดังกล่าวก็ย่อมจะพบความสุข ความเจริญไปไหนมาไหนก็มีคนรักใคร่เมตตามากขึ้นแน่นอน

อมรรัตน์ เทพกำปนาท

กลุ่มประชาสัมพันธ์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กระทรวงวัฒนธรรม

บททอนบ่น้อมพระผู้มึ้พระภาคเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำแปล

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มึ้พระภาคเจ้า พระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เองฯ (ว่า ๓ จบ)

บทพระไตรสรณคมนึ้

สรณคมนึ้	สรณคมนึ้
พุทฺธึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระพุทเจ้าเป็นที่พึ่ง
ธมฺมึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่ง
สงฺฆึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระสงฆเจ้าเป็นที่พึ่ง
พุทฺธึมปิ พุทฺธึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระพุทเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๒
พุทฺธึมปิ ธมฺมึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๒
พุทฺธึมปิ สงฺฆึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระสงฆเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๒
คตฺติยมปิ พุทฺธึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระพุทเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๓
คตฺติยมปิ ธมฺมึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๓
คตฺติยมปิ สงฺฆึ สรณึ คจฺฉามึ	ข้าพเจ้าถึงพระสงฆเจ้าเป็นที่พึ่ง แม่ ครั้งที่ ๓

สัมพุทธะ

สัมพุทธะ อัญญัติสัจ
ทวารสัจ สหสสเก
ปณฺจสสทสฺตานี
นมามิ สิริสา อหิ
เตสํ ฆมฺมณฺจ สงฺฆณฺจ
อาทเรน นมามิหิ

นมการานุกาเวน
หนตุวา สพุเพ อุปฺททเว
อนเกา อนฺตรายาปี
วินสฺสนฺตุ อเสสโต

สัมพุทธะ ปณฺจปณฺณาสณฺจ
จตุวิสฺตีสหสฺสเก
ทสฺสทสฺตานี
นมามิ สิริสา อหิ
เตสํ ฆมฺมณฺจ สงฺฆณฺจ
อาทเรน นมามิหิ

นมการานุกาเวน
หนตุวา สพุเพ อุปฺททเว

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า
ทั้งหลาย ๕ แสน ๑ หมื่น ๒ พัน ๒๘
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าขอ
นอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น โดยเคารพ

ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความ
นอบน้อม จงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งปวง
แม้อันตรายทั้งหลายเป็นอันมาก จง
พินาศไป โดยไม่เหลือ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า
ทั้งหลาย ๑ ล้าน ๒ หมื่น ๔ พัน ๕๕
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าขอ
นอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น โดยเคารพ

ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความ
นอบน้อม จงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งปวง

อนเภา อนุตรายาปี
วินสฺสนตุ อเสสโต

สมฺพุทฺเฐ นวตฺตรสฺเต
อฏฺฐจฺจตฺตาฬิสฺสทฺสสเก
วีสฺติสฺสทฺสทฺสทานิ
นนามิ สิริสา อหิ
เตสฺสิ ฐมฺมญฺจ สฺงมฺมญฺจ
อาทเรน นนามิหิ

นมการานุภาเวน
หนตุวา สฺพุเพ อุปทุทเว
อนเภา อนุตรายาปี
วินสฺสนตุ อเสสโต

แม่อันตรรายเป็นอันมาก จงพินาศไป
โดยไม่เหลือ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า
ทั้งหลาย ๒ ล้าน ๕ หมื่น ๘ พัน ๑๐๙
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าขอ
นอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น โดยเคารพ

ด้วยอำนาจแห่งการกระทำความ
นอบน้อม จงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งปวง
แม่อันตรรายทั้งหลายเป็นอันมาก จง
พินาศไป โดยไม่เหลือ

นมการสิทธิ์คาถา

โย จกขุมา โมหมลาปภุโจ
สามิ ว พุทโธ สุกโต วิมุคโต
มารุตส ปาสา วินิโมจยโนโต
ปาเปสิ เขมิ ชนตัม วิเนยัม
พุทฺธิ วรณตัม สิริสา นนามิ
โลกุตส นาถณจ วินายกณจ
ตนุเตชสา เต ชยสิทธิ โหตุ
สพพนตรายา จ วินาสเมนตุ

ธมโม ชโข โย วีย ตสฺส สตฺถุ
ทสฺเสสิ โลกุตส วิสุทฺธิมคฺคัม
นิยยานิโก ธมมธรรตฺส ธาเร
สาตาวโห สนตฺติโกโร สุจฺฉินฺโณ
ธมมัม วรณตัม สิริสา นนามิ
โมหปฺปทาถัม อฺปฺสนตทาถัม
ตนุเตชสา เต ชยสิทธิ โหตุ

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด มีพระปัญญา
จักรุ ขจัดมลทิน คือโมหะเสียได้ ตรัสรู้
แล้ว เป็นผู้เสด็จไปได้ ทรงหลุดพ้นวิเศษ
ด้วยพระองค์เองแล้ว ทรงช่วยชุมนุมน
ชนอันเป็นเวไนย ให้พ้นจากบ่วงแห่ง
มาร ให้บรรลुถึงความเกษมด้วย ข้าพ
เจ้าขอนอบน้อมด้วยเศียรเกล้า ซึ่งพระ
พุทธเจ้าผู้ประเสริฐพระองค์นั้น ผู้เป็น
ที่พึ่ง และเป็นผู้นำวิเศษของโลก ด้วย
เดชแห่งพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ขอ
ความมีชัยและความสำเร็จ จงมีแต่ท่าน
และขออันตรายทั้งปวง จงถึงความ
พินาศไป

พระธรรมเจ้าใดเป็นประดุจธงชัยของ
พระศาสดาพระองค์นั้น ซึ่งทางความ
วิสุทธิแก่ชาวโลก เป็นคุณนำสัตว์ออก
ไปจากทุกข์ คุ่มครองผู้ทรงธรรม บุคคล
ประพตติดีแล้ว นำความสุขใจมาให้
ทำให้ได้รับความสงบ ข้าพเจ้าขอนอบ
น้อมด้วยเศียรเกล้าซึ่งพระธรรมเจ้าอัน

สัพพนุตรายา จ วินาสเมนตุ

ประเสริฐนั้น อันทำลายเสียได้ซึ่งโมหะ เป็นคุณระงับความเร่าร้อนได้สนิท ด้วยเดชแห่งพระธรรมเจ้านั้นขอความมีชัย และความสำเร็จ จงมีแต่ท่าน และขออันตรายทั้งปวงจงถึงความพินาศไป

สทฺธมฺเสนา สุคตานุโค โย
โลกุตฺต ปาปุปฺกิลเสชตา
สนฺโต สยํ สนฺตนิโยชโก จ
สุวาทฺษาตฺตมฺมํ วิทิตํ กโรติ
สงฺฆํ วรฺนตี สิริสา นมามิ
พฺพุธานุพฺพุตี สมฺสึตฺติฏฺฐิจี
ตฺนุเตชฺสา เต ชยสิทฺธิ โทสุ
สัพพนุตรายา จ วินาสเมนตุ

พระสงฆ์เจ้าใดเป็นธรรมเสนา ดำเนินตามพระสุคตเจ้า กำราบเสียได้ซึ่งเหล่าบาปและอุปกิเลสแห่งโลก เป็นผู้สงบเองด้วย ชักนำผู้อื่นในความสงบด้วยเผยแผ่พระธรรม ที่พระพุทธเจ้าตรัสดีแล้ว ข้าพเจ้าขอนอบน้อมด้วยเศียรเกล้า ซึ่งพระสงฆ์เจ้าผู้ประเสริฐนั้น ผู้ตรัสรู้ตามพระพุทธเจ้า มีศีลและความเห็นเสมอกัน ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์เจ้านั้น ขอความมีชัยและความสำเร็จจงมีแต่ท่าน และขออันตรายทั้งปวงจงถึงความพินาศไป

หมายเหตุ

บท สัมพุทธเถ และบท นมการสิทฺธิคาถา แต่ละบทสวดต่อจากสรณคัมภีร์ โบราณใช้ สัมพุทธเถ ตลอด ไม่ทราบที่ท่านผู้ใดรจนาในครั้งใดยุคเฟื่องบาลีครั้งก่อน ก็เห็นจะในรัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ สัมพุทธเถ อาจจจะรจนาในยุคนั้น พร้อมๆ กันกับมงคลจักรวาลใหญ่ มงคลจักรวาลน้อย และพาทู๋ ฯ

ใจความของบท สัมพุทธเถ ก็คืออนมัสการพระพุทธเจ้าซึ่งมีจำนวนมากมายหนักหนาในปางอดีต คือหมายความว่า ในกัปที่ล่วงๆ แล้วไม่รู้

ว่าก็อสงไขย มีพระพุทธเจ้าเคยมาตรัสรู้แล้วปรินิพพานไปมากล้นพันที่
จะประมาณ นมัสการมากๆ องค์ทำให้มีความรู้สึกว่าจะได้รับอานุภาพ
มากๆ เข้า ช่วยป้องกันภัยอันตรายเช่นนั้นกระมัง

ครั้นต่อมาการศึกษาทางพระศาสนาในยุครัตนโกสินทร์เพื่อองฟูขึ้น
ท่านเห็นว่าบทธัมมพุทธะนั้น แต่งขึ้นตามคติข้างมหายาน ไม่น่าศรัทธา
สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส จึงได้ทรงพระนิพนธ์
นมการสิทธิคาถาขึ้นใหม่ โปรดให้ใช้สวดแทนบทธัมมพุทธะ แต่บางแห่ง
พระยังคงสวด สัมพุทธะ อยู่ก็มี

กิจของเจ้าภาพ

ระหว่างที่พระสวด บทสัมพุทธะ หรือ นมการสิทธิคาถาบทใดบท
หนึ่ง เจ้าภาพไม่ต้องทำอะไร คงนั่งประนมมือฟังเรื่อยไป

นโมการอัญญูกาถา

นโม อรหโต สมมา
สมพุทฺธสฺส มเหสีโน

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัม
พุทธเจ้า ผู้ทรงแสวงหาซึ่งประโยชน์ใหญ่

นโม อุตฺตมธมฺมสฺส
สฺวากุขาตฺสเสว เตนฺนิช

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมอันอุดมใน
พระศาสนา นี้ ที่พระองค์ตรัสดีแล้ว

นโม มหาสงฆสฺสสาป
วิสุทฺธสึลทิกฺกุจฺฉิโน

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์ใหญ่ผู้มีศีล
และความเห็นอันหมดจด

นโม โอบาตฺยารทฺธสฺส
รตนตฺตยสฺส สาทฺฐกั

การนอบน้อมแด่พระรัตนตรัย ที่ขึ้นต้น
ด้วยคำว่า อ.อุ.ม. ดังนี้ เป็นการยัง
ประโยชน์ให้สำเร็จ

นโม โอบกาตฺตสฺส
ตฺสส วตฺตตฺตยสฺสปี

ขอนอบน้อมแด่พระรัตนตรัยทั้ง ๓ นั้น
อันลวงพันโทษดำซ้ำ

นโมการปฺปภาเวน
วิกฺกจฺจนฺตฺต อฺปทฺทวา

ด้วยอำนาจแห่งกระทำความนอบน้อม
ขออุปัทวะทั้งหลาย จงปราศจากไป

นโมการานุกาเวน
สฺวตฺถิ โหตฺตฺ สพุทฺธา

ด้วยอำนาจแห่งการกระทำความนอบ
น้อม ขอความสวัสดิ์จึงมีทุกเมื่อ

นโมการสฺส เตเชน
วิริมฺหิ โหมิ เตชวา

ด้วยเดชแห่งการกระทำความนอบน้อม
ขอเราจะมีเดชในมงคลพิธี

หมายเหตุ

บทนี้เรียกเป็นสามัญว่า “นโม ๘ บท” ลองนับคำว่า นโม คูได้ ๘ พอดี เป็นคาถาพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเชี่ยวชาญอย่างเยี่ยมในภาษาบาลี ทรงสามารถในอันที่จะทรงพระราชนิพนธ์คาถาหรือคำกลอนในภาษาบาลี ได้อย่างถูกต้องและไพเราะเท่าเทียมกับนักปราชญ์ในยุคก่อนๆ ที่เดียว และอาจจะถือเป็นคติได้ประการหนึ่งในเรื่องความเชี่ยวชาญทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาของชาติไหน ผู้เป็นชาติอื่นที่ควรยกย่องว่าเชี่ยวชาญ ในภาษานั้นๆ อย่างแท้จริง ก็คือต้องสามารถแต่งกลอนในภาษานั้นๆ ได้ถูกต้องตามกฎข้อบังคับได้รสได้เรื่องตามแนวของภาษาบาลี ก็แสดงว่า พระองค์ท่านทรงเชี่ยวชาญจริงๆ

นโม ๘ บทนี้ สวดต่อจากบท สัมพุทธะ หรือ นมการสิทธิตาธา ใช้ สวดเฉพาะงานมงคลและมีการตั้งน้ำวงด้ายเท่านั้น พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รับสั่งไว้ใจความว่า “สวดทำน้ามนต์ มีสรรพคุณ ชะงัดนัก” แต่บางทีพระท่านก็ตัดออกเพราะมีเวลาน้อย หรือรีบด่วน

มงคลสูตร

เอวมเม สุตํ

อันข้าพเจ้า (พระอานนท์เถระ) ได้สดับ
มาแล้วอย่างนี้

เอกํ สมยํ ภควา
สาวคฺคิยํ วิหริติ เขตฺตวเน
อนาถปิณฑิกสุตฺถ อารามे

สมัยหนึ่ง สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า
เสด็จประทับอยู่ที่เขตวันวิหาร อันเป็น
อารามของอนาถปิณฑิกเศรษฐีสร้าง
ถวาย ในเมืองสาวัตถี

ชฺถโฆ อณฺฏตฺรเวทฺตา
ชฺชิกฺกนฺตยา รตฺติยา
ชฺชิกฺกนฺตวณฺณา
เกวลกบฺปิ เขตฺตวณํ โฉภาเสตฺวา
เยน ภควา เตนฺอุปสงฺกมิ

ครั้งนั้นแล เทวดาองค์ใดองค์หนึ่ง
ครั้นเมื่อราตรีปฐมยามล่วงไปแล้ว มี
รัศมีอันงามยิ่งนัก
ยังเขตวันทั้งสิ้นให้สว่าง
พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับอยู่โดย
ที่ใด ก็เข้าไปโดยที่นั้น

อุปสงฺกमितฺวา ภควนฺตํ
ชฺชิวาทฺเตวา
เอกมนฺตํ อญฺจาสฺสิ
เอกมนฺตํ จิตฺตา โฆ สฺวา เทวตา

ครั้นเข้าไปใกล้แล้ว จึงถวายอภิวัตพระ
ผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว
ได้ยืนอยู่ในที่สมควรส่วนข้างหนึ่ง เมื่อ
เทวดานั้นยืนอยู่ในที่สมควรส่วนข้าง
หนึ่งแล้วแล

ภควนฺตํ คาทาย อชฺฌมภาสิ
พฺพุ เทวา มนุสฺสา จ
มฺงคฺลานิ ชฺจจินฺตยํ
อากงฺขมานา โสตุถานํ

ได้ทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยคาถาว่า
หม่อมเทวดาและมนุษย์เป็นอันมาก ผู้หวัง
ความสวัสดิได้คิดหามงคลทั้งหลาย

พฐุหิ มงฺคลมุฑฺตมํ
อเสวนา จ พาลานํ
ปณฺฑิตานญจ เสวนา
ปฐฺชา จ ปฐฺชนียานํ
เอตมมฺงฺคลมุฑฺตมํ

ขอพระองค์จงเทศนามงฺคลอันอุดม
ความไม่เสพชนพาลทั้งหลายหนึ่ง
ความเสพบัณฑิตทั้งหลายหนึ่ง
ความบูชาชนควรบูชาทั้งหลายหนึ่ง
สามข้อนี้ เป็นมงฺคลอันอุดม

ปฏฺฐิรูปเทสวาโส จ
ปุกฺพะ จ กตปฺญตฺตา

ความอยู่ในประเทศอันสมควรหนึ่ง
ความเป็นผู้มีบุญอันทำแล้วในการก่อน
หนึ่ง

อตุตฺสุมมาปณฺธิ จ
เอตมมฺงฺคลมุฑฺตมํ

ความตั้งตนไว้ชอบหนึ่ง
สามข้อนี้ เป็นมงฺคลอันอุดม

พาหุสจฺจญจ ลิปฺปญจ

ความได้สดับแล้วมากหนึ่ง ศิลปศาสตร์
หนึ่ง

วินโย จ สฺลฺลิกฺขิตโต
สุภาสิตา จ ยา วาจา
เอตมมํคฺลมุฑฺตมํ

วินัยอันตนศึกษาดีแล้วหนึ่ง
วาจาใด อันตนกล่าวดีแล้วหนึ่ง
สี่ข้อนี้ เป็นมงฺคลอันอุดม

มาตาปิตุชฺฌุญฺจานํ
ปุกฺตทวารสฺส สงฺคโ
อนากุลา จ กมฺมุนฺตา
เอตมมฺงฺคลมุฑฺตมํ

ความบำรุงมารดาและบิดาหนึ่ง
ความสงเคราะห์ลูกหนึ่ง เมียหนึ่ง
การงานทั้งหลายไม่อาภูลหนึ่ง
สี่ข้อนี้ เป็นมงฺคลอันอุดม

ทานนญจ ฆมฺมจริยา จ
ฉาตทานนญจ สงฺคโห
อนนชฺชานิ กมฺมานิ
เอตมฺมจฺจลฺมุตฺตมํ

การให้หนึ่ง ความประพฤดิธรรมหนึ่ง
ความสงเคราะห์ญาติทั้งหลายหนึ่ง
การงานทั้งหลายไม่มีโทษหนึ่ง
สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม

อารตี วิรตี ปาปา
มชฺชปาณา จ สยฺยโม
อปปมาโท จ ฆมฺเมสุ
เอตมฺมจฺจลฺมุตฺตมํ

ความงดเว้นจากบาปหนึ่ง
ความสำรวมจากการดื่มน้ำเมาหนึ่ง
ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลายหนึ่ง
สามข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม

คาร โว จ นิวาโต จ
สนฺตุฎฺฐี จ กตญฺจตา

ความเคารพ ต่อบุคคลควรเคารพหนึ่ง
ความอ่อนน้อมถ่อมตนหนึ่ง
ความยินดีด้วยของอันมีอยู่หนึ่ง ความ
เป็นผู้รู้จักอุปการะ อันชนอื่นทำแล้วแก่ตน
หนึ่ง

กาเลน ฆมฺมสฺสวณิ
เอตมฺมจฺจลฺมุตฺตมํ

ความพึงธรรมโดยกาลหนึ่ง
ห้าข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม

ชนตี จ โสวจฺจสฺสตา
สมณานนญจ ทสฺสนิ
กาเลน ฆมฺมสฺกัจจนา
เอตมฺมจฺจลฺมุตฺตมํ

ความอดทนหนึ่ง ความเป็นผู้ว่าง่ายหนึ่ง
การได้เห็นสมณะทั้งหลายหนึ่ง
ความเจรจาธรรมโดยกาลหนึ่ง
สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม

ตโป จ พุรฺหมจริยญฺจ

ความเพียรเผากิเลสหนึ่ง ความประพฤดิ
อย่างพรหมหนึ่ง
ความเห็นอริยสัจทั้งหลายหนึ่ง
ความทำให้แจ้งพระนิพพานหนึ่ง

อริยสจฺจาน ทสฺสนิ
นิพฺพานสจฺจฉิกิริยา จ
เอตมฺมจฺจลฺมุตฺตมํ

บุญชรัส โลกธรมเมหิ
จิตต์ ยัสส น กมฺปติ
อโสภํ วิรชํ เขมํ

เขตมมฺงคฺลมฺุตตมํ

เขตาทิสานิ กตุวาน

สพฺพตฺถมปฺราชาติตา
สพฺพตฺถ สโตถึ คจฺจนฺติ
ตนฺเตถํ มงฺคฺลมฺุตตมฺนฺติ ฯ

สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม
จิตของบุคคลใด อันโลกธรรมทั้งหลาย
ถูกต้องแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหวหนึ่ง
จิตไม่มีใศกหนึ่ง จิตมีฐลีไปปราศแล้ว
หนึ่ง จิตเกษมหนึ่ง
สี่ข้อนี้ เป็นมงคลอันอุดม

เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย กระทำมงคล
ทั้งหลายเห็นปานนี้แล้ว
เป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ในที่ทั้งปวง
ย่อมถึงความสวัสดิ์ในที่ทั้งปวง
ข้อนี้เป็นมงคลอันอุดม ของเทวดาและ
มนุษย์ทั้งหลายเหล่านั้น ฯ

รตนสูตร

ยานีช ภูตานิ สภาคทานิ
ภุมมานิ วา ยานิว อนุตติกุเช

หมู่ภูตเหล่าใด เป็นภุมมเทวดาก็คือ เหล่า
ใดสถิตแล้วในอากาศก็ดี ซึ่งมาประชุม
กันแล้วในที่นี้

สพฺเพ ว ภูตา สุมณา ภวนตุ

ขอหมู่ภูตเหล่านั้นทั้งหมดเทียว จงเป็น
ผู้มีจิตโสมนัส

อโถปิ สกุกจฺจ สฺถนตุ ภาสิตํ
ตสฺมา หิ ภูตา นิสาเมถ สพฺเพ

อนึ่ง จงพึงภาษิตโดยเคารพ
เพราะเหตุนี้แล ท่านทั้งหลายเหล่าหมู่
ภูตทั้งปวง จงพึงพระปริตร

เมตตํ กโรถ มานุสฺสียา ปชาย
ทิวา จ รตฺโต จ หรณฺติ เย พลํ

กระทำไมตรีจิต ในหมู่สัตว์มนุษยชาติ
มนุษย์ทั้งหลายเหล่าใด ย่อมนำกระทำ
พลีกรรม ในกลางวันหรือกลางคืน

ตสฺมา หิ เน รกฺษถ อปฺปมตฺตา

เพราะเหตุนี้แล ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้
ไม่ประมาท รักษาหมู่มนุษย์เหล่านั้น
ทรัพย์สิน เครื่องปลื้มใจ อันใดอันหนึ่งใน
โลกนี้และโลกอื่นก็ดี

ยํกิญฺจิ วิตุตํ อธิ วา หุริ วา

สคฺเคสุ วา ยํ รตนํ ปณฺตี

น โน สมํ อตฺถิ ตถาคเตน

อิทมฺปิ พุทฺเธ รตนํ ปณฺตี

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โทตุ

หรือรัตนะอันใด อันประณีต ในสวรรค
วัดถุอันนั้น จะเสมอด้วยพระตถาคต
ย่อมไม่มี
แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ
พุทธเจ้า
ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมี

ขยั วิราคั อมตั ปณัตติ
ยทชฌคค สกยมนุณี สมหาทิโต

น เตน ฌมเมเน สมหตติ กิณจจิ

อิทมนปิ ฌมเม รตนั ปณัตติ
เอเตน สจเจเน สุกคตติ โทคค

ยมนุพุทธเสณฺโจ ปวิรณณยั สุกคิ
สมานิมานนุตริกณณมาหุ

สมานินา เตน สโม น วิชชติ
อิทมนปิ ฌมเม รตนั ปณัตติ
เอเตน สจเจเน สุกคตติ โทคค

เย ปุคคสา อญฺจ สติ ปสศถา
จคตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
เต ทกขิณณยยา สุกคตตส สวากา

เอเตสุ ทินูนานิ มหปฺผลานิ

พระศากยมนูณี มีพระทัยดำรงมั่น ได้
บรรลุนิธรรมอันใดเป็นที่สิ้นไปแห่งกิเลส
เป็นที่สํารอกกิเลส เป็นธรรมอันไม่มัว
มรณั เป็นธรรมอันประณีต
สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เสมอด้วยพระธรรมนั้น
ย่อมไม่มี

แม้อันนี้เป็นรัตนะอันประณีต ในพระธรรม
ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงสรรเสริญ
แล้วซึ่งสมาธิอันใดว่า เป็นธรรมอันสะอาด
บัณฑิตทั้งหลายกล่าวแล้วซึ่งสมาธิอัน
ใดว่าเป็นอนันตริกะให้ผลโดยลำดับ
สมาธิอื่น เสมอด้วยสมาธินั้น ย่อมไม่มี
แม้อันนี้เป็นรัตนะอันประณีต ในพระธรรม
ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดี จงมี

บุคคลทั้งหลายเหล่าใดแปดจำพวกสี่คู่
อันสัตบุรุษทั้งหลายสรรเสริญแล้ว
บุคคลทั้งหลายเหล่านั้น เป็นสาวกของ
พระสุคต ควรแก่ทักษิณาทาน
ทานทั้งหลายอันบุคคลถวายแล้วใน
ท่านเหล่านั้น ย่อมเป็นของมีผลมาก

อิทฺมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺตี

แม่ฉันนี้เป็นรัตนะอันประณีต ในพระสงฆ์

เอเตน สงฺฆเเจน สุวตฺถิ โทตฺต

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

เย สุปฺปยุตฺตา มนสา ทฬฺเฑน
นิกฺกามิโน โคตฺมสาสนมฺหิ

อริยบุคคลทั้งหลายเหล่าใด ในศาสนา
พระโคตมเจ้า ประกอบแล้วดี มีใจมั่นคง
มีความใคร่ออกไปแล้ว

เต ปตฺติปตฺตา อมตํ วิคฺขห

อริยบุคคลทั้งหลายเหล่านั้น ถึงแล้วซึ่ง
พระอรหันต์ผลที่ควรถึง หยั่งเข้าสู่พระ
นิพพาน

ลทฺธา มุชา นิพฺพุตฺตี ภูณฺฆมานา

ได้ซึ่งความดับกิเลสโดยเปล่าๆ (ไม่ต้อง
ซื้อ) แล้วเสวยผลอยู่

อิทฺมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺตี

แม่ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ
สงฆ์

เอเตน สงฺฆเเจน สุวตฺถิ โทตฺต

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

ยถินทฺชโล ปจฺวี ลิตฺ สียา
จตุพฺพิ วาเตภิ อสมฺปกมฺปิโย

เสาเชื่อน เป็นของอันบุคคลบักไว้แล้ว
ในแผ่นดิน ไม่หวั่นไหวด้วยพายุสี่ทิศ
ฉันใด

ตถฺมมํ สบฺบุริสํ วทามิ

ผู้ใดยังเห็นอริยสังข์ทั้งหลาย เราเรียกผู้
นั้นว่า เป็นสัตบุรุษผู้ไม่หวั่นไหวด้วยโลก
ธรรม ฉันนั้น

โย อริยสงฺฆจฺจานิ อเวจฺจ ปสฺสตี

แม่ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ
สงฆ์

อิทฺมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺตี

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

เอเตน สงฺฆเเจน สุวตฺถิ โทตฺต

เย อริยสงฺฆจฺจานิ วิภาวณฺนติ
คฺมภีรฺบณฺเณน สุเทสิทานิ

พระโสดาบันบุคคลจำพวกใด กระทำให้
แจ้งอยู่ ซึ่งอริยสังข์ทั้งหลาย อันพระศาสดา
แสดงดีแล้ว ด้วยปัญญาอันลึกซึ้ง

กัญจาปี เต โหนติ ภูสปรมตดา

พระโสดาบันบุคคลจำพวกนั้น ยังเป็น
ผู้ประมาท เพลินแล้วก็ดี

น เต ภว อัญจมาทียนฺติ

ถึงกระนั้นท่านย่อมไม่ถือเอาภพที่แปด
คือเกิดอีกอย่างซ้ำเพียงเจ็ดชาติ

อิทมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺตี

แม้ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ
สงฆ์

เอเตน สจฺเจน สุวตฺติ โทศุ

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

สทาวสุส ทสฺสนสมฺปทาย
ตฺยสุสฺ ฐมฺมา ชหิตา ภวนฺติ
สทฺกายทิกฺกุจฺจ วิจิกฺกจฺฉิตฺตฺตฺย
สีลพฺพตํ วาปี ยทตฺถิ กิณฺจ

สักกายทิฎฐิ วิจิกิจจา สีลพพตปรามาส
อันใดอันหนึ่งยังมีอยู่ ธรรมทั้งหลาย
สามเหล่านั้น อันพระโสดาบันบุคคล
ละได้แล้ว พร้อมด้วยทสสนสมบัติ คือ
พระโสดาปัตติมรรคทีเดียว

จตุทฺปาเยทิ จ วิปฺปมฺตุโต

อนึ่ง พระโสดาบันบุคคลเป็นผู้พ้นแล้ว
จากอบายทั้งหลายสี่

ฉ จาภิจานานิ อภพฺโพ กาคฺคฺ

ไม่อาจเพื่อจะกระทำอาชญาทั้งหลาย
หก คือ อนันตริยกรรมห้า และ อุกิตต์ต่อ
ศาสดาอื่น

อิทมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺตี

แม้ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ
สงฆ์

เอเตน สจฺเจน สุวตฺติ โทศุ

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

กัญจาปี โส กมฺมํ กโรติ ปาปกํ
กาเยน วาจาเยท เจตสา วา

พระโสดาบันบุคคลนั้น เมื่อกระทำบาป
กรรมด้วยกาย หรือวาจา หรือใจเข้าบ้าง
เพราะความพลั้งพลาด

อภพฺโพ โส ตสฺส ปฏฺิจฺฉทาย

ถึงกระนั้น ท่านไม่ควรเพื่อจะปกปิดบาป
กรรมอันนั้น

อภพฺพตา ทิกฺกุชฺปทสฺส วุตฺตา

ความเป็นแห่งบุคคล มีทางพระนิพพาน
อันเห็นแล้ว ไม่ควรเพื่อจะปกปิดซึ่งบาป

อิทมปิ สงฆะ รตนํ ปณฺตี	กรรมนั้น อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแล้ว แม่ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ สงฆ์
เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
วนปฺปคุมฺเพ ยถา ณฺตุสฺสิตฺตเค คิมฺหามาเส ปจฺมสมฺมึ คิมฺเห	ครั้นเมื่อพุ่มไม้ในป่า มียอดอันบานแล้ว ด้วยกิ่งด้านในต้นคิมหะฤดู ในเดือน คิมหะฤดู ฉนั้นใด
ตถูปมํ ฆมฺมวโร อเทสยิ นิพฺพานคามิ ปรมํ หิตาย	พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงธรรม อันประเสริฐยิ่ง เพื่อประโยชน์แก่สัตว์ ทั้งหลาย ให้ถึงพระนิพพาน ฉนั้นนั้น
อิทมปิ พุทฺเธ รตนํ ปณฺตี	แม่ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ พุทธเจ้า
เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
วโร วรณฺณฺญ วรโห วราหโร	พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงทราบธรรม อันประเสริฐ ประกาศธรรมอันประเสริฐ นำมาซึ่งธรรมอันประเสริฐ
อนฺตุตฺโตร ฆมฺมวโร อเทสยิ	เป็นผู้ลบล้าง ได้ทรงแสดงแล้วซึ่งธรรม อันประเสริฐ
อิทมปิ พุทฺเธ รตนํ ปณฺตี	แม่ฉันนี้ เป็นรัตนะอันประณีต ในพระ พุทธเจ้า
เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
ชฺเณ ปุราณํ นวํ นตฺถิ สมฺภวํ	กรรมเก่าของพระอริยบุคคลเหล่าใดสิ้น ไปแล้ว กรรมใหม่ย่อมไม่ปรากฏ
วิรตฺตจิตฺตตายติเก ภวสมฺมึ	พระอริยบุคคลเหล่าใด มีจิตอันหน่าย แล้ว ในภพต่อไป
เต ชฺเณพีชา อวิรฺุพฺพิฉฺฉนฺทา	พระอริยบุคคลเหล่านั้นมีพีชอันสิ้นแล้ว

นิพนฺพติ จีรา ยถายมฺปทีโป

อิทฺมปิ สฺจเม รตนํ ปณฺตี

เอเตน สฺจเจน สุวตฺติ โทตุ

ยานีช ภูตานิ สฺมาคตานิ
ภุมฺมานิ วา ยานิว อนฺตลิกฺเข

ตถาคตํ เทวมนุสฺสฺสฺปฺชิตํ
พฺพุทฺธํ นมสฺสาม สุวตฺติ โทตุ

ยานีช ภูตานิ สฺมาคตานิ
ภุมฺมานิ วา ยานิว อนฺตลิกฺเข

ตถาคตํ เทวมนุสฺสฺสฺปฺชิตํ
ธมฺมํ นมสฺสาม สุวตฺติ โทตุ

ยานีช ภูตานิ สฺมาคตานิ
ภุมฺมานิ วา ยานิว อนฺตลิกฺเข

ตถาคตํ เทวมนุสฺสฺสฺปฺชิตํ
สงฺฆํ นมสฺสาม สุวตฺติ โทตุ

มีความพอใจอกไม่ได้แล้ว

เป็นผู้มีปัญญา ย่อมประวิพพานเหมือน
ประทีปอันดับไปฉะนั้น

แม้ฉันนี้ เป็นรัตนอันประณีต ในพระ
สงฆ์

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

หมู่ภูตเหล่าใด เป็นภุมมเทวาก็ดี เหล่า
ใด สถิตแล้วในอากาศก็ดี ซึ่งมาประ
ชุมกันแล้วในที่นี้

เราทั้งหลาย จงนมัสการพระพุทธเจ้า
ผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพยดา และ
มนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จึงมี

หมู่ภูตเหล่าใด เป็นภุมมเทวาก็ดี เหล่า
ใด สถิตแล้วในอากาศก็ดี ซึ่งมาประ
ชุมกันแล้วในที่นี้

เราทั้งหลาย จงนมัสการพระธรรมอันมา
แล้วอย่างนั้น อันเทพยดาและมนุษย์
บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จึงมี

หมู่ภูตเหล่าใด เป็นภุมมเทวาก็ดี เหล่า
ใด สถิตแล้วในอากาศก็ดี ซึ่งมาประ
ชุมกันแล้วในที่นี้

เราทั้งหลาย จงนมัสการพระสงฆ์ ผู้มา
แล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพยดาและมนุษย์
บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จึงมี

กรณียเมตตสูตร

กรณียมตถกุสเลน
ยนต์ สนต์ ปทํ อภิสเมจจ

กิจนั้นใด อันพระอริยเจ้าบรรลุแล้วซึ่ง
บทอันระงับกระทำแล้ว กิจนั้นอันกุล
บุตรผู้ฉลาดในประโยชน์พึงกระทำ

สกุโก อชฺฐ จ สุหุชฺฐ จ

กุลบุตรนั้น พึงเป็นผู้อาจหาญและชื่อ
ตรงด้วยดี

สุวจโจ จสุต มุทุ อนติมานิ

เป็นผู้ว่าง่าย ละมุนละไม ไม่มีอติมานะ

สนตุสสุโก จ สุกโร จ

เป็นผู้สันโดษ เขาเลี้ยงง่าย

อปรปกิจโจ จ สลลหุกวุตติ

เป็นผู้มีกิจธุระน้อย ประพฤติเบากายจิต

สนตินุทริโย จ นิปโก จ

มีอินทรีย์อันระงับแล้ว มีปัญญา

อปรคพฺโภ กุเลสุ อนนุกิพฺโธ

เป็นผู้ไม่คะนองไม่พัวพันในสกุลทั้งหลาย

น จ ชุทฺทํ สมาจเร กิณฺจ
เยน วิณฺญฺ ปเร อูปวเทยฺยุ

วิญญูชนล่วงดีเตียนชนทั้งหลายอื่นได้
ด้วยกรรมอันใด ไม่พึงประพฤติกกรรม
อันนั้นน้อยหน้อยหนึ่ง แล้วพึงแผ่ไมตรี
จิตไปในหมู่อัตถ์ว่า

สุชินโน วา เขมิโน โหนตุ

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้มีสุข

สัพเพ สัตตา ภวนตุ สุขิตตตา
เย เกจิ ปาณภูตติ
ตสา วา ถาวรา วา อเนวเสสา

มีความเกษม มีตนถึงซึ่งความสุขเกิด
สัตว์มีชีวิตทั้งหลายเหล่าใดเหล่าหนึ่ง
มีอยู่ยังเป็นผู้สะดุ้ง คือมีตัณหาอยู่ หรือ
เป็นผู้ถาวรมั่นคง คือไม่มีตัณหาทั้งหมด
ไม่เหลือ

ทีฆา วา เย มหันทา วา
มขุณฺณิมา รสฺสกา อณุกถฺตา
ทีฏฺฐา วา เย จ อทีฏฺฐา
เย จ พุเร วสนฺติ อวิพุเร
ภูตา วา สมฺภเวสี วา

เหล่าใดเป็นที่ซชาติ หรือโตใหญ่หรือ
ปานกลาง หรือต่ำเตี้ย หรือผอมพี
เหล่าใดที่เราเห็นแล้ว หรือมิได้เห็น
เหล่าใดที่อยู่ไกล หรือใกล้
ที่เกิดแล้วไม่ต้องเกิดอีกต่อไป หรือยัง
แสวงหาภพต่อไปก็ดี

สัพเพ สัตตา ภวนตุ สุขิตตตา

ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้
มีตนถึงซึ่งความสุขเกิด

น ปโร ปรี นิคุพฺเพถ

สัตว์อื่นอย่าพึงข่มเหงสัตว์อื่น

นาติมณฺเฑถ กตฺถจิ นํ กิณฺจิ

อย่าพึงดูหมิ่นอะไรๆ เขาในที่ใดๆ เลย

พฺยาโรสนา ปฏฺฐิมสฺสวมา
นาณฺณมณฺเฑสฺส ทฺกขมิจฺเจยฺย

ไม่ควรปรารถนาทุกข์แก่กันและกันด้วย
ความกริ้วโกรธ และด้วยปฏิฆสัณฺญา
ความคับแค้น

มาตา ยถา นิยํ ปุตุตํ
อายุสา เอกปุตุตมนุรฺกเช

มารดาถนอมบุตร ผู้เกิดในตน อันเป็น
ลูกเอกด้วยอายุ คือ แม้ชีวิตก็สละรักษา
บุตรได้ ฉันท

เอวมปิ สัพฺพภูเตสุ

พึงเจริญเมตตา มีใจไม่มีประมาณ

มานสมภาวเย อปริมาณิ
เมตตณฺจ สพฺพโลกสมิ
มานสมภาวเย อปริมาณิ

ไปในสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง แม้นั้น
บุคคลพึงเจริญเมตตา มีใจไม่มีประ
มาณ ไปในโลก ทั้งสิ้น

อุทฺธํ อโธ จ ติริยณฺจ

ทั้งเบื้องบน เบื้องต่ำ เบื้องขวาง

อสมฺพาริ อเวริ อสฺปคฺติ

เป็นธรรมอันไม่คับแคบ ไม่มีเวร ไม่มี
ศัตรู

ติฏฺฐณฺจริ นิสฺสนุโน วา

ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น ยืนอยู่ก็ดี เทียวไป
ก็ดี นั่งแล้วก็ดี

สยาโน วา ยาวตสฺส วิคตมิทฺโธ

นอนแล้วก็ดี เป็นผู้มีความง่วงนอน ไป
ปราศแล้ว คือยังไม่หลับเพียงไร

เอตํ สตี อธิฏฺฐเจษฺยุ

ก็พึงตั้งสติระลึกเมตตาเพียงนั้น

พฺรหฺมเมตํ วิหาริ อธิมาหุ

บัณฑิตทั้งหลาย กล่าวกริยาอันนี้ ว่าเป็น
พรหมวิหาร ในพระศาสนา

ทิฏฺฐิณฺจ อนุปคฺมมฺ สีสฺวา

บุคคลที่มีเมตตาพรหมวิหาร ไม่เข้าถึง
ทิวี่ เป็นผู้มศีล

ทสฺสเนน สมฺปนฺโน

ถึงพร้อมแล้วด้วยทัสสนะ คือ โสดาปัตติ
มรรค

กาเมสุ วิเนษฺยุ เคหิ
น ทิ ชาตุ คพฺภเสษฺยุ
ปฺนเรตีติ

นำความกำหนดในกามทั้งหลายออก
ย่อมไม่ถึงความเกิดในครุภอีกโดยแท้
ทีเดียว

ชั้นปริตร

วิรูปกุเซหิ เม เมตติ

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสกุล
พญานาคทั้งหลาย ชื่อวิรูปักขด้วย

เมตติ เอรापเถหิ เม

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสกุล
พญานาคทั้งหลาย ชื่อเอราปถด้วย

ฉพฺยาปฺตุเตหิ เม เมตติ

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสกุล
พญานาคทั้งหลาย ชื่อฉัพยานุตระด้วย

เมตติ กณฺหาโคตมเกหิ จ

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสกุล
พญานาคทั้งหลาย ชื่อกัณหาโคตมกะ
ด้วย

อปาทเกหิ เม เมตติ

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้ง
หลาย ที่ไม่มีเท้าด้วย

เมตติ ทิปาทเกหิ เม

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้ง
หลาย ที่มีเท้าสองด้วย

จตุปฺปเทหิ เม เมตติ

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้ง
หลาย ที่มีเท้าสี่ด้วย

เมตต์ พหุปรเพทิ เม

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย ที่มีทำมาด้วย

มา มํ อปาทโก หีลิส

สัตว์ไม่มีเท้า อย่าเบียดเบียนเรา

มา มํ หีลิส ทิปาทโก

สัตว์สองเท้า อย่าเบียดเบียนเรา

มา มํ จตุปรปโท หีลิส

สัตว์สี่เท้า อย่าเบียดเบียนเรา

มา มํ หีลิส พหุปรปโท

สัตว์มากเท้า อย่าเบียดเบียนเรา

สพฺเพ สตุตา สพฺเพ ปาณา

ขอสรรพสัตว์มีชีวิตทั้งหลาย

สพฺเพ ภูตา จ เกวลา

ที่เกิดมาทั้งหมดจงสิ้นเชิงด้วย

สพฺเพ ภทฺธานิ ปสฺสนตุ

จงเห็นซึ่งความเจริญทั้งหลายทั้งนั้นเกิด

มา ทิณฺจึ ปาปมาคฺคา

โทษลามกหน้อยหนึ่ง อย่าได้มาถึงแล้ว
แก่สัตว์เหล่านั้น

อปรปมาโณ พุทฺโธ

พระพุทธรเจ้า ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

อปรปมาโณ รมฺโฆ

พระธรรม ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

อปรปมาโณ สฺงฺโฆ

พระสงฆ์ ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

ปมาณวนฺตานิ สิริสฺปานิ

สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย คือ งู แมง

อหิ วิจฺฉินฺกา สตปฺที

ป่อง ตะเข็บ ตะขาบ แมงมุม ตั๊กแก หนู

อฺญณฺณานาถี สรพฺมุสฺสิกา

เหล่านี้ล้วนมีประมาณ (ไม่มากมาย
เหมือนคุณพระรัตนตรัย)

กตา เม รกษา

ความรักษา อันเรากระทำแล้ว

กตา เม ปรีตดา

ความป้องกัน อันเรากระทำแล้ว

ปฏิกกมณตุ ภูตานิ
โสหิ นโม ภควโต

หมู่สัตว์ทั้งหลายที่ร้ายกาจจงหลีกไป
เสีย เรายื่นกระทำการนอบน้อม แต่
พระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่

นโม สัตตนัน
สมมาสมพุทธานิ ฯ

ทำการนอบน้อม แต่พระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าทั้งหลาย เจ็ดพระองค์อยู่ ฯ

ฉันทันตปริตร

วชิรสเมนนติ ปรามสนโต	พญาช้างโพธิสัตว์ ได้จับพรานไพรด้วย หมายความว่าเราก็จักฆ่ามัน
กาสาวมทุกฺขิ ฐชฺ อีสํ	ครั้นได้เห็นผ้ากาสาวพัสดุ์ อันเป็นธง ของพวกฤาษี
ทุกฺเขน ฌฎฺฐสฺสฺสฺทาติ สณฺณมา	สัญญาได้เกิดขึ้นแก่พระโพธิสัตว์ ผู้อัน ทุกข์ถูกต้องแล้ว
อรทฺทฺชโ สปฺภิ อวชฺฌมฺโรโป	ว่าธงชัยของพระอรหันต์มีรูปอันสัต บุรุษหาควรฆ่าไม่
สฺสฺเลน วิทฺโธ พฺยติโตปิ สนฺโต	แม้พระโพธิสัตว์ถูกศร ควรจะหวนไหว แต่เป็นผู้สงบระงับได้
กาสาววตฺตมฺหิ มนํ น ทฺสฺสฺยิ	ไม่ทำใจประทุษร้ายในผ้ากาสาวพัสดุ์
สเจ อิมํ นาควเรน สจฺจํ	ถ้าคำนี้ อันพญาช้างกล่าวจริงแล้ว
มา มํ วเน พาลมิกา อคณฺณฺนติ ฯ	ขอเหล่าพาลมฤคินไพร อย่าได้กล้า กรายตัวเรา ดังนี้

โมรปริตร

อุเทศยญจกฐมา เอกราชา
หริสฺสวณฺโณ ปจฺวิปฺภาโส

พระอาทิตย์นั้น เป็นดวงตาของโลก เป็น
เอกราช มีสีเพียงดั่งสีแห่งทอง ยังพื้น
ปฐพี ให้สว่างอุทัยขึ้นมา

ติ ตํ นมสฺสามิ
หริสฺสวณฺณํ ปจฺวิปฺภาสํ
ตยชฺช คฺคฺคตา วิหเรมุ ทิวสํ

เพราะเหตุนั้น ข้าขอนอบน้อมพระ
อาทิตย์นั้น ซึ่งมีสีเพียงดั่งสีแห่งทอง
ยังพื้นปฐพีให้สว่าง ข้าทั้งหลาย อันท่าน
ปกครองแล้วในวันนั้นถึงอยู่เป็นสุขตลอด
วัน

เย พฺราหฺมณา เวทคฺ
สฺพพฺรมฺเม

พราหมณ์ทั้งหลายเหล่าใด ผู้ถึงซึ่งเวท
ในธรรมทั้งปวง

เต เม นโม

พราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้นจงรับความ
นอบน้อมของข้า

เต จ มํ ปาลยนฺตุ

อนึ่งพราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น จง
รักษาซึ่งข้า

นมตฺถ พุทฺธานํ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระพุทธ
เจ้าทั้งหลาย

นมตฺถ โปธิยา
นโม วิมฺุตตานํ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระโพธิ
ญาณ ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่
ท่านผู้พ้นแล้วทั้งหลาย

นโม วิมุตติยา
อิมี โส ปริตติ กตวา
โมโร จรติ เอสนา ฯ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่วิมุตติ
ธรรม นกยุงนั้นได้กระทำพระปริตร
อันนี้แล้ว จึงเที่ยวไปเพื่ออันแสวงหา
อาหารฯ

อเปตยณจกขุมา เอกราชา
หริสฺสวณฺเณ ปจฺวิปฺภาโส

พระอาทิตย์นี้ เป็นดวงตาของโลก เป็น
เอกราช มีสีเพียงดั่งสีแห่งทอง ยังพื้น
ปฐพีให้สว่าง ย่อมอัสดงคตไป

ติ ตี นมสฺสามิ

เพราะเหตุนี้ ข้าขอนอบน้อมพระ
อาทิตย์นั้น

หริสฺสวณฺเณ ปจฺวิปฺภาโส

ซึ่งมีสีเพียงดั่งสีแห่งทอง ยังพื้นปฐพีให้
สว่าง

ตยชฺช กุตุตา วิหเรมุ รตุตี

ข้าทั้งหลาย อันท่านปกครองแล้วในวัน
นี้ พึงอยู่เป็นสุขตลอดคืน

เย พฺราหฺมณา เวทฺศุ
สพฺพชฺชเม

พราหมณ์ทั้งหลายเหล่าใด ผู้ถึงซึ่งเวท
ในธรรมทั้งปวง

เต เม นโม

พราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น จงรับความ
นอบน้อมของข้า

เต จ มํ ปาลยนตุ

อนึ่งพราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น จง
รักษาซึ่งข้า

นมตถุ พุทธานิ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระพุทธร
เจ้าทั้งหลาย

นมตถุ โพธิยา

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระโพธิ
ญาณ

นโม วิมุตตานิ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่ท่านผู้พ้น
แล้วทั้งหลาย

นโม วิมุตตยา

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่วิมุตติ
ธรรม

อิมี โส ปริตติ กตวา

นกยุงนั้นได้กระทำพระปริตรอันนี้แล้ว

โมโร วาสมกบปยัติ ฯ

จึงสำเร็จความอยู่ ฯ

วิญญูภปริตร

อตุถิ โลกเ สึลคฺโคณ	คุณแห่งศีลมีอยู่ในโลก
สจฺจํ โสเจยฺยนุทฺทยา	ความสัตย์ ความสะอาดกาย และความ เอ็นดู มีอยู่ในโลก
เตน สจฺเจน กาทหามิ	ด้วยคำสัตย์นั้น ข้าพเจ้าจักทำ
สจฺจกิริยมนุคฺตฺริ	สักกิริยาอันเยี่ยม
อวชฺชิตฺวา ฆมฺมพลํ	ข้าพเจ้าพิจารณาซึ่งกำลังแห่งธรรม
สริตฺวา ปุพฺพเก ชินเ	และระลึกพระชินะทั้งหลายในปางก่อน
สจฺจพลมวสฺสาย	อาศัยกำลังสักจจะ
สจฺจกิริยมกาสหํ	ขอทำสักกิริยา
สนฺติ ปกฺขา อปตฺตนา	ปิกทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่บินไม่ได้
สนฺติ ปาทา อวณฺจนา	เท้าทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่เดินไม่ได้

มาตา ปิตา จ นิภษนตา

มารดาบิดาของข้าออกไปหาอาหาร

ชาติเวท ปฏิทุกม

ดูก่อนเปลวไฟ ขอท่านจงหลีกไป

สท สจเจ กเต มยุหิ
มหาปชชลิโต สิชี

ครั้นเมื่อสัจจะอันเราทำแล้ว เปลวไฟ
อันรุ่งเรืองใหญ่ หลีกไปสดับหกกฐิต

วชเชลิ โสฬส กรีสานิ

พร้อมกับคำสัตย์

อุทกั ปตวา ยถา สิชี

ประหนึ่งเปลวไฟอันตกลึกลงน้ำ

สจเจเน เม สโม นตติ

สิ่งที่จะเสมอด้วยสัจจะของเราไม่มี

เอสา เม สจจปารมีติ ฯ

นี้เป็นสัจบารมีของเรา ดังนี้ ฯ

รัชคคปริตร รัชคคสูตร

เอวมเม สุตํ

อันข้าพเจ้า (คือ พระอานนท์เถระ) ได้
สดับมาแล้วอย่างนี้

เอกํ สมย์ ภควา
สาวศุถิยํ วิหริติ เขตตวเน
อนาถปิณฑิกัสส อารามे

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประ
ทับอยู่ที่เขตวันวิหารอันเป็นอารามของ
อนาถปิณฑิกเศรษฐีสร้างถวายเป็นเมือง
สาวัดถิ

ตตร ไช ภควา ภิกขุ
อามนเตสิ ภิกขโวติ

ในกาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส
เตือนพระภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุ
ทั้งหลาย ดังนี้แล้ว

ภทนต์เต เต ภิกขุ
ภควโต ปจจสโสสุ

พระภิกษุเหล่านั้น จึงทูลรับพุทธพจน์
ของพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า พระเจ้าข้า
ดังนี้

ภควา เขตทโวจ

พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงตรัสพระพุท
พจน์นี้ว่า

ภูตปุพฺพํ ภิกขเว

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เรื่องดีกดำบรรพ
เคยมีมาแล้ว

เทवासฺสรสงคามิ
สมฺปพยุพฺโพ อโหสิ

สงครามแห่งเทพดากับอสูรได้เกิด
ประชิดกันแล้ว

ชดไช ภิกขเว สกุกโ
เทวานมินโท เทเว
ดาวดีเส อามนุเตสิ

ครั้งนั้นแล ภิกษุทั้งหลาย สักกเทวราช
ผู้เป็นเจ้าของพวกเทพยดา เรียกหมู่
เทพยดาในชั้นดาวดึงส์มาสั่งว่า

สเจ มาริสา เทวานิ
สงคามคตานิ อูปฺขุเชยฺย ภยํ วา
ณฺมภิตตฺตํ วา โลมหํโส วา

ดูก่อนท่านผู้นิรทุกข์ ถ้าความกลัวก็ดี
ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขนพอง สยอ
เกล้าก็ดี พึงบังเกิดขึ้นแก่หมู่เทพยดาผู้
ไปสงคราม ในสมัยใด

มเมว ตสฺมึ สมเย
ธชคฺคํ อุกฺกุโลเกยฺยาถ

ในสมัยนั้น ท่านทั้งหลายพึงแลดูชายธง
ของเราขึ้นเที่ยว

มมํ หิ โว ธชคฺคํ อุกฺกุโลกยตํ

เพราะว่า เมื่อท่านทั้งหลายแลดูชายธง
ของเราอยู่

ยฺมภวิสุตฺติ ภยํ วา ณฺมภิตตฺตํ
วา โลมหํโส วา
โส ปหิยฺยิสฺสุตฺติ

ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขน
พองสยอเกล้าก็ดี อันใดจักมี
อันนั้นจักหายไป

โน เจ เม ธชคฺคํ
อุกฺกุโลเกยฺยาถ

ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่แลดูชายธงของเรา

ชด ปชาปติสฺส เทวราชสฺส
ธชคฺคํ อุกฺกุโลเกยฺยาถ

ที่นั้นท่านทั้งหลาย พึงแลดูชายธงของ
เทวราช ชื่อปชาบดี

ปชาปติสฺส หิ โว เทวราชสฺส
ธชคฺคํ อุกฺกุโลกยตํ
ยฺมภวิสุตฺติ ภยํ วา ณฺมภิตตฺตํ

เพราะว่า เมื่อท่านทั้งหลายแลดูชายธง
ของเทวราช ชื่อปชาบดีอยู่
ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขน

<p>วา โลมหังโส วา โส ปหิยุยิสฺสติ</p>	<p>พองสยองเกล้ากัถิ อั้นใดจักมี อั้นนั้น จักหายไป</p>
<p>โน เจ ปชาบดีสฺส เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลเกยยาถ</p>	<p>ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่แลดูชายธงของเทว ราช ชื่อปชาบดี</p>
<p>อถ วรุณสฺส เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลเกยยาถ</p>	<p>ที่นั่นท่านทั้งหลาย พึงแลดูชายธงของ เทวราช ชื่อวรุณ</p>
<p>วรุณสฺส ทิ โว เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลกยตี</p>	<p>เพราะว่า เมื่อท่านทั้งหลายแลดูชาย ธงของเทวราช ชื่อวรุณอยู่</p>
<p>ยมภวิสฺสติ ภยํ วา ฉมภิตตฺตํ วา โลมหังโส วา โส ปหิยุยิสฺสติ</p>	<p>ความกลัวกัถิ ความหวาดสะดุ้งกัถิ ชน พองสยองเกล้ากัถิ อั้นใดจักมี อั้นนั้น จักหายไป</p>
<p>โน เจ วรุณสฺส เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลเกยยาถ</p>	<p>ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่แลดูชายธงของเทว ราช ชื่อวรุณ</p>
<p>อถ อีสานสฺส เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลเกยยาถ</p>	<p>ที่นั่นท่านทั้งหลาย พึงแลดูชายธงของ เทวราช ชื่ออิสาน</p>
<p>อิสานสฺส ทิ โว เทวราชสฺส ชชคฺคิ อุลโลกยตี</p>	<p>เพราะว่า เมื่อท่านทั้งหลายแลดูชายธง ของเทวราช ชื่ออิสานอยู่</p>
<p>ยมภวิสฺสติ ภยํ วา ฉมภิตตฺตํ วา โลมหังโส วา โส ปหิยุยิสฺสตีติ</p>	<p>ความกลัวกัถิ ความหวาดสะดุ้งกัถิ ชน พองสยองเกล้ากัถิ อั้นใดจักมี อั้นนั้น จักหายไป</p>

<p>คัม โข ปน ภิกขเว สกุกัสส วา เทวานมินุทสส ฐชคคัม อุลโลกยตัม</p>	<p>ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ข้อนั้นแล คือการแลดูชายธงของสักกเทวราชผู้ เป็นเจ้าแห่งเทพดาก็ตาม</p>
<p>ปชาปติสส วา เทวราชสส ฐชคคัม อุลโลกยตัม</p>	<p>การแลดูชายธงของเทวราช ซึ่งปชาบดี ก็ตาม</p>
<p>วรุณสส วา เทวราชสส ฐชคคัม อุลโลกยตัม</p>	<p>การแลดูชายธงของเทวราช ซึ่งอรุณ ก็ตาม</p>
<p>อีสานสส วา เทวราชสส ฐชคคัม อุลโลกยตัม</p>	<p>การแลดูชายธงของเทวราช ซึ่งอีสาน ก็ตาม</p>
<p>ยมภวิสสตี ภยัม วา จมภิตตตัม วา โลมหัสโส วา โส ปหิยเยถาปิ โนปิ ปหิยเยถ ตัม กิสส เหตุ</p>	<p>ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขน พองสยของเกล้าก็ดี อันใดจักมี อันนั้น พึงหายไปได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ข้อนั้นเป็น เหตุแห่งอะไร</p>
<p>สกุกโก ทิ ภิกขเว เทวานมินุโท</p>	<p>ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหตุว่าสักกเทวราช ผู้เป็นจอมเทพดา</p>
<p>อวิตราโค อวิตโทโส อวิตโมโห</p>	<p>เธอมีราคะยังไม่สิ้นไป มีโทสะยังไม่สิ้น ไป มีโมหะยังไม่สิ้นไป</p>
<p>ภิกุ จมภี อุตฺตราสี ปลาเยตี</p>	<p>เธอยังเป็นผู้กลัว ยังเป็นผู้หวาด ยังเป็น ผู้สะดุ้ง ยังเป็นผู้หนี ดังนี้</p>
<p>อหณจ โข ภิกขเว เอวํ วทามิ</p>	<p>ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ส่วนเราแลกล่าว อย่างนี้ว่า</p>

สเจ ตุมหากัม ภิกขเว
อรวณคตานิ
วา รุกขมูลคตานิ वा
सुण्णकारकतानि वा

ถ้าว่ามีท่านทั้งหลาย ไปอยู่ในป่าก็
ตาม ไปอยู่ใต้โคนต้นไม้ก็ตาม ไปอยู่
ตามเรือนเปล้าก็ตาม

อุปปชเชยฺย ภายํ वा จมฺภิตตฺตํ
วา โลมหัสโส वा
มเมว ตสฺมिํ สมเย
อนุสฺสเรยฺยาถ

ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขน
พองสยของเกล้าก็ดี พึงเกิดขึ้นในสมัยใด
ในสมัยนั้น ท่านทั้งหลาย พึงระลึกถึง
เรานั้นเถียวว่า

อิติปิ

แม้เพราะเหตุนี้

โส ภควา

พระผู้มีพระภาคเจ้า

อรหํ

เป็นผู้ไกลกิเลส เป็นผู้ควรไหว้ ควรบูชา

สมฺมาสมฺพุทฺโธ

เป็นผู้รู้ชอบเอง

วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน

เป็นผู้บริบูรณ์ ด้วยวิชาและจรณะ

สุคฺโต

เป็นผู้ไปดีแล้ว

โลกวิทู

เป็นผู้รู้แจ้งโลก

อนุคฺตโร บุริสทฺมมสฺสารถิ

เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้ยิ่งกว่า

สตฺถา เทวมนุสฺसानํ
พุทฺโธ

เป็นผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
เป็นผู้เบิกบานแล้ว

ภคชาติ

เป็นผู้จำแนกกรรม ดังนี้

มมฺ หิ โว ภิกฺขเว อนุสฺสرتฺติ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลาย ตามระลึกถึงเราอยู่

ยมฺภวิสฺสตี ภยํ วา จมฺภิตตฺตํ
วา โลมฺหํโส วา
โส ปหฺยยฺสฺสตี

ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขนพองสยของเกล้าก็ดี อันใดจักมี อันนั้นจักหายไป

โน เจ มํ อนุสฺสเรยฺยถ
ถถ ธมฺมํ อนุสฺสเรยฺยถ
สุวากฺขาโต ภควตา ธมฺโม

ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่ตามระลึกถึงเราที่นั่น ฟังตามระลึกถึงพระธรรมว่า พระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว

สนฺทิจฺจโก

เป็นของอันบุคคลพึงเห็นเอง

อกาลโก

เป็นของไม่มีกาลเวลา

เอหิปสฺสโก

เป็นของจะร้องเรียกผู้อื่นให้มาดูได้

โอบนฺยโก

เป็นของอันบุคคลพึงน้อมเข้ามาใส่ใจ

ปจฺจตฺตํ เวทิตพฺโพ วิญญูหิตํ

เป็นของอันวิญญูชนทั้งหลาย จะพึงรู้แจ้งเฉพาะตัว ดังนี้

ธมฺมํ หิ โว ภิกฺขเว อนุสฺสرتฺติ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลาย ตามระลึกถึงพระธรรมอยู่

ยมฺภวิสฺสตี ภยํ วา จมฺภิตตฺตํ
วา โลมฺหํโส วา

ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขนพองสยของเกล้าก็ดี อันใดจักมี อันนั้น

โส ปหิยฺยิสฺสติ	จักหายไป
โน เจ ฌมฺมํ อนุสฺสเรยฺยาถ อถ สงฺฆํ อนุสฺสเรยฺยาถ	ถ้าท่านทั้งหลายไม่ตามระลึกถึงพระ ธรรม ที่นั่น ฟังตามระลึกถึงพระสงฆ์ว่า
สุปฏิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว
อุชฺฐปฏิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว
ฌายปฏิปนฺโน ภควโต สาวก สงฺโฆ	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติธรรม
สามิจปฏิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบแท้
ยทิทํ	อย่างนี้
จตุตตาริ ปุริสยฺยคานิ	คู่แห่งบุรุษทั้งหลายสี่
อญฺจํ ปุริสยฺยคคฺคา	บุรุษบุคคลทั้งหลายแปด
เอส ภควโต สาวกสงฺโฆ	นี่พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
อาหุเนยฺโย	ท่านเป็นผู้ควรสักการะที่เขานำมานุชา
ปาหุเนยฺโย	ท่านเป็นผู้ควรต้องต้อนรับ

ทกฺขิณเณยโย	ท่านเป็นผู้ควรทักขินาทาน
อณฺชลิกรณฺเณโย	ท่านเป็นผู้ควรอัญชลิกรวม
อนฺตุตฺรํ ปุณฺณกฺเขตฺตํ โลกสุสชาติ	ท่านเป็นเขตบุญของโลก ไม่มีเขตอื่นยิ่งกว่า ดังนี้
สงฺฆํ ทิ โว ภิกฺขเว อนฺตุสฺสวตฺตํ	ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลาย ตามระลึกถึงพระสงฆ์อยู่
ยมฺภวีสฺสติ ภยํ วา ฉมฺภิตตฺตํ วา โลมหํโส วา โส ปหิยฺยิสฺสติ	ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขนพองสยองเกล้าก็ดี อันใดจักมี อันนั้นจักหายไป
ตํ กิสุสฺส เหตุ	ข้อนั้นเป็นเหตุแห่งอะไร
ตถาคโต ทิ ภิกฺขเว อรหํ สมฺมาสมฺพุทฺธํ	ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหตุว่าพระตถาคตเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
วึตฺราโค วึตฺโทโส วึตฺโมโห	มีราคะอันสิ้นไปแล้ว มีโทสะอันสิ้นไปแล้ว มีโมหะอันสิ้นไปแล้ว
อภิกฺขุ อจฺจมฺภี	เป็นผู้หมดกลัว เป็นผู้หมดหวาด
อนฺตุตราสึ อปฺลายนีติ อิทฺมโวจ ภควา	เป็นผู้หมดสะดุ้ง เป็นผู้ไม่หนี ดังนี้แล พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสพระพุทธพจน์นี้
อิทํ วตฺวาน สุกฺโต	พระองค์ผู้เป็นพระสุคต ครั้นตรัสพุทธพจน์นี้แล้ว

อถาปริ เอตทโวจ สตุถา

ลำดับนั้น พระองค์ผู้เป็นพระศาสดา
จึงตรัสพระพุทธพจน์นี้อีกว่า

อรรณฺเณ รุกฺขมฺเณ วา
สุณฺณาคาเรว ภิกฺขโว
อนุสฺสเรถ สมนุพฺพชฺ
ภยํ ตุมฺหาก โน สียา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อท่านทั้งหลาย
อยู่ที่โคนไม้ในป่า หรือในเรือนเปล่า ฟัง
ระลึกถึงพระสัมพุทธะ
ภัยจะไม่พึงมีแก่ท่านทั้งหลาย

โน เจ พุทฺธํ สเรยฺยาถ
โลกเขมฺมจํ นราสภํ
อถ ฆมฺมํ สเรยฺยาถ

ถ้าท่านทั้งหลายไม่ระลึกถึงพระพุทธ
เจ้าผู้เป็นใหญ่ของชาวโลก ประเสริฐ
กว่านรชน ที่นั่น ฟังระลึกถึงพระธรรม

นินฺยฺยานิกํ สุเทสิตํ
โน เจ ฆมฺมํ สเรยฺยาถ
นินฺยฺยานิกํ สุเทสิตํ
อถ สงฺฆํ สเรยฺยาถ

อันเป็นเครื่องนำออก ที่เราแสดงไว้ดีแล้ว
ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่ระลึกถึงพระธรรม
อันเป็นเครื่องนำออก ที่เราแสดงไว้ดีแล้ว
ที่นั่น ฟังระลึกถึงพระสงฆ์

ปฺปญฺจกฺกเขตฺติ อนฺนตฺตริ

ซึ่งเป็นบุญเขตของโลกไม่มีเขตอื่นยิ่ง
กว่า

เอวมนุพฺพชฺ สรณฺตานิ
ฆมฺมํ สงฺฆมฺเญว ภิกฺขโว

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อท่านทั้งหลาย
มาระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม และ
พระสงฆ์อยู่อย่างนี้

ภยํ วา ฉมฺภิตตฺตํ วา
โลมฺหิสํ น เหสุสฺสตีติ ฯ

ความกลัวก็ดี ความหวาดสะดุ้งก็ดี ขน
พองสยองเกล้าก็ดี จักไม่มี ดังนี้แลฯ

อาถรรพณ์ปริตร

วิปัสสิตถ นมตถ
จกขุมนุตถ สิริมโต

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแต่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า วิปัสสิ ผู้
มีจักขุ ผู้มีศิริ

สิขิสสิปิ นมตถ
สพพุตตานุกมปิโน

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแม่แต่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า สิขี ผู้มี
ปกติอนุเคราะห์แก่สัตว์ทั้งปวง

เวสสุตถ นมตถ
นุหาคกสส ตปสสิโน

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแต่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า เวสสุ
ผู้มีกิเลสอันร้างแล้ว ผู้มีตบะ

นมตถ กกุตถนุตถ
มารเสนปมทุทิโน

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแต่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า กกุตถนุ
ผู้ย้ายเสียซึ่งมาร และเสนาแห่งมาร

โกนาคมนสส นมตถ
พราหฺมณสส วุสฺมโต

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแต่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า โกนาคมน
ผู้มีบาปอันลอยเสียแล้ว ผู้มีพรหมจรรย์
อันอยู่จบแล้ว

กัสสปัสถ นมตถุ
วิปรมุตตัสถ สัพพช

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแด่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า กัสสป ผู้
พิเศษแล้วจากกิเลสทั้งปวง

อังกิรสัสถ นมตถุ
สกุยปุตตัสถ สิริมโต

ความนอบน้อมแห่งข้าพเจ้า จงมีแด่
พระพุทเจ้า ผู้มีพระนามว่า อังกิรส ผู้
เป็นโอรสแห่งศากยราชผู้มีสิริ

โย อิมั ฐมมมเทเสสิ

พระพุทเจ้าองค์ใด ได้ทรงแสดงแล้วซึ่ง
ธรรมนี้

สพพทุกขาปนุหนั

เป็นเครื่องบรรเทาเสียซึ่งทุกข์ทั้งปวง

เย จาปิ นิพพุตตา โลเก

อนึ่ง พระพุทเจ้าทั้งหลาย เหล่าใดก็ดี
ที่ดับกิเลสแล้วในโลก

ยถาภูตึ วิปัสสิสิ

เห็นแจ้งแล้วซึ่งธรรม ตามเป็นจริง

เต ชนา อปัสสุณา

พระพุทเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น เป็นคน
ไม่มีความส่อเสียด

มหนุตตา วิตสารทา

เป็นผู้มีพระคุณใหญ่ มีความครั้นคร้าม
ไปปราศแล้ว

หิตึ เทวมนุสสุธานี
ยั นมสสุนติ โคตมึ

เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย นอบน้อมอยู่
ซึ่งพระพุทเจ้าพระองค์ใดผู้เป็นโคตม
โคตร ผู้เป็นประโยชน์แก่อกุลแก่เทวดา
และมนุษย์ทั้งหลาย

วิชาชาจรณสมฺปนฺนํ	ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชาและจรณะ
มหนฺติ วิตฺสารถิ	ผู้มีพระคุณใหญ่ ผู้มีความครั้นคร้ามไป ปราศแล้ว
นโม เม สพุพพุธานิ	ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จะมีแต่ พระพุทธรูปเจ้าทั้งปวงทั้งหลาย
อุปฺปนฺนํ มฺहेสินิ	ผู้แสวงหาคุณอันใหญ่ ซึ่งได้อุบัติแล้ว
ตณฺหฺกโร มหาวีโร	คือ พระตันหังกร ผู้กล้าหาญ
เมตฺตฺกโร มหายโส	พระเมตังกร ผู้มียศใหญ่
สรณฺกโร โลกฺหิตो	พระสรณังกร ผู้แก้กมลแก่โลก
ทีปฺกโร ชุตินฺชโร	พระทีปังกร ผู้ทรงไว้ซึ่งปัญญาอันรุ่งเรือง
โกณฺทญฺโย ชนฺปาโมกฺโข	พระโกณฑัญญะ ผู้เป็นประมุขแห่ง หมู่ชน
มฺงฺคโล บุริสาสโก	พระมังคละ ผู้เป็นบุรุษประเสริฐ
สุมนฺ สฺมนฺ อีโร	พระสุมน ผู้เป็นธรรมาธิบดี มีพระทัยงาม
เรวโต รติวฑฺฒโน	พระเรวตะ ผู้ทำความยินดีให้เจริญ
โสภิตฺto คฺุณสมฺปนฺโน	พระโสภิตะ ผู้สมบูรณ์ด้วยพระคุณ

อินมทสฺสึ ชนฺคตโม	พระอินมทสฺสึ ผู้อุดมในหมูชน
ปทุโม โลกปชฺโชโต	พระปทุมะ ผู้ทำโลกให้สว่าง
นารโท วรสารถึ	พระนารทะ ผู้เป็นสารถึอันประเสริฐ
ปทุมุตฺตโร สคฺคตสวโร	พระปทุมุตฺตระ ผู้เป็นที่พึ่งของหมู่สัตว์
สุเมโห อปปฏิปุกฺคโล	พระสุเมธะ ผู้หาบุคคลเปรียบมิได้
สุชาโต สพฺพโลกฺคโค	พระสุชาตะ ผู้เลิศกว่าสัตว์โลกทั้งปวง
ปิยทสฺสึ นราสโก	พระปิยทสฺสึ ผู้ประเสริฐกว่าหมู่นรชน
อตฺถทสฺสึ การุณิกโ	พระอตฺถทสฺสึ ผู้มีพระกรุณา
ธมฺมทสฺสึ ตโมนุโท	พระธมฺมทสฺสึ ผู้ขจัดความมืด
สิทฺธตฺถโ อสโม โลเก	พระสิทฺธตฺถะ ผู้ไม่มีบุคคลเสมอในโลก
ติสฺโส จ วทตึ วโร	พระติสสะ ผู้ประเสริฐกว่านักปราชญ์ทั้งหลาย
ปฺสุโส จ วรโท พุทฺโธ	พระปฺสุสะพุทธเจ้า ผู้ประทานธรรมอันประเสริฐ
วิปสฺสึ จ อนฺูปโม	พระวิปสฺสึ ผู้หาคนเปรียบมิได้
สิขี สพฺพหิตो สคฺคา	พระสิขี ผู้เป็นศาสดาแก่ภูลแก่สรรพสัตว์

เวสสุธ สุธาทายโก	พระเวสสุธ ผู้ประทานความสุข
กกุสฺนโร สตถวาโ	พระกกุสฺนธะ ผู้นำสัตว์ออกจากกันดาร คือกิเลส
โกนาทมโน รณณชโ	พระโกนาทมณะ ผู้หักเสียซึ่งข้าศึก คือ กิเลส
กสฺสโป สิริสมฺปนโน	พระกัสสปะ ผู้สมบรูณ์ด้วยสิริ
โคตโม สกฺยปฺจโค ๗	พระโคตมะ ผู้ประเสริฐกว่าหมู่ตากราชา ๗
เอเต จญฺเเว จ สมฺพุทฺธา	พระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้ก็ดี เหล่าอื่นก็ดี
อนกสฺตโกฏฺโถ	มากกว่าร้อยโกฏิ
สพฺเพ พุทฺธา อสมฺสฺมา	พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นทั้งหมด เสมอกัน ไม่มีใครเหมือน
สพฺเพ พุทฺธา มหิทฺธิกา	พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น ล้วนมี ฤทธิ์มาก
สพฺเพ ทสฺพลฺเปตา	พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น ล้วน ประกอบแล้วด้วยทศพลญาณ
เวสํารชฺเชหฺพาคตา	ประกอบไปด้วยเวสํารชฌญาณทั้งหลาย

สพเพ เต ปฏิขานนุติ
อาสภณฺฐานมุตตมํ

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นล้วนตรัสรู้
อยู่ซึ่งอาสภณฐานอันอุดม

สีหนาทํ นทฺนเตเต
ปริสาสุ วิสวาทา

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น เป็นผู้
องอาจไม่ครั่นคร้าม บั่นลือสีหนาทใน
บริษัททั้งหลาย

พฺรหฺมจกฺกํ ปวตฺเตนติ

ย่อมยังพรมจักรให้เป็นไป

โลเก อปฺปฏิวตฺตติ

อันใครๆ ยังไม่ให้เป็นไปแล้วในโลก

อุเปตา พุทฺธธมฺเมหิ
อฏฺฐารสฺสี นายกา

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น ประกอบ
แล้วด้วยพุทธธรรมทั้งหลาย สิบแปด
เป็นนายกผู้นำสัตว์ออกจากทุกข์

ทวตฺตํ สลฺกขณฺฐเปตา สิตฺยานุ-
พฺยณฺชนาธรา
พฺยามปฺปภา ยสุปฺปภา

ผู้ประกอบด้วยพระลักษณะสามสิบ
สองประการ และทรงซึ่งอนุพยัญชนะ
แปดสิบ มีพระรัศมีอันงามด้วยพระ
รัศมี มีมณฑลข้างละวา

สพเพ เต มฺนิกุชฺชรา

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นล้วนเป็น
มุนีอันประเสริฐ

พฺุทฺธา สพฺพณฺุโน เอเต

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นล้วนเป็น
พระสัมพัตถุญ

สพเพ ชีณาสฺวา ชินา

ล้วนเป็นพระชีณาสพผู้ชนะแล้ว

มหปฺปภา มหาเตชา

มีพระรัศมีมาก มีพระเดชมาก

มหาปณฺญา มหพฺพลา

มีพระปัญญามาก มีพระกำลังมาก

มหาการุณิกา ฐีรา

มีพระกรุณามาก เป็นนักปราชญ์

สพฺเพสํ สฺขาวหา

นำสุขมาเพื่อสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

ที่ปา นาถา ปติฏฺฐา จ
ตาณา เถณา จ ปาณินิ

เป็นเกาะ เป็นที่พึ่ง และเป็นที่ยอาศัย เป็น
ที่ต้านทาน และเป็นที่ยืนของสัตว์ทั้ง
หลาย

คตฺติ พนฺธุ มหสฺสาสา

เป็นคติเป็นเผ่าพันธุ์เป็นที่ยินดีอันใหญ่

สรณา จ ทิเตสิโน
สเทวกสฺส โลกสฺส

เป็นที่ระลึก และทรงแสวงหาประโยชน์
เพื่อสัตว์โลกกับเทวโลก

สพฺเพ เอเต ปฺรายนา

พระพุทธรูปทั้งหลายเหล่านั้น ล้วนเป็น
เบื้องหน้าของสัตว์

เตสํหิ สิริสา ปาเท
วณฺทามิ ปุริสฺสุตฺตเม
วจฺสา มนฺสา เจว
วณฺทามเต ตถาคเต

ข้าพเจ้าขอนมัสการแทบพระบาทของ
พระพุทธรูปทั้งหลายเหล่านั้น ด้วยเศียร
เกล้า ข้าพเจ้าขอนมัสการพระพุทธรูปเจ้า
ทั้งหลายเหล่านั้น ผู้เป็นบุรุษอันอุดม
ผู้เป็นตถาคต ด้วยวาจาและใจทีเดียว

สยเน อาสเน จานเ

ในที่นอนด้วยในที่นั่งด้วย ในที่เอนด้วย

คมเน จาปี สพฺพทา

แม้ในที่เดินด้วย ในกาลทุกเมื่อ

สทา สฺขเณ รกฺขณฺตุ

พระพุทธรูปทั้งหลาย ผู้กระทำความ

พุทฺธา สนฺติกฺกา ตฺวํ	ระงับ จงรักษาท่านด้วยสุข ในกาลทุก เมื่อ
เตหิ ตฺวํ รกฺขิตฺวา สนฺโต	ท่านผู้อันพระพุทฺธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น ทรงรักษาแล้ว จงเป็นผู้ระงับด้วย
มฺหฺตฺโต สพฺพภเยน จ	จงเป็นผู้แคล้วคลาดจากภัยทั้งปวงด้วย
สพฺพโรคฺวินิมฺหฺตฺโต	จงเป็นผู้ปลอดจากโรคทั้งปวงด้วย
สพฺพสนฺตฺวาปวชฺชิตฺโต	จงเป็นผู้ปราศจากความเดือดร้อนทั้ง ปวงด้วย
สพฺพเวรมตฺติกฺกนฺโต	จงเป็นผู้ล่วงเสียดซึ่งเวรทั้งปวงด้วย
นิพฺพุตฺโต จ ตฺวํ ภา	ท่านจงเป็นผู้ดับทุกข์ทั้งปวงด้วย
เตสํ สจฺเจน สึเลน ชนฺติเมตฺตฺวาปเลน จ	ด้วยสัจจะด้วย ด้วยศีลด้วย ด้วยกำลัง แห่งขันติและเมตตาด้วย ของพระพุทฺธ เจ้าเหล่านั้น
เตปิ ตฺมฺเห อนฺนฺรกฺขนฺตฺ	แม้คุณธรรมเหล่านั้น จงตามรักษา ซึ่ง ท่านทั้งหลาย
อาโรคฺเยน สฺุเชน จ	ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วยความ สุขด้วย
ปฺรตฺถิมสฺมึ ทิสฺสาภาเค สนฺติ ภูตฺตา มหิทธิกา	คนธรรมทั้งหลาย มีฤทธิ์มาก มีอยู่ใน ด้านทิศบูรพา

เตปิ ตุมเห อนฺรกุขฺนตุ

แม่คนธรรพ์เหล่านั้น จงตามรักษา ซึ่ง
ท่านทั้งหลาย

อาโรคุเณ สฺเชน จ

ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วยความ
สุขด้วย

ทกฺขินสุมิ ทิสภาเค
สนฺติ เทวา มหิตฺติกา

เทวดาทั้งหลาย ผู้มีฤทธิ์มาก มีอยู่ใน
ด้านทักษิณ

เตปิ ตุมเห อนฺรกุขฺนตุ

แม่เทวดาเหล่านั้น จงตามรักษาซึ่งท่าน
ทั้งหลาย

อาโรคุเณ สฺเชน จ

ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วยความ
สุขด้วย

ปจฺฉิมสุมิ ทิสภาเค
สนฺติ นาคา มหิตฺติกา

นาคทั้งหลาย ผู้มีฤทธิ์มาก มีอยู่ในด้าน
ปัจฉิม

เตปิ ตุมเห อนฺรกุขฺนตุ

แม่นาคเหล่านั้น จงตามรักษาซึ่งท่าน
ทั้งหลาย

อาโรคุเณ สฺเชน จ

ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วยความ
สุขด้วย

อฺตุตฺรสุมิ ทิสภาเค
สนฺติ ยกฺษา มหิตฺติกา

ยักษ์ทั้งหลาย ผู้มีฤทธิ์มาก มีอยู่ด้านทิศ
อุดร

เตปิ ตุมเห อนฺรกุขฺนตุ

แม่ยักษ์เหล่านั้น จงตามรักษาซึ่งท่านทั้ง
หลาย

อาโรคุเอน สุเซน จ	ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วย ความสุขด้วย
ปริมทิสั ฆตวรรษ	ทำวตวรรษ อยู่ประจำทิศบูรพา
ทกขิเณน วิรุฬโหโก	ทำววิรุฬโห อยู่ประจำทิศทักษิณ
ปจฉิเมน วิรุฬโก	ทำววิรุฬโห อยู่ประจำทิศปัจฉิม
กุเวโร อุตตริ ทิสั	ทำวกุเวร อยู่ประจำทิศอุดร
จตุตาโร เต มหาราชา	มหาราชาทั้งสี่เหล่านั้น
โลกपालา ยสสุสิโน	เป็นผู้มียศรักราโลก
เตปิ ตุมเห อนรรุขนตุ	แม้มหาราชาเหล่านั้น จงตามรักษาซึ่ง ท่านทั้งหลาย
อาโรคุเอน สุเซน จ	ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วย ความสุขด้วย
อากาศฐสา จ ภูมิฐสา เทวา นาคา มหิททิกา	เทวดาและนาคทั้งหลาย ผู้มีฤทธิ์มาก ซึ่งสถิตอยู่ในอากาศก็ดี สถิตอยู่ใน ภาคพื้นก็ดี
เตปิ ตุมเห อนรรุขนตุ	แม้เทวดาและนาคเหล่านั้น จงตาม รักษาซึ่งท่านทั้งหลาย
อาโรคุเอน สุเซน จ	ด้วยความเป็นผู้ไม่มีโรคด้วย ด้วยความ สุขด้วย

นตฺถิ เม ๓รณํ อณฺณํ

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พทุ๓เ ๓เม ๓รณํ วรํ

พระพทุธเจ้า เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า

เอเตน ๓จฺจวฑฺฒเนน

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

โหตุ เต ๓ยมงฺคลํ

ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

นตฺถิ เม ๓รณํ อณฺณํ

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

๓มฺโม เม ๓รณํ วรํ

พระธรรม เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า

เอเตน ๓จฺจวฑฺฒเนน

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

โหตุ เต ๓ยมงฺคลํ

ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

นตฺถิ เม ๓รณํ อณฺณํ

ที่พึ่งของข้าพเจ้าไม่มี

๓งฺโข เม ๓รณํ วรํ

พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพ
เจ้า

เอเตน ๓จฺจวฑฺฒเนน

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

โหตุ เต ๓ยมงฺคลํ

ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

ยงฺกิญฺจิ รตนํ โลกเ

รัตนะอันใดอันหนึ่งในโลก

วิษุขติ วิวิธึ ปรุถุ	มีมากหลายอย่าง
รตนึ พุทฐสมึ นตุถึ	รัตนะนั้นั้น เสมอดด้วยพระพุทฐรัตนะย้อม ไม่มี
ตสุมา โสตุถึ ภาวนตุ เต	เพราะเหตุั้นั้น ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ยงกุญจึ รตนึ โลเก	รัตนะอันใดอันหนึ่งในโลก
วิษุขติ วิวิธึ ปรุถุ	มีมากหลายอย่าง
รตนึ ฆมุสมึ นตุถึ	รัตนะนั้นั้น เสมอดด้วยพระธรรมรัตนะย้อม ไม่มี
ตสุมา โสตุถึ ภาวนตุ เต	เพราะเหตุั้นั้น ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ยงกุญจึ รตนึ โลเก	รัตนะอันใดอันหนึ่งในโลก
วิษุขติ วิวิธึ ปรุถุ	มีมากหลายอย่าง
รตนึ สงมุสมึ นตุถึ	รัตนะนั้นั้น เสมอดด้วยพระสังฆรัตนะย้อม ไม่มี
ตสุมา โสตุถึ ภาวนตุ เต	เพราะเหตุั้นั้น ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
สกุทตุวา พุทฐรตนึ	เพราะกระทำความเคารพพระพุทฐ

โอสถิ อุตตมัม วรี
หิตี เทวมनुสฺตานี

รัตนะอันเป็นดังโอสถอันอุดมเลิศ เป็น
ประโยชน์แก่เทพยดาและมนุษย์ทั้ง
หลาย

พุกุชเตเชน โสคติณา
นสฺสนตุปททวา สพฺเพ
ทุกฺขา ฐปฺสเมนฺตุ เต
สฺกุกฺตวา ฐมฺมรตฺนั
โอสถิ อุตตมัม วรี

ขอสรรพบุปฺทวะทั้งหลาย จงฉิบหายไป
ขอทุกข์ทั้งหลายของท่าน จงสงบไปโดย
สวัสดิด้วยเดชแห่งพระพุกุชเจ้า เพราะ
กระทำความเคารพพระธรรมรัตนะ อัน
เป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ

ปริฟ้าหุปสมนั
ฐมฺมเตเชน โสคติณา
นสฺสนตุปททวา สพฺเพ
ภยา ฐปฺสเมนฺตุ เต
สฺกุกฺตวา สงฺฆรตฺนั
โอสถิ อุตตมัม วรี
อาหุเนยฺย ปาหุเนยฺย

เป็นเครื่องระงับความกระวนกระวาย
ขอสรรพบุปฺทวะทั้งหลาย จงฉิบหายไป
ขอภัยทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดย
สวัสดิ ด้วยเดชแห่งพระธรรม กระทำ
ความเคารพพระสังฆรัตนะ อันเป็นดัง
โอสถอันอุดมดี
ควรเพื่อวัตถุอันเขานำมาบูชา ควรเพื่อ
วัตถุ อันเขาตั้งอันรับ

สงฺฆเตเชน โสคติณา
นสฺสนตุปททวา สพฺเพ
โรคา ฐปฺสเมนฺตุ เต

ขอสรรพบุปฺทวะทั้งหลาย จงฉิบหายไป
ขอโรคทั้งหลายของท่าน จงสงบไปโดย
สวัสดิ ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์

สพฺพิติโย วิวชฺชนตุ

ขอความจัญไรทั้งหลาย จงเว้นไป

สพฺพโรโค วินสฺสตุ

โรคทั้งปวง จงฉิบหายไป

มา เต ภวตฺตวนฺตราโย

อันตราย ออย่ามีแก่ท่าน

สุชี ทิฆมาญโก ภว

ขอท่านจงเป็นผู้มีสุข มีอายุยืน

อภิวัตนสี่ลิสสุต
นิจจํ วุฑฒาปจายโน
จตตารโ ฐมมา วฑฒนฺติ
อายุ วณฺโณ สุชี พถํ

ธรรมทั้งหลายดี คือ อายุ วรรณะ สุขะ
พละ ย่อมเจริญแก่บุคคลผู้มีความ
อภิวัตน์ ต่อบุคคลผู้ควรไหว้เป็นปกติ ผู้
อ่อนน้อมต่อบุคคลผู้เจริญเป็นนิตย์

องคฺุฒิตลปริตร

ยโตหํ ภคินิ อริยาย
ชาติยา ชาโต

ดูก่อนพิน้องหญิง ตั้งแต่เราเกิดแล้ว โดย
ชาติเป็นอริยะ

นภิขานามิ สณฺจิจฺจ

มิได้รู้แก้ง (ไม่เคยคิด)

ปานํ ชีวิตา โวโรเปตา

เพื่อจะปลงสัตว์มีชีพจากชีวิต

เตน สจฺเจน โสตุถิ เต

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่
ท่าน

โหตุ โสตุถิ คพฺภสฺส

ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่กรรมของท่าน

โพชฌังคปริตร

โพชฌังโค สติสงฆาโต
ธมฺมานํ วิจโย ตถา
วิริยมุปีติปสุสฺสฺสฺส
โพชฌังคา จ ตถาปเร
สมาธูเบกฺขโพชฌังคา
สฺสฺสฺสฺสฺส สฺสฺสฺสฺส
มุนินา สมฺมทฺทฺทฺท

ภาวิตา พหุสฺสฺสฺส

สํวตฺตฺตฺต อภินฺนํ

นิพฺพานาย จ โพชฺชียา

เอเตน สจฺจวชฺเชน

โสฺสฺสฺสฺส เต โหตุ สฺสฺสฺส

เอกสฺมึ สมเย นาโถ

โมคฺคฺคฺคฺค กสฺสฺส

คิลาเน ทฺทฺทฺท ทิสฺวา

โพชฌังค ๗ ประการ คือ สติสัมโพช
ฌังค ธรรมวิจยสัมโพชฌังค วิริยสัม
โพชฌังค ปีติสัมโพชฌังค ปัสสัทธิสัม
โพชฌังค สมาธิสัมโพชฌังค อุเบกขา
สัมโพชฌังค เหล่านี้ อันพระมุนีเจ้าผู้
เห็นธรรมทั้งสิ้นตรัสไว้ชอบแล้ว

อันบุคคลมาเจริญทำให้มากแล้ว

ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อย่าง

เพื่อความดับกิเลส และเพื่อความตรัสรู้

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ในสมัยหนึ่งพระโลกนาถเจ้า

ทอดพระเนตรพระโมคคัลลานะ และ
พระกัณฺฐป กำลังเป็นไข้ถึงทุกขเวทนา

โพชฌงฺเค สตุตฺ เทสยิ	แล้ว ทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ
เต จ ตํ อภินนฺทิตฺวา	ท่านทั้งสองนั้นก็เปลื้องเปลื้องภาษิตนั้น
โรคา มุจฺฉิสฺสุ ตํชเณ	หายโรคในขณะนั้น
เอเตน สจฺจวฺชฺเชน	ด้วยความกล่าวสัตย์นี้
โสตุถิ เต โหตุ สพุทฺธา	ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ
เอกทา ฐมฺมราชาปิ	ในกาลบางคราว แม้พระพุทธเจ้าผู้เป็น พระราชาในธรรม
เคลณฺณเณนาภิปิพิตฺโต	อันความประหลาดเบียดเบียนแล้ว
จุนฺทตฺเถเรน ตณฺณเณว	รับสั่งให้พระจุนทเถระแสดง
ภณาเปตฺวาน สาทริ	โพชฌงค์นั้นแหละโดยเอื้อเพื่อ
สมฺโมทิตฺวา จ อาพาธา ตมฺหา ภูฏฺสาสิ ชานโส	ก็ทรงบังเฝ้าพระทัยหายความประหลาด นั้นไป โดยขณะนั้น
เอเตน สจฺจวฺชฺเชน	ด้วยความกล่าวสัตย์นี้
โสตุถิ เต โหตุ สพุทฺธา	ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ปัทมา เต จ อพาธา

ก็อาพาธทั้งหลายนั้นอันพระอริยบุคคล

ติณณนุมนปิ มहेสินี

ผู้แสวงหาคุณธรรมอันใหญ่ แม้ทั้งสาม
ละได้แล้ว

มคคาหตกิเลสสาว

ถึงแล้วซึ่งความเป็นคือความไม่บังเกิด

ปตฺตานุปตฺติชมฺมตํ

เป็นธรรมดุจกิเลสอันพระอริยเจ้ากำจัด
เสียด้วยพระอริยมรรค

เอเตน สัจจวชฺเชน

ด้วยความกล่าวสัตย์นี้

โสตุถิ เต โหตุ สพุพพา

ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

อภยปริตร

ยนฺทุณฺณิมิตฺตํ อวมงฺคฺลฉจ
โย จามนาโป สกฺุณฺสฺส สทฺโท

นิมิตที่ชั่วร้ายอันใดด้วย อวมงคฺลฉฉ
ใดด้วย เสี่ยงนงเป็นที่ไม่ชอบใจอันใด
ด้วย

ปาปคฺคฺโท ทุสฺสุปฺปินิ อกนฺตํ

บาปเคราะห์อันใดด้วย สุปฺปินชั่วฉฉไม่พอ
ใจฉฉใดด้วย มีอยู่

พุทฺธานุภาเวน วินาสเมนฺตุ

ขอสิ่งเหล่านั้น จงถึงความพินาศไปด้วย
อานุภาพพระพุทฺธเจ้า

ยนฺทุณฺณิมิตฺตํ อวมงฺคฺลฉจ

นิมิตที่ชั่วร้ายอันใดด้วย อวมงคฺลฉฉใด
ด้วย

โย จามนาโป สกฺุณฺสฺส สทฺโท

เสี่ยงนงเป็นที่ไม่ชอบใจฉฉใดด้วย

ปาปคฺคฺโท ทุสฺสุปฺปินิ อกนฺตํ

บาปเคราะห์อันใดด้วย สุปฺปินชั่วฉฉไม่พอ
ใจฉฉใดด้วย มีอยู่

ธมฺมานุภาเวน วินาสเมนฺตุ

ขอสิ่งเหล่านั้น จงถึงความพินาศไปด้วย
อานุภาพพระธรรม

ยมนุญนิมิตต์ อวมงคลณจ	นิมิตที่ชั่วร้ายอันใดด้วย อวมงคลอันใดด้วย
โย จามนาโป สกุนสฺส สทโท	เสียงนกเป็นที่ไม่ชอบใจอันใดด้วย
ปราบคฺคโห ทุสฺสฺสฺปิณฺ อกนฺตํ	บาปเคราะห์อันใดด้วย สฺสฺปิณฺชั่วอันไม่พอใจอันใดด้วย มีอยู่
สงฺฆมานุภาเวน วินาสเมนฺตุ	ขอสิ่งเหล่านั้น จงถึงความพินาศไปด้วย อานุภาพพระสงฆ์
ทฺถุชฺชปฺปตฺตา จ นิทฺทฺทฺชา	ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายที่ถึงแล้วซึ่งทุกข์
ภยปฺปตฺตา จ นิพฺภยา	จงเป็นผู้ไม่มีทุกข์ และถึงแล้วซึ่งภัย
โสภปฺปตฺตา จ นิสฺโสภา	จงเป็นผู้ไม่มีภัย และถึงแล้วซึ่งโศก
โหนฺตุ สพฺเพปิ ปาณินฺ	จงเป็นผู้ไม่มีโศกเกิด
เขตฺตาวตฺตา จ อมฺเหหิ สมฺภตฺตํ ปุณฺณสมฺปทํ สพฺเพ เทวานุโมทฺตฺตฺ สพฺพสมฺปตฺตติสฺสฺหิชา	ขอเทพเจ้าทั้งปวง จงอนุโมทนา ซึ่งความถึงพร้อม คือ บุญ อันเราทั้งหลายก่อสร้างแล้ว ด้วยเหตุมีประมาณเท่านี้ เพื่ออันสำเร็จสมบัติทั้งปวง
ทานํ ททฺตฺตฺ สทฺธา	มनुषย์ทั้งหลาย จงให้ทานด้วยศรัทธา
สํลํ รกฺขณฺตุ สพฺพทา	จงรักษาศีลในกาลทั้งปวง
ภาวนาภิตฺตา โหนฺตุ	จงเป็นผู้ยินดีแล้วในภาวนา

คจฺจนฺตุ เทวดาศตา
สพฺเพ พุทฺธา พลปรตฺตา

ปจฺเจกานญจ ยํ พลํ
อรหฺนฺตานญจ เตเชน
รทฺธิ ฆนฺธามิ สพฺพโส

เทวดาทั้งหลาย ที่มาแล้วเชิญกลับไป
เถิด พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ล้วนทรง
พระกำลังทั้งหมด

กำลังอันใด แห่งพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้ง
หลายด้วย แห่งพระอรหันต์ทั้งหลาย
ด้วย ข้าพเจ้าขอเนยยวามริक्षाด้วย
เดชแห่งกำลังทั้งหลายเหล่านั้นโดย
ประการทั้งปวง

ชยปริตร

มหากาธุณิกโก นาโถ

หิตาย สพฺพปาณิน
ปุเรตฺวา ปารมี สพฺพา
ปตฺโต สมนุโพธิมุตฺตมัม
เอเตน สจฺจวชฺเชน
โหตุ เต ชยมฺงคลัม

พระพุทธเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ ทรง
ประกอบด้วยพระมหากรุณา
ยังพระบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม
เพื่อประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย
ทรงถึงแล้วซึ่งพระญาณเครื่องตรัสรู้อัน
ยอดเยี่ยม ด้วยกล่าวคำสัตย์นี้
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

ชยนโถ โปธิยา มูเล

สกุยานัน นนทิวฑฺฒโน
เอวํ ตฺวํ วิชโย โหหิ
ชยสฺสชฺ ชยมฺงคลเ
อปราชิตปลฺลวงเ
สีเส ปชฺชวิโปกฺชเร
อภิสเสเก สพฺพพุทฺธานัม
อคฺคปฺปตฺโต ปโมทติ

พระพุทธเจ้าทรงผจญมาร ณ โคนโพธิ
พฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศแล้ว ทรง
บันเทิงอยู่ในอภิเชก แห่งพระพุทธเจ้า
ทั้งหลายทั้งปวง ยังความยินดีของพวกเขา
ศากยะทั้งหลายให้เจริญ พระองค์ชนะ
มาร ณ อปราชิตบัลลังก์ อันเป็นชัย
มงคลเหนือไบบัว คือปฐพี อันเป็นประ
ธานฉันใด ขอท่านจงเป็นผู้ชนะฉันนั้น

สุนฺทฺชตฺตัม สุมฺงคลัม

สุปภาตัม สุนฺทฺชิตัม
สุชโน สุมฺหุตฺโต จ

สัตว์ทั้งหลายประพตีสุจริตในเวลาใด
เวลานั้นชื่อว่าเป็นฤกษ์ดี มงคลดี
สว่างแจ่มดี รุ่งแจ่มดี
และขณะดี ครุฑดี

สุยฺยจฺจํ พุทฺทมจาวิสฺสุ

บูชาดีแล้ว ในบุคคลผู้ประพตีสุจริตประเสริฐ
ทั้งหลาย

ปทกฺขิณั กายกมฺม
วากกมฺม ปทกฺขิณั
ปทกฺขิณั มโนกมฺม
ปณฺธิ เต ปทกฺขิณาน

ปทกฺขิณานิ กตฺวาน

สฺถนตฺตฺเถ ปทกฺขิเณ

กายกรรมเป็นประตักฺขิณส่วนเบื่องขวา
วจีกรรมเป็นประตักฺขิณส่วนเบื่องขวา
มโนกรรมเป็นประตักฺขิณส่วนเบื่องขวา
ความปรารถนาของท่านเป็นประตักฺขิณ
ส่วนเบื่องขวา

สัตว์ทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นประตัก
ฺขิณส่วนเบื่องขวาแล้ว

ย่อมได้ประโยชน์ทั้งมวล ล้วนเป็นประ
ตักฺขิณส่วนเบื่องขวา

โส อตฺถลทฺโธ สฺขิตโต

วิรุฬฺโห พุทฺธสฺสเน
อโรโค สฺขิตโต โหติ
สฺห สฺพเพหิ ฌาตฺธิ
สฺสา อตฺถลทฺธา สฺขิตตา

วิรุฬฺหา พุทฺธสฺสเน
อโรคา สฺขิตตา โหติ
สฺห สฺพเพหิ ฌาตฺธิ
เต อตฺถลทฺธา สฺขิตตา

วิรุฬฺหา พุทฺธสฺสเน
อโรคา สฺขิตตา โหถ
สฺห สฺพเพหิ ฌาตฺธิ ฯ

ท่านนั้น (ชาย) จงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้
แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข

เจริญในพระพุทฺธศาสนา
ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข
กับด้วยญาคติทั้งหลายทั้งหมด

ท่านนั้น (หญิง) จงเป็นผู้มีประโยชน์อัน
ได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข

เจริญในพระพุทฺธศาสนา
ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข
กับด้วยญาคติทั้งหลายทั้งหมด
ท่านทั้งหลายนั้น (ทั้งหญิงทั้งชาย)

จงเป็นผู้มีประโยชน์แล้ว ถึงแล้วซึ่ง
ความสุข

เจริญในพระพุทฺธศาสนา
ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข
กับด้วยญาคติทั้งหลายทั้งหมด ฯ

มงคลจักรวาล

สิริรัตนคติเตโชขยสิทธิมหิทธิ- มหาคุณาปริมิตปุณณาธิการสุส สพพนตรายนิวารณสมตถสุส ภควโต อรหโต สมนาสม- พุทฺธสุส ทวตฺตีสมหาปริส- ลกขณานุกาเวน อสตียา- นุพยณขณานุกาเวน อฏฺฐสุตฺต- รตตมฺกตลานุกาเวน ฉพพณณรสียานุกาเวน เกตุมาลานุกาเวน ทสปรามิตานุกาเวน ทสอุปปรามิตานุกาเวน ทสปรมตถปรามิตานุกาเวน สึลสสมาธิปณณานุกาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระมหาบุรุษ ลักษณะ ๓๒ ประการ ด้วยอานุภาพ แห่งพระอนุพยัญญชนะ (พระลักษณะ ปลีกย่อย) ๘๐ ประการ ด้วยอานุภาพ แห่งพระมงคลลักษณะ (ในผ้าพระบาท) ๑๐๘ ประการ ด้วยอานุภาพแห่งพระ รัศมี ๖ สี ด้วยอานุภาพแห่งพระเกตุ มาลา ด้วยอานุภาพแห่งพระบารมี ๑๐ ด้วยอานุภาพแห่งพระอุปบารมี ๑๐ ด้วยอานุภาพแห่งพระปรมัตถบารมี ๑๐ ด้วยอานุภาพแห่งพระศีล พระสมาธิ และพระปัญญา ของพระผู้มีพระภาค อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงมีความ สำเร็จแห่งเดโชชัย (ความชนะด้วย อำนาจ) อันเกิดแต่ความดีความรู้ความ เห็นชอบ มีพระฤทธิ์มาก มีพระคุณใหญ่ มีพระบุญญาธิการอันประมาณมิได้ ผู้ สามารถป้องกันอันตรายทั้งปวงได้
พุทฺธานุกาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า
ธมฺมานุกาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมเจ้า
สงฺฆานุกาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์เจ้า

เตชานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระเดช
อิทธิขานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระฤทธิ์
พลานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระกำลัง
เฉยยขมมานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระไถยธรรม
จตุรสถีสหสฺสธรรมกษณฺฐานุ ภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมชั้น ๘๔,๐๐๐
นวโลกุตตรมมานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระโลกุตตรธรรม ๙
อฏฺฐังคิกมคฺคานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระอริยมรรค มีองค์ ๘
อฏฺฐสมาปตฺตียนุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสมาบัติ ๘
จพฺภิณฺณานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระอภิญญา ๖
จตุสจฺจฅานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระญาณในพระอริย สัจ ๔
ทสฺพลฅานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระทสฺพลญาณ
สพฺพฅนฺตฅานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสัพพัญญุตญาณ

เมตตากรุณามูทิตา-
อุเบกขานุภาเวน

ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตา พระ
กรุณา พระมูทิตา และพระอุเบกขา

สพฺพปริตฺตานุภาเวน

ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตรทั้งปวง

รตนตฺตยสรณานุภาเวน

ด้วยอานุภาพแห่งสรณะ คือ พระรัตน
ตรัย

ศุຍฺหိ สพฺพโรคโสสุภทฺทว
ทฺฤชโทมนสฺสุปายาสา
วีนสฺสนตฺต

ขอสรรพโรค สรรพโศก สรรพอุบาทว์
และความทุกข์กาย ความทุกข์ใจ ความ
คับแค้นใจทั้งปวงของท่าน จงสูญหายไป

สพฺพอนฺตรายาปี วีนสฺสนตฺต

แม้อันตรายทั้งปวง ก็จงสูญหายไป

สพฺพสงฺกปฺปา ศุຍฺหิ
สฺมิชฺฌนตฺต

ขอความดำริทุกประการของท่าน จง
สำเร็จด้วยดี

ทึฆมาຍฺตฺตา ศุຍฺหิ โหตฺต

ขอความมีอายุยืนจงมีแก่ท่าน

สฺตวสฺสชึเเวน สฺมจฺกโก โหตฺต
สพฺพทา

ขอท่านจงเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความเป็น
อยู่ตลอด ๑๐๐ ปี ในกาลทั้งปวง

อาภาสฺปพฺพทวณฺณมิกฺคฺคา-
มหาสมฺมทฺทาอารกฺชกา เทวตา
สฺทา ตุมฺเห อนฺรกฺชนตฺต

ขออารักขเทวดาทิ้งหลายผู้อยู่ในอากาศ
อยู่ ณ ภูเขา ลำเนาป่า ณ พื้นดิน ณ
แม่น้ำ และ ณ มหาสมุทร จงตามรักษา
ท่านทั้งหลายทุกเมื่อเทอญ

ภวตุ สัพพมงคัลล
รทฺขนตุ สัพพเทวดา
สัพพพุทธานุภาเวเน
สทา โสตุถิ ภวณตุ เต

ขอมงคลทั้งปวงจงมี ขอเทวดาทั้งปวง
จงคุ้มครอง ด้วยอานุภาพของพระพุทธร
เจ้าทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลายจง
มีแก่ท่านทุกเมื่อเทอญ

ภวตุ สัพพมงคัลล
รทฺขนตุ สัพพเทวดา
สัพพธรรมานุภาเวเน
สทา โสตุถิ ภวณตุ เต

ขอมงคลทั้งปวงจงมี ขอเทวดาทั้งปวง
จงคุ้มครอง ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม
ทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมี
แก่ท่านทุกเมื่อเทอญ

ภวตุ สัพพมงคัลล
รทฺขนตุ สัพพเทวดา
สัพพสงฆานุภาเวเน
สทา โสตุถิ ภวณตุ เต

ขอมงคลทั้งปวงจงมี ขอเทวดาทั้งปวง
คุ้มครอง ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์
ทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมี
แก่ท่านทุกเมื่อเทอญ

หมายเหตุ

บทนี้ซึ่งเรียกกันเป็นสามัญว่า ภวตุสัพพ เป็นบทสวดทำยการสวดมนต์
และโมทนา ไม่ว่างานมงคลหรือมิใช่ ในงานมงคล พอขึ้นบทนี้ พระทำย
แถว ก็เริ่มม้วนสายสิญจน์ส่งต่อเข้ามาจนถึงหัวหน้าพอดีจบ วางสายสิญจน์

กิจของเจ้าภาพ

ทางฝ่ายเจ้าภาพจะเลี้ยงเครื่องดื่ม หรือน้ำชา ก็เตรียมไว้ พอจบก็
ให้ประเคนได้พอดี

ในงานมงคล บางที่ท่านไม่จบเพียงนี้ ต่ออีกบทหนึ่ง จึงจบ คือ

นทฺขตฺตยภทฺทญฺจทานิ
ปาปคฺคหนิวารณา
ปริตฺตสฺสานุภาเวเน
หนตุวา เตสึ อุตฺพุทฺเท

พระปริตรเป็นเครื่องห้ามกันเสียได้ซึ่ง
บาปเคราะห์ อันเกิดแต่อำนาจแห่ง
ดาวนักษัตร และอำนาจแห่งยักษ์ แห่ง
ภูตผีทั้งหลาย ด้วยอานุภาพแห่งพระ

นกขัตตยกษฏรดานัน
ปาปคคหนิวารณา
ปริตตตสฺสานุภาเว
หนุตฺวา เตสฺส อูปทุทเว

ปริตรที่ได้สวดมาแต่ต้นจนจบนี้ ขอ
ความอุบาทว์อันเกิดแต่อำนาจแห่ง
ดาวเป็นต้น จงเสื่อมหายไปเทอญ

นกขัตตยกษฏรดานัน
ปาปคคหนิวารณา
ปริตตตสฺสานุภาเว
หนุตฺวา เตสฺส อูปทุทเว

พระปริตรเป็นเครื่องห้ามกันเสียได้ซึ่ง
บาปเคราะห์ อันเกิดแต่อำนาจแห่ง
ดาวนักษัตร และอำนาจแห่งยักษ์ แห่ง
ภูตผีทั้งหลาย ด้วยอำนาจแห่งพระ
ปริตรที่ได้สวดมาแต่ต้นจนจบนี้ ขอ
ความอุบาทว์อันเกิดแต่อำนาจแห่งดาว
เป็นต้น จงเสื่อมหายไปเทอญ

พระปริตรเป็นเครื่องห้ามกันเสียได้ซึ่ง
บาปเคราะห์ อันเกิดแต่อำนาจแห่งดาว
นักษัตร และอำนาจแห่งยักษ์ แห่งภูตผี
ทั้งหลาย ด้วยอำนาจแห่งพระปริตร
ที่ได้สวดมาแต่ต้นจนจบนี้ ขอความ
อุบาทว์อันเกิดแต่อำนาจแห่งดาวเป็น
ต้น จงเสื่อมหายไปเทอญ

หมายเหตุ

บทนี้ใช้สวดเฉพาะพิธีที่มีการตั้งน้ำมนต์วางด้ายสายสิญจน์เท่านั้น
ถ้าไม่มีการตั้งน้ำวางด้าย ไม่สวด

บท นกขัตตยกษฏรดานัน นี้ เข้าใจว่าแต่งขึ้นในเมืองไทยทางเหนือ หรือ
อาจเป็นบทหนึ่งในคัมภีร์มหาทิพมนต์ซึ่งแต่งในเวียงจันทน์ก็ได้ เป็น
“บาลีไทย” แท้แปลตามหลักบาลีไวยากรณ์ไม่ได้ จึงแปลอย่างไทยๆ เช่น
นั่นแล

บทถวายพระพร ๘ บท

ไม่ว่าในงานพิธีอะไร ก่อนที่พระจะฉันจะต้องสวดบทถวายพระพร (ภาษาปากว่า พาหุ) ก่อน ทายกเป็นได้ฟังทุกครั้งที่ทำบุญเลี้ยงพระ จึงขอนำมาพิมพ์รวมไว้ด้วย

ที่เรียกว่า “ถวายพระพร” นั้น ฟังดูไม่ตรงกับความจริง ที่จริงนั้นเราขอพรจากพระ ความทั้ง ๘ บทก็เป็นคำสรรเสริญพระที่ทรงเป็นผู้พิชิตในคราวต่างๆ แล้วอ้าเงาอำนาจพระ ขอพรชัยมงคล ดังต่อไปนี้

<p>๑. พาหุ สหสฺสมภินิมิต-
สาธุชนฺตี ศรีเมขลํ อุกิตโฆร-
สเสนมารํ ทานาทิธมฺมวชิริณา
ชิตวา มุนินฺโท ตนฺเตชสา
ภวตุ เต ชยมฺงคลานิ</p>	<p>ปางเมื่อพญามารนิรมิตแขนถืออาวุธ
ครบตั้งพันแขนชี้ขั้วข้างศิริเมขล
สะพริบพร้อมด้วยพลเสนามาร ให้อ่อง
ก้องกึกพิลึกสะพริงกล้วเข้ามาประจัญ
พระจอมมุนีทรงใช้วิธีทางธรรม คือทรง
เลี้ยงพระบารมี มีทานเป็นต้น เข้าผจญ
ได้ชัยชนะ ด้วยเดชแห่งองค์พระผู้พิชิต
มารนั้น ขอชัยมงคล จงมีแก่ท่าน</p>
<p>๒. มาราติเรกมภิชฺช-
ณิตสพฺพตฺตี
โฆรมฺปนาพวฺกมกฺขม-
ถทฺชยภฺชํ ชนฺตีสุทฺตวิริณา</p>	<p>ปางเมื่ออาฬวกยักษ์ ผู้ดูร้ายหยาบซ้ำ
เหี้ยมโหดไม่เลือกหน้า เข้ามากระทำ
ยุทธนาการอยู่ตลอดคืน ยิ่งเสียกว่า
เมื่อครั้งผจญพญามาร (ซึ่งพ่ายไปก่อน</p>

ชิตวา มุณินโท ตนฺเตชสา
ภวตุ เต ชยมฺงคลานิ

อาทิตยอัสดง) พระจอมมุนีทรงใช้วิธี
ปราบด้วยพระขันติคุณ (คืออดพระ
หฤทัยต่ออสูร) ได้ชัยชนะ ด้วยเดชแห่ง
องค์พระผู้พิชิตยักษนั้น ขอชัยมงคลจง
มีแก่ท่าน

๓. นาฟ้าศิริ คชวรี อติมตต-
ภูต ทาวคฺคิจกุกมสนีว
สุทากรุณนตี เมตตมฺพุเสกวิจิณา
ชิตวา มุณินโท ตนฺเตชสา
ภวตุ เต ชยมฺงคลานิ

ปางเมื่อพญาช้างนาฟ้าศิริซึ่งกำลังเมา
มันเต็มที ดุร้ายนักแปร่แปร่น แล่นเข้า
มาราวกับไฟไหม้ป่า หรือมิฉะนั้นเหมือน
จักรวรุณอันแรงร้าย หรือเหมือนสายฟ้า
ฟาด พระจอมมุนีทรงใช้วิธีรดด้วยน้ำ
คือเมตตา ได้ชัยชนะด้วยเดชแห่งองค์
พระผู้พิชิตช้างนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่
ท่าน

๔. อุกฺขิตตชคฺคมติหตฺตสุ-
ทากรุณนตี ชาวนฺติโยชน-
ปถงฺคฺคฺลิมาลนฺตี
อิทุธิภิกฺสงฺขตมโน ชิตวา มุณินโท
ตฺนเตชสา ภวตุ เต ชยมฺงคลานิ

ปางเมื่อมหาโจร ผู้มีฉายาว่าอองคฺคฺลิมาล
สันดานบาปหยาบช้า มีมือดาบเงื้อง่า
วิ่งไล่ติดตามพระองค์ไปเป็นระยะทาง
ถึง ๓ โยชน์ พระจอมมุนีทรงบันดาล
ด้วยฤทธิ์ทางใจได้ชัยชนะด้วยเดชแห่ง
องค์พระผู้พิชิตโจรนั้น ขอชัยมงคลจงมี
แก่ท่าน

๕. กตฺวาน กฏฺสมุทฺริ อิว
คพฺภินินยา จิณฺจาย ทฏฺสวจนฺ
ชนกายมฺชฺเช สฺนฺเตน
โสภวิจิณา ชิตวา มุณินโท
ตฺนเตชสา ภวตุ เต ชยมฺงคลานิ

ปางเมื่อนางจิณฺจมาณวิกาเอาผ้าห่อไม้
ผูกเข้าที่ท้อง แสร้งทำเป็นหญิงมีครรภ์
มากล่าวคำใส่ร้ายต่อพระองค์ในท่าม
กลางชุมนุมชน พระจอมมุนีทรงผจญ
ด้วยวิธีสงบนิ่ง วางพระองค์เป็นสง่า
ผ่าเผย เคยอยู่ตั้งดวงจันทร์เพ็ญลอย

เด่นอยู่ในนภากาศได้ชัยชนะ ด้วยเดชแห่งองค์พระผู้พิชิตคำใส่ร้ายนั้น ขอชัยมงคล จงมีแก่ท่าน

๖. ฝงจ๋ วิหฬยมติสจกวฬท-
เกตุ วฬทภิลโรปตมนั
อติอนฐภูตึ ปณณฬปทึปชลิตอ
ชิตวฬ มุณินุโท ตนเดชสฬ
ภวตุ เต ชยมงคullanั

ปฬงเมื่อล้จกนัคนรณั ผู้เช็ดฐลัทธิของตนวนจกริงแท้เล็ดลยรฬวกับชฐงขึ้นฝฬ ทำให้มีตมดึปดึปณณฬที่จ้จะรู้ควฬมจกริงเสี่ยลึน มุงมฬจะไต้วฬทกักับพระพุทธรองค้ พระจอมมูเน็ทรวงจุดประทึที่ปคึอปณณฬขึ้นล้อง ให้เห็นควฬมจกริงไต้ชัชชนะ ด้วยเดชแห่งองค้พระผู้พิชิตนัคนรณันั้น ขอชัยมงคล จงมีแก่ท่าน

๗. นนุโทปนนุทภุชค้ วิพุชั
มทึทฐึ ปุตุเตน เถรภุชเคน
ทฬมฬยนุโต อิทฐูปเทสวึฉินฬ
ชิตวฬ มุณินุโท ตนเดชสฬ
ภวตุ เต ชยมงคullanั

ปฬงเมือนัันโทปนัันทฬนฬครฬษผู้หลงมึดเป็นพฬล ชั้มึฎฐึแผ้ฝังพฬนกันฉนวนอฬกฬศ ปิดทฬงพุทธรคึจเร พระจอมมูเน็โปรดให้พระพุทธรนุตร (คึอพระมหฬมคค้ลลณน) ผู้เป็นเถรภุชค้ไปปรฬบไต้ชัชชนะ ด้วยวึธีแสดงฎฐึล้ฎฐึจกนลึนพยค ฐึมึดฐึชอบ ด้วยเดชแห่งองค้พระผู้พิชิตนัคนััน ขอชัยมงคล จงมีแก่ท่าน

๘. ทุคคฬทฬฎฐึภุชเคน
ล้ฎฐึจกหตุถึ พุรหุมั วึล้ฎฐึชฐึติ-
มึทฐึพฬภึฉฉฬนั ฉฬณฬคเทน
วึฉินฬ ชิตวฬ มุณินุโท
ตณเดชสฬ ภวตุ เต ชยมงคullanั

ปฬงเมือพรหมช็อพงค้ผู้ล้ค้ฎฐึนฬวฬมึควฬมบรึล้ฎฐึมึร้ค้มีอฬนฬจและมึฎฐึมึไม่มีคึอชึงกัวฬเลยเก็ดควฬมเห็นมึดไปวฬ ชึวึตของพรหมเป็นล้สสตะเป็นอมตะ เป็นปฏิบักษึกับพระพุทธรคึสฬนฬเบรึยบเสมึอฬนฬวฬ ฎฐึกุกัดอฬที่มือชั้

แล้ว พระจอมมุนีทรงใช้วิธีวางยา คือ
พระญาณ แสดงความรู้ที่กว้างกว่าลึก
กว่า ทำให้พราหมณ์หายความเห็นผิดได้
ชั้ยชนะด้วยเดชแห่งองค์พระผู้พิชิต
พราหมณ์นั้น ขอชั้ยมงคล จึงมีแก่ท่าน

เอตปิ พุทธชยมงคล-
อฏฐคาถา โย วาจโน ทินทิเน
สรเทมตฺนํที่ หิตฺวานเนกวิวิธานิ
จฺปททฺวานิ โมกฺขํ สุขํ
อธิคเมยฺย นโร สฺปญฺโณ

แม้พรรษาใดไม่เกียจคร้าน สวดกิติ ระลึก
(คือบรกรรมในใจ) กิติ ซึ่งพุทธชัยมงคล
คาถา ๘ บทนี้ ทุกวันๆ พรรษานั้นจะถึง
ละลวงเสียได้ซึ่งอุบัตวะ ทุกสิ่งทุก
อย่างจะเป็นผู้มีปัญญา ถึงซึ่งความสุข
อันเป็นโมกษะ แล

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เอวัง เม สุตัง.

ข้าพเจ้าได้สดับมาแล้วดังนี้

เอกัง สมะยัง ภคคะวา พาราณสียัง วิหระระติ อสิ-
ปะตะเน มิคะทาเย.

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ ป่าอสิปตนมฤค-
ทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี

ส่วนที่สุด ๒ ประเภท

ัตตระ โข ภคคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ.

ในกาลนั้น พระผู้มีพระภาคตรัสกับพระปัญจวัคคีย์ว่า

เทวมะ ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตะนะ นะ เสวิตัพพา.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บรรพชิตไม่ควรประพฤติส่วนที่สุด ๒
อย่างนี้

กะตะเม เทว. โย จายัง กามะสุ อลิกานุโยโค หิโน
กัมโม โปลูชชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต, โย จายัง
อัตตะกิลละมะณานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต.

ส่วนที่สุด ๒ อย่าง คือ การเสวยกามสุขในกามคุณอารมณ์
ที่ทราวม เป็นข้อประพฤติกของชาวบ้าน เป็นข้อปฏิบัติของคนมี
กิเลสหนา ไม่ประเสริฐ หาประโยชน์มิได้ และการเบียดเบียนตน
ให้ลำบาก เป็นทุกข์ ไม่ประเสริฐ หาประโยชน์มิได้

ทางสายกลาง

เอเต โข ภิกขเว อุโภ อันเต อะนุปะกัมมะ มัชฌิมา
ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะ-
กะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตได้ตรัสรู้ทางสายกลางที่ไม่เข้า
ถึงส่วนที่สุด ๒ อย่างนั้น ก่อให้เกิดดวงตาเห็นธรรม ก่อให้เกิดปัญญา
ย่อมเป็นไปเพื่อความสงบกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้แจ้ง และ
เพื่อดับทุกข์

กะตะมา จะ สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถา-
คะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะ-
สะมาเย อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ทางสายกลางที่ตถาคตได้ตรัสรู้ ก่อให้
เกิดดวงตาเห็นธรรม ก่อให้เกิดปัญญา ย่อมเป็นไปเพื่อความสงบกิเลส
เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้แจ้ง และเพื่อดับทุกข์นั้น เป็นไฉน

อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञุจฺจิกโก มัคโค. เสยยะถิทัง. สัมมา-
ทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมา-
อาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

ทางสายกลาง คือ อริยมรรคมีองค์ ๘ นั้นนั่นเอง ได้แก่
ความเห็นชอบ ความดำริชอบ การกล่าวชอบ การกระทำชอบ
การเลี้ยงชีพชอบ ความเพียรชอบ ความระลึกชอบ และความ
ตั้งมั่นชอบ

อะยัง โข สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ
อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย
อะภิญญาเย สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยมรรคมีองค์แปดนี้ เป็นทาง
สายกลางนั้นที่ตถาคตได้ตรัสรู้ ก่อให้เกิดดวงตาเห็นธรรม ก่อให้
เกิดปัญญา ย่อมเป็นไปเพื่อความสงบกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อ
ความรู้อย่างแจ้ง และเพื่อดับทุกข์

ทุกข์

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง. ชาติปิ
ทุกขา. ชะราปิ ทุกขา. มะระณัมปิ ทุกขัง. โสกะปะริเทวะทุกขะ-
โทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา. อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข.
ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข. ยัมปิจันัง นะ ละภะติ, ตัมปิ
ทุกขัง. สังจิตเตนะ ปัญญาทานักขันธา ทุกขา.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยสัจคือทุกข์ ได้แก่ ความเกิด
เป็นทุกข์ ความแก่เป็นทุกข์ ความตายเป็นทุกข์ ความเศร้าโศก
ความรำไร ความทุกข์กาย ความทุกข์ใจ และความคับแค้นใจ
เป็นทุกข์ การพบกับอารมณ์ที่ไม่ชอบเป็นทุกข์ การพลัดพราก
จากอารมณ์ที่ชอบเป็นทุกข์ และการไม่ได้รับอารมณ์ที่ปรารถนาเป็น
ทุกข์ โดยสังเขปอุปาทานขันธห้าเป็นทุกข์

ทุกขสมุทัย

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสัจจัง.
ยายัง ตัณหา โปโนภะวิกา นันทีราคะสะหะคะตา ตัตฺตระตฺตรา-
ภินันฺทินี, เสยยะอิทัง. กามะตัณหา ภาวะตัณหา วิภาวะตัณหา.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยสังคือทุกขสมุทัย ได้แก่ ความผูกพัน
ที่ก่อให้เกิดภพใหม่ ประกอบด้วยความยินดีพอใจ เพลิดเพลินภพและ
อารมณ์นั้นๆ กล่าวคือ ความผูกพันในกามคุณอารมณ์ความผูกพันที่มี
ความเห็นผิดว่าภพเที่ยง และความผูกพันที่มีความเห็นผิดว่าภพ
ขาดสูญ

ทุกขนิโรธ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง. โย
ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรธ จาโค ปะฏิ-
นิสสัคโค มุตติ อะนาละโย.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยสังคือทุกขนิโรธ ได้แก่ ความ
ดับสนิทตณหานันทั้งหมด ความสละตณหานัน ความปล่อยตณหา
นัน ความวางตณหานัน และความไม่พัวพันตณหานัน

มรรค

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา
อะริยะสัจจัง. อะยะเมวะ อะริโย อัญญังคิโก มัคโค. เสยยะอิทัง.
สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปิ สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมา-
อาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยสังคัมมรรคอันเป็นทางดับทุกข์
ได้แก่ อริยมรรคมีองค์ ๘ นั้นนั่นเอง กล่าวคือ ความเห็นชอบ ความ
ดำริชอบ การกล่าวชอบ การกระทำชอบ การเลี้ยงชีพชอบ ความ
เพียรชอบ ความระลึกชอบ และความตั้งมั่นชอบ

นี่คือทุกข์

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะ-
นุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ, ญานัง อุทะปาติ, ปัญญา
อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิด
แล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยดับมาก่อนว่า อุปาทานขันธ์ห้านี้
คืออริยสังคัมมที่เป็นทุกข์

ควรกำหนดรู้ทุกข์

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม
ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ, ญานัง
อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิด
แล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยดับมาก่อนว่า อริยสังคัมมที่นั่น
เป็นธรรมที่ควรกำหนดรู้

ทรงกำหนดรู้ทุกข์แล้ว

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ประิณฺญาตฺนติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสฺสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ, ญาณัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า เราได้กำหนดรู้อริยสัจคือทุกข์นั้นแล้ว

นี่คือทุกขสมุทัย

อิทัง ทุกขะสมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสฺสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ, ญาณัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า ตถาคตนี้คืออริยสัจที่เป็นทุกขสมุทัย (เหตุแห่งทุกข์)

ควรละทุกขสมุทัย

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหา-
ตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง
อุทะปาติ, ญานัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ,
อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้
เกิดแล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า อริยสัจคือ
ทุกขสมุทัยนั้นเป็นธรรมที่ควรละ

ทรงละทุกขสมุทัยแล้ว

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ
เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ,
ญานัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก
อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้
เกิดแล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า เราได้ละอริยสัจ
คือทุกขสมุทัยนั้นแล้ว

นี่คือทุกขนิโรธ

อิทัม ทุกขะนิโรธ อະริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ, ญาณัง อุทะปาติ,
ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว
แก้ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า นิพพานนี่คืออริยสัจที่เป็น
ความดับทุกข์

ควรรู้อะไรทุกขนิโรธ

ตั้ง โข ปะนิทัม ทุกขะนิโรธ อະริยะสัจจัง สัจฉิ-
กาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง
อุทะปาติ, ญาณัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ,
อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิด
แล้ว แก้ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า อริยสัจคือทุกขนิโรธ
นั่นเป็นธรรมที่ควรรู้อะไร

ทรงรู้อะไรทุกขนิโรธแล้ว

ตั้ง โข ปะนิทัม ทุกขะนิโรธ อະริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ
เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ,
ญาณัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชชา อุทะปาติ, อาโลโก
อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิด
แล้ว แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า เราได้รู้แจ้งอริยสัจ
คือทุกขนิโรธนั้นแล้ว

นี่คือมรรค

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม
ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อูทะปาติ,
ญานัง อูทะปาติ, ปัญญา อูทะปาติ, วิชา อูทะปาติ, อาโลโก
อูทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว
แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า [อริยมรรค]นี่คืออริยสัจที่
เป็นทางดับทุกข์

ควรอบรมมรรค

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะ-
สัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
รัมเมสุ จักขุ อูทะปาติ, ญานัง อูทะปาติ, ปัญญา อูทะปาติ,
วิชา อูทะปาติ, อาโลโก อูทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว
แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า อริยสัจคือมรรคนั้นเป็น
ธรรมที่ควรอบรม

ทรงอบรมมรรคแล้ว

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะ-
สัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ
จักขุง อุทะปาติ, ญาณัง อุทะปาติ, ปัญญา อุทะปาติ, วิชา
อุทะปาติ, อาโลโก อุทะปาติ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดแล้ว ญาณ
ได้เกิดแล้ว ปัญญาได้เกิดแล้ว วิชาได้เกิดแล้ว แสงสว่างได้เกิดแล้ว
แก่ตถาคตในธรรมที่ไม่เคยสดับมาก่อนว่า เราได้อบรมอริยสังข์คือ
มรรคนั้นแล้ว

ไม่ทรงปฎิญาณว่าเป็นพุทธะก่อน

ยวาระกัวยุจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ
เอวัง ติปะริวัณ्हัง ทวาปะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง
นะ สุวิสุทฐัง อะโหสิ. เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก
โลเก สะมาระเก สะพุรัหุมะเก สัสสะมะณะปุระาหุมะณิยา
ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิ-
สัมพุทโธติ ปัจฉัญญาสิง.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ทรายที่ปัญญาจะเห็นตามความเป็นจริง
ที่มีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ในอริยสังข์ ยังไม่หมดจดแก่ตถาคต
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตยังไม่ปฎิญาณว่าเป็นผู้ตรัสรู้อนุดร-
สัมมาสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก ที่มีเทวดา มาร และพรหม
ในเหล่าสัตว์มีสมณะ พราหมณ์ พร้อมด้วยเทวดาและมนุษย์

ได้ทรงปฎิญาณว่าเป็นพุทธะ

ยะโต จะ โข เม ภิกขเว อิมสุ จะตฺสู อะริยะสัจเจสุ
เอวัง ติปะริวัณฺณัง ทฺวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง
สุวิสุทฺธัง อะโหสิ. อะถาหัง ภิกขเว สะทเวเก โลก สะมาระเก
สะพัรฺหุมะเก สัสสะมะณะปุราหุมะณิยา ปะชายะ สะทเว-
มะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธติ
ปัจฉิณฺณายัง.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตราบที่ปัญญาารู้เห็นตามความเป็นจริง
ที่มีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ในอริยสัจสี่ ได้หมดจดแก่ตถาคต
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตได้ปฎิญาณว่าเป็นผู้ตรัสรู้อนุตรสัมมา-
สัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก ที่มีเทวดา มาร และพรหม
ในเหล่าสัตว์มีสมณะ พราหมณ์ พร้อมด้วยเทวดาและมนุษย์

ปัจเวกขณญาณ

ญาณฺญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อูทะปาทิ. อะกุปฺปา เม
วิมุตติ. อะยะมันติมา ขาติ. นัตถิทานิ ปุณฺณะโวติ.

ปัญญาู้เห็นได้เกิดแก่ตถาคตว่า ความหลุดพ้นของเรา
ไม่พินาศแล้ว ขาดินเป็นชาติสุดท้าย ไม่มีภพใหม่อีกในกาลนี้

พระบัญชาวัคคีย์ปลาบปลื้มภานิต

อิทะมะโวจะ ภะคะวา. อัดตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ
ภะคะวะโต ภานิตัง อะภินันทุนนติ.

พระผู้มีพระภาคตรัสธรรมจักรนี้แล้ว พระบัญชาวัคคีย์
ปลาบปลื้มภานิตของพระองค์ ดังนี้แล

ท่านโกณฑัญญะเป็นพระโสดาบัน

อิมัสสุมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสุมิง ภัณฺฑะมานะ อายัสสุ-
มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วิตะมะลัง รัมมะจักขุง อุตตะ-
ปาที "ยัง กิญฺจิสสะ มุททะยะรัมมัง, สัพพัง ตัง นิโรธะรัมมัน"ติ.

เมื่อพระผู้มีพระภาคตรัสพระธรรมเทศนานี้อยู่ ดวงตาเห็น
ธรรมอันปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้บังเกิดแก่ท่านโกณฑัญญะ
ว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีสภาพเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีสภาพ
ดับไปเป็นธรรมดา

ทวยเทพป่าวประกาศ

ปะวัตติตเต จะ ปะนะ ภะคะวะตา รัมมะจักเก ภูมมา
เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง "เอตัง ภะคะวะตา พาราณะสิยัง
อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง รัมมะจักกัง ปะวัตติตัง
อัปปะภูวัตตियัง สมะเณนะ वा พุราหุมะเณนะ वा เทเวนะ
วา มารเณนะ वा พุรัหุมนา वा เภนะจि वा โลกัสสุมิน"ติ.

เมื่อพระผู้มีพระภาคทรงประกาศธรรมจักรแล้ว ภูมเทวดา
ได้ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม
ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา จาตุมะหาราชิกา เทวา
สัททมะนุสสาเวสุง “เอตัง ณะกะวะตา พาราณะสียัง อิติ-
ปะตะเน มิคะทาย อะนุตตะรัง ัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัป-
ปะฏิวัตติยัง สมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา เทเวนะ วา
มาระนะ วา พุรัหุมนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินิตี.

เทวดาชั้นจาตุมหาราชได้ยินเสียงของภูมเทวดาแล้ว ได้
ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม
ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

จาตุมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตาเวติงสา
เทวา สัททมะนุสสาเวสุง “เอตัง ณะกะวะตา พาราณะสียัง
อิติปะตะเน มิคะทาย อะนุตตะรัง ัมมะจักกัง ปะวัตติตัง
อัปปะฏิวัตติยัง สมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา เทเวนะ
วา มาระนะ วา พุรัหุมนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินิตี.

เทวดาชั้นดาวดึงส์ได้ยินเสียงของเทวดาชั้นจาตุมหาราชแล้ว
ได้ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม
ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

ดาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ยามา เทวา สัททะ-
มะนุสฺสาเวสุง “เอตัง ภาคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน
มิคะทาย อะนุตตะรัง ฐัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัมปะฏิวัตติยััง
สะมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา เทเวนะ วา มารเณนะ วา
พุรัหุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมิน”ติ.

เทวดาชั้นยามาได้ยินเสียงของเทวดาชั้นดาวติงส์แล้ว ได้
ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม
ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตฺสูติตา เทวา สัททะ-
มะนุสฺสาเวสุง “เอตัง ภาคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน
มิคะทาย อะนุตตะรัง ฐัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัมปะฏิวัตติยััง
สะมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา เทเวนะ วา มารเณนะ วา
พุรัหุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมิน”ติ.

เทวดาชั้นดุสิตได้ยินเสียงของเทวดาชั้นยามาแล้ว ได้ป่าว-
ประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม ณ
ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

ตูลิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา นิมมานะระตี เทวา
สัททมะนุสสาเวสูง “เอตัง ณะกะวะตา พาราณะสิยัง อิติ-
ปะตะเน มิคะทาย อะนุตตะรัง ฆัมมะจักกััง ปะวัตติตัง อป-
ปะฏิวัตติยัง สมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา เทเวนะ วา
มาระนะ วา พุรัหุมนา วา เณนะจิ วา โลกัสมินิ”ติ.

เทวดาชั้นนิมมานรดีได้ยินเสียงของเทวดาชั้นดุสิตแล้ว ได้
ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักรอันยอดเยี่ยม
ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรมที่สมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ประระนิมมิตะ-
วะสะวัตตี เทวา สัททมะนุสสาเวสูง “เอตัง ณะกะวะตา
พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทาย อะนุตตะรัง ฆัมมะจักกััง
ปะวัตติตัง อปปะฏิวัตติยัง สมะเณนะ วา พุราหุมะเณนะ วา
เทเวนะ วา มาระนะ วา พุรัหุมนา วา เณนะจิ วา โลกัสมินิ”ติ.

เทวดาชั้นปรนิมมิตวสวัตดีได้ยินเสียงของเทวดาชั้นนิมมาน-
รดีแล้ว ได้ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงธรรมจักร
อันยอดเยี่ยม ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี เป็นธรรม
ที่สมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก
จะคัดค้านไม่ได้

ประระนิมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
พฺรหฺมะกายิกา เทวา สัททมะนุสสาเวสุ “เอตัง ณะกะวะตา
พาราณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาย อะนุตตะรัง ชัมมะจกัถัง
ปะวัตติตัง อัมปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พฺราหฺมะเณนะ วา
เทเวนะ วา มาเรนะ วา พฺรหฺมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินฺ”ติ.

เทพที่นับเนื่องในหมู่พรหมได้ยินเสียงของเทวดาชั้นปร
นิมิตวสวัตแล้ว ได้ป่าวประกาศว่า พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดง
ธรรมจักรอันยอดเยี่ยม ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี
เป็นธรรมที่สมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ
ในโลก จะคัดค้านไม่ได้

อิติหะ เตะนะ ขะเณนะ เตะนะ ละเยนะ เตะนะ มุหุตตะนะ
ยาวะ พฺรหฺมะโลกา สัทโท อัมภุคคัจฉิ.

เสียงป่าวประกาศในโลกนี้ได้แพร่สะพัดถึงพรหมโลก โดยชั่ว
ขณะนั้น ด้วยประการฉะนี้

เกิดแผ่นดินไหวและโอภาส

อะยฺญะ ทะสะสะหัสสิโลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ
สัมปะเวริ. อัมปะมาเณ จะ อุพาโร โอภาโส โลก ปาตุระโหสิ
อะติกกัมมะ เทวานัง เทวานุภาวัง.

ก็เมื่อโลกธาตุนี้ได้สั่นสะเทือนหวั่นไหว และเกิดโอภาส
อันใหญ่หลวงหาประมาณมิได้ในโลก ยิ่งกว่าเทวานุภาพของเทวดา
ทั้งหลาย

ทรงเปล่งอุทาน

อะถะ โข ภะคะวา อิมัง อุทานัง อุทานเนติ อัญญาติ
วะตะ โภ โกณฑัญญโณ, อัญญาติ วะตะ โภ โกณฑัญญโณติ.
อิติ หิทั้ง อายัสสะมโตะ โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญญโณตุวะ
นามัง อะโหสิ.

ในกาลนั้น พระผู้มีพระภาคทรงเปล่งอุทานว่า ท่านทั้งหลาย
โกณฑัญญะรู้แล้วหนอ ท่านทั้งหลาย โกณฑัญญะรู้แล้วหนอ ฉะนั้น
ท่านโกณฑัญญะจึงปรากฏสมณนามนี้ว่า พระอัญญาโกณฑัญญะ
(พระโกณฑัญญะผู้รู้แล้ว)

ไม่รักษีศีล

ไม่วรรติ

ไม่เกลียดชัง

ไม่เมตตา

ประมาณตน

กลัวยากจน

กตัญญู

สิ่งสำคัญ

อย่าสิ้นสัตย์

ต้องมีเวลา

ต้องกรุณา

ต้องยุติธรรม

ไม่ถือตัว

ชวนชวายงาน

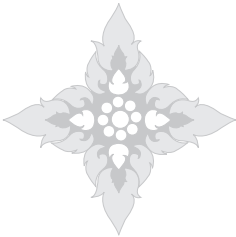
รู้พระคุณท่าน

อย่าลืมคุณคนๆ

สมเด็จพระมหาธีรจารย์
(นิยม จานิสฺสรมหาเถร ป.ธ. ๙)

ภาคผนวก

**“ปริตฺวาน เมตฺตํ สเมตฺตา ภาทฺนฺตา
อวิกฺขิตฺตจิตฺตา ปริตฺตํ ภาทฺนฺตุ”**

“ขอท่านผู้เจริญทั้งหลาย จงมีเมตตา แผ่เมตตาไว้แล้ว
อย่ามีจิตฟุ้งซ่าน สวดพระปริตต์กันเถิด”

ความเป็นมาและสรุปการดำเนินงานของมูลนิธิฯ

ความเป็นมาของการก่อตั้งมูลนิธิฯ

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ในวโรกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี โดยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเป็นองค์ประธานก่อตั้งมูลนิธิฯ โดยหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร เป็นผู้ประสานการก่อตั้งด้วยความร่วมมือขององค์การเอกชนที่สำคัญ ๑๐ องค์การ คือ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ สภาสตรีแห่งชาติฯ สภายวพุทธิกสมาคมแห่งชาติฯ สภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทยฯ สำนักงานลูกเสือแห่งชาติฯ ครูสภาฯ สันนิบาตมูลนิธิแห่งประเทศไทยฯ พุทธสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านฯ และชมรมลูกเสือชาวบ้านกรุงเทพมหานคร เพื่อแสดงความจงรักภักดี และกตเวทิตาคุณถวายแด่ สมเด็จพระมหากษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์ และแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษของเราผู้เสียสละเลือดเนื้อและชีวิต สร้างความเป็นปึกแผ่น และพัฒนาประเทศสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยการร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่เยาวชนผู้ด้อยโอกาสทั่วประเทศ โดยให้ทุนการศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านความรู้ และคุณธรรม เพื่อให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และสังคมมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งคุณธรรมล้ำค่าดังกล่าว คู่ควรแก่การที่จะได้มีการปลูกฝังไว้ในสายเลือดของเยาวชนไทยทุกคนสืบไป โดยคณะกรรมการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานได้มอบให้กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเจ้าของเรื่อง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธานที่ปรึกษามูลนิธิฯ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเป็นองค์ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิฯ และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตมาตุ ทรงเป็นองค์ประธานกรรมการอำนวยการมูลนิธิฯ สืบต่อจาก พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าวิมลฉัตร ซึ่งสิ้นพระชนม์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒

การดำเนินงานของมูลนิธิฯ ในปัจจุบัน

มูลนิธิฯ ได้ให้ความสำคัญแก่จิตใจของเยาวชนเป็นอันดับแรก ต้องการให้เยาวชนรู้สึกอบอุ่นไม่อ้างว้างทอดลอย หรือหมดหวัง จึงจัดให้เยาวชนได้มีท่านเจ้าของกองทุนเป็นรายบุคคล โดยมูลนิธิฯ เป็นผู้ประสานสัมพันธ์ระหว่างท่านเจ้าของกองทุนกับเยาวชนผู้รับทุน คือ มูลนิธิฯ จัดส่งข้อมูลให้ท่านเจ้าของกองทุนได้ทราบถึงประวัติพื้นฐานความเป็นอยู่ของเยาวชน ตลอดจนผลการพิจารณาของคณะกรรมการแต่ละระดับ ในการคัดเลือกเยาวชนเข้ารับทุน และรายงานผลการเรียน รวมทั้งการพัฒนาทุกด้านของเยาวชนให้ทราบในแต่ละปีการศึกษา สำหรับเยาวชนก็จะได้ทราบนามของท่านเจ้าของกองทุน และได้รับการอบรมให้รู้คุณค่าในความเมตตาของท่านเจ้าของกองทุน รู้จักแสดงกตเวทิตาคุณต่อผู้มีพระคุณด้วยการตั้งใจเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี และติดต่อกับผู้อุปการคุณทางจดหมาย หรือส่งบัตรอวยพรให้ในโอกาสต่างๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะประธานคณะกรรมการอุปการะเยาวชนประจำจังหวัดของมูลนิธิฯ ยังได้ออกไปเยี่ยมเยียนติดตามดูแลทุกข์สุขของเยาวชนด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม ช่วยแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆ ของเยาวชนและครอบครัวผู้รับทุนมูลนิธิฯ อย่างใกล้ชิดด้วย ซึ่งเยาวชนเหล่านี้เป็นผู้ด้อยโอกาส และขาดแคลน อันจะเป็นผลให้เยาวชนรู้สึกอบอุ่น ไม่โดดเดี่ยว เป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง และเป็นการสกัดกั้นต้นเหตุแห่งปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนผู้ด้อยประสบการณ์ชีวิตได้อย่างดีที่สุด ทั้งนี้เพื่อผนึกกำลังร่วมใจกันพัฒนาเยาวชนที่มีความประพฤติดี และยากไร้ในแต่ละ

จังหวัดให้มีคุณธรรมนำความรู้ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ซึ่งคุณธรรมล้ำค่าดังกล่าว คู่ควรแก่การที่จะได้มีการปลูกฝังไว้ในสายเลือดของเยาวชนไทยทุกคนสืบไป เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายเป็นพระราชกุศล แต่ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เจ้าทุกพระองค์

มูลนิธิ มุ่งมั่นพัฒนาเยาวชนโดยการให้ทุนการศึกษาอบรมคุณธรรมอย่างต่อเนื่องแก่เยาวชนผู้ด้อยโอกาสทุกอำเภอ ทุกสังกัด ทุกระดับการศึกษาทั่วประเทศ ปีละประมาณ ๓,๐๐๐ ทุน เป็นเงินปีละประมาณ ๗ ล้านบาท ปัจจุบัน มูลนิธิ ได้ให้ทุนการศึกษาอบรมแก่เยาวชนไปแล้วรวมทั้งสิ้น ๒๔,๑๗๑ ทุน เป็นเงินทุนทั้งสิ้น ๑๕๔,๑๖๗,๓๕๘ บาท

นอกจากนี้ในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา มูลนิธิ ได้จัดโครงการสมทบกองทุนสะสมถาวร “น้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” เพื่อนำเฉพาะดอกผลมอบเป็นทุนการศึกษา แก่เยาวชนผู้ยากไร้ ที่ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานทุนการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๙ เป็นต้นมา

ในอดีตที่ผ่านมามูลนิธิ ได้จัดกิจกรรมในนามมงคลวโรกาสสำคัญๆ เพื่อเฉลิมพระเกียรติเผยแพร่พระเกียรติคุณ และถวายเป็นพระราชกุศลแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ อาทิ

๑. จัดงานมหากุศลครั้งประวัติศาสตร์ในมงคลวโรกาสอันหาได้ยาก คือ จัดเทศน์มหาชาติมหากุศลเฉลิมพระเกียรติถวายพระราชกุศลแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ด้วยความร่วมมือสนับสนุนจากกระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และจังหวัดทุกจังหวัด โดยจัดพร้อมกันทั่วประเทศติดต่อกันเป็นเวลา ๔ วัน ในกรุงเทพฯ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เป็นสถานที่จัดงาน ได้รับพระมหากษัตริย์คุณ จากพระบรมวงศานุวงศ์ ๕ พระองค์ เสด็จทรง

เป็นประธานทุกวัน และได้นำเงินที่ได้จากการรวมพลังศรัทธาจากประชาชนทั้งประเทศ จำนวนกว่า ๓๙ ล้านบาท ทูลเกล้าฯ เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย ถวาย ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

๒. จัดพิมพ์หนังสือ “พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู” กว่า ๖ แสนเล่ม เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศ ได้ทราบถึงพระราชจริยวัตรส่วนพระองค์อันงดงาม ทรงคุณค่าล้ำเลิศประเสริฐยิ่ง ที่ทรงมีต่อ สมเด็จพระบรมราชชนนี ในฐานะพระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู นอกเหนือจากที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณปกเกล้าปกกระหม่อมชาวไทย ดุจดั่งบิดาบังเกิดเกล้าตลอดมา และเพื่อบันดาลผลให้เยาวชนเกิดจิตสำนึกในหน้าที่ของลูกที่ดีที่มีต่อแม่ ตลอดจนได้แสดงความกตัญญูต่อบุพการี อันจะนำมาซึ่งประโยชน์สุขที่แท้และยั่งยืนมาสู่ตนเอง และครอบครัว อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการพัฒนาประเทศชาติสืบไป

๓. ในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา และ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเจริญพระชนมายุ ๘๔ พรรษา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มูลนิธิฯ ร่วมกับ กองทุนสนทนารัชมังคนา สุข ทานผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค ในพระสังฆราชูปถัมภ์ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ซึ่งเป็นผู้จัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมันชุดสมบูรณ์ชุดแรกของโลก ๔๐ เล่ม จัดทำโครงการสมทบกองทุนเผยแผ่พระไตรปิฎกสากล ในสมเด็จพระหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ในฐานะที่ทรงเป็นประธานกิตติมศักดิ์ การพระราชทาน และประดิษฐาน เพื่อตามรอยพระไตรปิฎกอักษรสยามที่รัชกาลที่ ๕ พระราชทาน แก่สถาบันต่างๆ ทั่วโลกเมื่อศตวรรษที่แล้ว

๔. จัดบรรพชาเยาวชนผู้รับทุนมูลนิธิฯ จากจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ๑๕ วัน เพื่อศึกษาธรรมะ ถวายเป็นพระราชกุศลในวโรกาสที่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ องค์พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๖ รอบ ณ วัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร จังหวัดนครปฐม

๕. จัดงานร่วมใจทอดผ้าปามหากุศลถวาย ๑๐๐ ปีสมเด็จพระยา
ณ วัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร จังหวัดนครปฐม

๖. จัดสร้างอาคารเรียนสำหรับสามเณร เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ๔ รอบ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์ประธานที่ปรึกษามูลนิธิฯ
ด้วยความอุปถัมภ์ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ณ วัดประสิทธิ์ธรรมสาร
อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

๗. ในวโรกาสที่สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเจริญ
พระชนมายุ ๘๔ พรรษา มูลนิธิฯ ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จัดสร้าง “อาคาร
ปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ ๘๔ พรรษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สมเด็จพระ
พระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์”
ณ วัดเทพประทาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

๘. จัดให้เยาวชนผู้รับทุนทั่วประเทศ เข้าศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่าง
สม่ำเสมอ ครั้งละ ๗ - ๘ วัน ถวายเป็นพระราชกุศลแด่ทุกพระองค์ ณ วัดเทพ
ประทาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

๙. นำเยาวชนผู้รับทุนทั่วประเทศมาทัศนศึกษาในกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล เป็นประจำด้วยความสนับสนุนของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เพื่อให้
ให้เยาวชนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็น
การเสริมสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนผู้เป็นกำลังสำคัญของชาติให้เกิดความ
ภาคภูมิใจความรัก ความผูกพัน และความหวงแหนในสถาบัน ชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ และวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยกันอนุรักษ์มรดกอันล้ำค่า
ของชาติไทยให้ยั่งยืนอยู่คู่แผ่นดินไทยตราบนิจรันดร์กาล

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

คำสั่งที่ ๑/๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิฯ ชุดปัจจุบัน

* * * * *

อาศัยอำนาจตามข้อบังคับของมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หมวดที่ ๕ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๖ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ชุดปัจจุบัน โดยมีพระนามและรายนาม ดังต่อไปนี้

ประธานกรรมการอำนวยการ

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ

รองประธานและเลขาธิการ

ประธานสภาอุพุทธอุทิศสมาคมแห่งชาติ ในพระบรมราชูปถัมภ์ **ประเภทถาวร**

รองประธาน

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประเภทหน่วยงานรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ
คุณหญิงสุชาติดา ธีระวัฒน์	ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ
นายกสมาคมแม่บ้านมหาดไทย	ประเภทองค์การเอกชน

กรรมการ

ประเภทถาวร

ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์
เลขาธิการสภาผู้ปกครอง และครูแห่งประเทศไทย
เลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ
เลขาธิการคุรุสภา
นายกสมาคมสันนิบาตมูลนิธิแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายกพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้าน ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประธานชมรมลูกเสือชาวบ้านกรุงเทพมหานคร

ประเภทหน่วยงานรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ปลัดกระทรวงกลาโหม
ปลัดกระทรวงการคลัง	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ปลัดกรุงเทพมหานคร	อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ต่อหน้า ๒

- ๒ -

ประเภทองค์การเอกชน

นายกสมาคมแม่บ้านทหารบก นายกสมาคมภริยาทหารเรือ
นายกสมาคมแม่บ้านทหารอากาศ นายกสมาคมสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย
นายกสมาคมนักวิทย์และโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.กิตติคุณ คุณดวงเดือน พิศาลบุตร	ศ.ดร.สิงห์โต	จำงตระกูล
คุณหญิงแสงเดือน ณ นคร	คุณหญิงมลิ	มูลนิธิศาสตราสาร
นางกมลลา ลีหมทอง	นางอารยา	อรุณานนท์ชัย
นางเจ็ดโฉม จันทราทิพย์		

ผู้ช่วยเลขาธิการ

นางสาวอุไรวรรณ รังคะอุไร นางสาววรรณภรณ์ วงศ์ปิยะกุล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ)

ประธานกรรมการอำนวยการ
มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน
ในพระบรมราชูปถัมภ์

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

คำสั่งที่ ๒/๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานมูลนิธิฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

* * * * *

อาศัยอำนาจตามข้อบังคับของ มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หมวดที่ ๗ ข้อ ๒๕ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานมูลนิธิฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ ในวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕ โดยมี รายนามดังนี้

ประธาน	นายสมพร	เทพสิทธิ์
รองประธาน	คุณหญิงสุชาติ	ศิริวัฒน์
	คุณหญิงแสงเดือน	ณ นคร
	ม.ร.ว.พร้อมฉัตร	สวัสดิวัฒน์
เหรัญญิก	นางกมลลา	ลิ้มทอง
กรรมการ	ผู้แทน	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
	ผู้แทน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
	ผู้แทน	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
	ผู้แทน	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
	ผู้แทน	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
	ผู้แทน	กรุงเทพมหานคร
	ผู้แทน	กรมประชาสัมพันธ์
	ผู้แทน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
	ผู้แทน	กรมการพัฒนาชุมชน
	ผู้แทน	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
	ผู้แทน	สมาคมแม่บ้านมหาดไทย
	ผู้แทน	สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ต่อหน้า ๒

- ๒ -

นางเจ็ดโฉม	จันทร์หาทิพย์	นางทัศนาศนา	เมธีวิบูลวุฒิ
ภราดา ดร.บัญญัติ	แสงหิรัญ	ภราดา ดร.ประทีป	ม.โกมลมาศ
นางปฎิมา	โกชะโยอิน	ดร.ปราศรัย	ประวิติรุ่งเรือง
ผศ.ดร.พรทิพย์	พุกผาสุข	ดร.พรชัย	มงคลวนิช
คุณหญิงมลิ	มุลศาสตร์สาทร	นายยรรยง	คุโรวาท
นางวิไลพร	สวัสดิ์พาณิชย์	นางวิไล	ตั้งสิน วิทยฐานะกรณ
ศ.ดร.สิงห์โต	จำงตระกูล	นางสาวศิริ	บริพัตร ณ อยุธยา
นายสุทธิสรรค์	ศิวพิทักษ์	นางอารยา	อรุณานนท์ชัย
นางอุบล	วิชัยดิษฐ		

เลขานุการ นางสาวอุไรวรรณ ริงคะอุไร

ผู้ช่วยเลขานุการ นางสาวกรรณภรณ์ วงศ์ปิยะกุล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ)

ประธานกรรมการอำนวยการ
มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

คำสั่งที่ ๓/๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งประธานคณะกรรมการฝ่าย - ประธานคณะกรรมการโครงการ -
ประธานคณะกรรมการระดับจังหวัดของมูลนิธิฯ

พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

* * * * *

อาศัยอำนาจตามข้อบังคับของมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์
หมวดที่ ๗ ข้อ ๒๕ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แต่งตั้งประธานคณะกรรมการฝ่าย - ประธานคณะกรรมการโครงการ - ประธานคณะกรรมการ
ระดับจังหวัดของมูลนิธิฯ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕ โดยมีรายนามดังนี้

ประธานฝ่าย

คุณหญิงสุชาดา	ดิระวัฒน์	ประธานคณะกรรมการฝ่ายทุนการศึกษาเยาวชนในระบบโรงเรียน
นายสมพร	เทพสิทธิ์า	ประธานคณะกรรมการฝ่ายทุนการศึกษาเยาวชนนอกระบบโรงเรียน และประธานคณะกรรมการกองทุนสวัสดิการเจ้าหน้าที่
คุณหญิงแสงเดือน	ณ นคร	ประธานคณะกรรมการฝ่ายรณรงค์หาเงิน
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์		ประธานคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
นายกสมาคมแม่บ้านมหาดไทย		ประธานคณะกรรมการอุปการะเยาวชนส่วนภูมิภาค
ภริยาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร		ประธานคณะกรรมการอุปการะเยาวชนประจำกรุงเทพมหานคร

ประธานโครงการ

ภราวดา ดร.ประทีป	ม.โกมลมาศ	ประธานคณะกรรมการโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย
คุณหญิงสุชาดา	ดิระวัฒน์	ประธานคณะกรรมการโครงการสมทบกองทุนสะสมถาวร “ น้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ”

ประธานคณะกรรมการระดับจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด		ประธานคณะกรรมการทุนการศึกษาของมูลนิธิฯ ประจำจังหวัด
ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัด		ประธานคณะกรรมการอุปการะเยาวชนประจำจังหวัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ)

ประธานกรรมการอำนวยการ
มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

รายนามคณะกรรมการเฉพาะกิจ
จัดสวดพระปริตรถวายพระกุศลแด่ พระเจ้าวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ประธาน นายสมพร เทพสิทธิ์ธา
รองประธานมูลนิธิฯ

รองประธาน อธิปทีกรมประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

กรรมการ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม
ผู้แทนสภาอายุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติฯ
นางกมลลา ลี้มทอง
นางเจดิดใจม จันทราทิพย์
นางทัศนนา เมธีวิบูลวุฒิ
ดร.ปราศรัย ประวิติรุ่งเรือง
ดร.พรชัย มงคลวนิช
นางวิไล ตั้งสิน วิทยฐานภรณ์
นางอารยา อรุณานนท์ชัย
นายสุทธิสรณ์ ศิวพิทักษ์

กรรมการและเลขานุการ นางสาวอุไรวรรณ รังคะอุไร

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ นางสาววรรณภรณ์ วงศ์ปิยะกุล

ขอขอบพระคุณผู้ให้ความสนับสนุนการจัดงาน

สมเด็จพระมหาธีรจารย์
วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร
สำนักพระราชวัง
กรุงเทพมหานคร
กรมประชาสัมพันธ์
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสยาม
โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ
โรงแรมแม่น้ำ รามาดาพลาซ่า
ผศ.ดร.พรทิพย์ พุกผาสุข
นายชรรค์ชัย บุนปาน

รายนามผู้ร่วมทำบุญในงานสวดพระปริตรถวายพระกุศล
ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

นางเจ็ดโถม จันทราทิพย์

มูลนิธิอนุสรณ์หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร

กรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

คุณหญิงแสงเดือน ณ นคร

นางกมลลา ลี้มทอง

นางอุบล วิชัยดิษฐ

นางวิไล วิทยสุวานกรณ์

นางสรารัตน์ วิทยสุวานกรณ์

นางอรัญญา วิทยสุวานกรณ์

นายปณิธิ ตั้งผาติ

สมาคมแม่บ้านทหารบก

สมาคมแม่บ้านทหารอากาศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สภายุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติฯ

นางอารยา อรุณานนท์ชัย

ดร.พรชัย มงคลวนิช

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ

คุณหญิงสุชาดา ธีระวัฒน์

ม.ร.ว.พร้อมฉัตร สวัสดิวัตน์

ผศ.ดร.พรทิพย์ พุกผาสุข

นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์

ดร.ปราศรัย ประวีติรุ่งเรือง

นางสาววรรณุช วิทยสุวานกรณ์

นางทัศนาศ เมธีวิบูลวุฒิ

สมาคมแม่บ้านมหาดไทย

สมาคมภริยาทหารเรือ

ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านฯ

นางสาววิตรี บริพัตร ณ อยุธยา

พลตรีหญิงอุษณีย์ เกษมสันต์ ณ อยุธยา

ISBN

๙๗๘-๙๗๔-๕๙๖-๒๒๓๓-๒

ชื่อหนังสือ

หนังสือที่ระลึกงานสวดพระปริตรถวายพระกุศลแด่ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ผู้จัดพิมพ์

ประธานมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์
มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ปีที่พิมพ์

พ.ศ. ๒๕๕๓

ออกแบบ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จัดพิมพ์โดย

บริษัท มาสเตอร์ คีย์ จำกัด

๒๙ อาคารวานิสสา ชั้น ๖ ห้องบี ซ.ชิดลม

ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

โทร. ๐-๒๒๕-๔-๓๓๖๖ โทรสาร ๐-๒๒๕-๓-๘๘๙๗

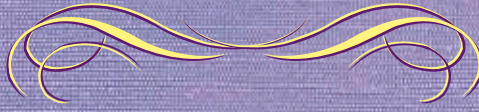
มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ตึกมหิตล ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๓๕๔-๗๓๙๑-๔ โทรสาร ต่อ ๑๐๑

E-mail: ruamchit_normkiao@hotmail.com www.ruamchit-normkiao.org

Facebook - มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ

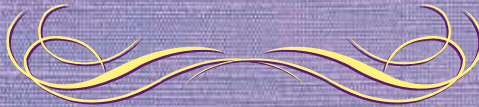

สิทฺธมตฺถุ สิทฺธมตฺถุ สิทฺธมตฺถุ อิทํ พลํ
เอตฺถมํ รัตนตฺถยสฺสมี สมปฺสาทนเจตฺถสฺส.

ขออานิสงสน์นี้ จงมีผลสำเร็จ จงมีผลสำเร็จ
จงมีผลสำเร็จ แต่ท่านผู้มีดวงใจเลื่อมใส
ในพระรัตนตรัย นั้น เทอญ

พระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๔

จากหนังสืออานุภาพพระปริตต์
จัดพระปฐมเจดีย์ หน้า ๑๓๘

สนับสนุนการจัดพิมพ์

DPU ²⁵¹¹
มหาวิทยาลัยสุรกิจบัณฑิตย์
Dhurakij Pundit University
มุ่งนำความรู้สู่การปฏิบัติ

๑๑๐/๑-๔ ถนนประชาธิปไตย หลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๔-๓๓๐๐ โทรสาร ๐-๒๕๘๙-๙๖๐๕-๖
www.dpu.ac.th